Den Europæiske Unions
Tidende

DA
L-udgaven

2024/3110

18.12.2024

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2024/3110

af 27. november 2024

om fastlæggelse af harmoniserede regler for markedsføring af byggevarer og om ophævelse af forordning (EU) nr. 305/2011

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114, og

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011 ([3]) blev vedtaget inden for rammerne af det indre marked for at harmonisere betingelserne for markedsføring af byggevarer og fjerne hindringer for handel med byggevarer mellem medlemsstaterne.

(2) For at en byggevare, der er omfattet af en harmoniseret teknisk specifikation, kan bringes i omsætning, er fabrikanten i henhold til forordning (EU) nr. 305/2011 forpligtet til at udarbejde en ydeevnedeklaration for den pågældende vare. Fabrikanten påtager sig derved ansvaret for, at varen er i overensstemmelse med den deklarerede ydeevne og de gældende krav. Fabrikanter er fritaget fra denne forpligtelse for visse varer.

(3) Erfaringerne med gennemførelsen af forordning (EU) nr. 305/2011, den evaluering, som Kommissionen foretog i 2019, samt rapporten om Den Europæiske Organisation for Teknisk Godkendelse har vist, at rammen vedrørende byggevarer ikke fungerer tilfredsstillende i forskellige henseender, herunder med hensyn til udvikling af standarder og markedsovervågning. Den feedback, der er modtaget i løbet af evalueringen, har desuden peget på behovet for at mindske overlapninger, fjerne modsigelser og gentagne krav, herunder i forhold til anden EU-lovgivning, for at skabe større juridisk klarhed og begrænse den administrative byrde for de erhvervsdrivende. Det er derfor nødvendigt at ajourføre og tilpasse de retlige forpligtelser for erhvervsdrivende til dem, der er fastsat i anden EU-lovgivning, samt at tilføje nye bestemmelser, herunder vedrørende markedsovervågning, således at retssikkerheden øges, og divergerende fortolkninger undgås.

(4) Der skal etableres velfungerende informationsstrømme, herunder ad elektronisk vej og ved hjælp af et maskinlæsbart format, for at sikre, at sammenhængende og gennemsigtige oplysninger om byggevarers ydeevne er tilgængelige i hele forsyningskæden. Dette forventes at øge gennemsigtigheden og forbedre effektiviteten med hensyn til informationsoverførsel. Sikring af digital adgang til omfattende oplysninger om byggevarer vil generelt bidrage til digitaliseringen af byggesektoren og gøre rammen klar til den digitale tidsalder. Desuden ville adgang til pålidelige og varige oplysninger også betyde, at erhvervsdrivende og andre aktører ikke ville bidrage til hinandens manglende overholdelse af krav.

([1]) EUT C 75 af 28.2.2023, s. 159.
([2]) Europa-Parlamentets holdning af 10.4.2024 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 5.11.2024.
([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011 af 9. marts 2011 om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer og om ophævelse af Rådets direktiv 89/106/EØF (EUT L 88 af 4.4.2011, s. 5).

(5) I Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2021 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 305/2011 om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer (byggevareforordningen) ([4]) hilste Parlamentet velkommen, at Kommissionen sigter mod at gøre bygge- og anlægssektoren mere bæredygtig ved at tage byggevarers bæredygtighedsperformance op i forbindelse med revisionen af forordning (EU) nr. 305/2011 som bebudet i Kommissionens meddelelse af 11. marts 2020 med titlen »En ny handlingsplan for den cirkulære økonomi — For et renere og mere konkurrencedygtigt Europa«. I Rådets konklusioner af 28. november 2019 om den cirkulære økonomi i byggesektoren opfordredes Kommissionen indtrængende til at fremme byggevarers cirkularitet i forbindelse med revisionen af forordning (EU) nr. 305/2011. I sin meddelelse af 10. marts 2020 med titlen »En ny industristrategi for Europa« fremhævede Kommissionen behovet for at gøre noget ved byggevarers bæredygtighed og fremhævede, at et mere bæredygtigt bebygget miljø vil være afgørende for Europas omstilling til klimaneutralitet. I sin meddelelse af 5. maj 2021 med titlen »Ajourføring af den nye industristrategi fra 2020: Opbygning af et stærkere indre marked til fremme af Europas genopretning« udpegede Kommissionen bygge- og anlægssektoren som et af de prioriterede økosystemer, der står over for de største udfordringer med hensyn til at opfylde klima- og bæredygtighedsmålene og tage den digitale omstilling til sig, og hvis konkurrenceevne afhænger heraf. Der bør derfor fastsættes regler for angivelse af byggevarers ydeevne med hensyn til miljømæssig bæredygtighed, herunder muligheden for at fastsætte relevante grænseniveauer og klasser. Ydeevneklasser for varer miljømæssige ydeevne bør nøje afspejle mangfoldigheden af varer og det nyeste tekniske niveau og gøre det muligt at identificere de mest miljøvenlige varer præcist. Når sådanne ydeevneklasser henviser til miljøvirkninger, bør de desuden være forståelige, og de bør ikke være vildledende eller gøre det muligt at flytte byrden.

(6) I EU-strategien for standardisering fra 2022 i Kommissionens meddelelse af 2. februar 2022 med titlen »En EU-strategi for standardisering — Fastsættelse af globale standarder til støtte for et modstandsdygtigt, grønt og digitalt indre marked i EU« blev byggeri tilsvarende udpeget som et af de mest relevante områder, hvor harmoniserede standarder kan forbedre konkurrenceevnen og mindske markedshindringer.

(7) Forfølgelsen af miljømålene, herunder kampen mod klimaændringer og omstillingen til en cirkulær økonomi, gør det nødvendigt at indføre nye miljøforpligtelser, uden at bureaukratiet og omkostningerne for de økonomiske aktører, navnlig for små og mellemstore virksomheder (»SMV'er«), øges uforholdsmæssigt, og skabe grundlag for udvikling og anvendelse af en vurderingsmetode til beregning af byggevarers miljømæssige bæredygtighed. Beregningerne bør dække varens livscyklus ved hjælp af de metoder, der er fastlagt ved standardisering. For nye varer bør den beregnede livscyklus omfatte alle faser af en vares levetid, fra erhvervelse af råvarer eller frembringelse ud fra naturlige ressourcer til den endelige bortskaffelse, herunder potentielle fordele og belastninger uden for grænserne. For brugte og genfremstillede varer bør den beregnede livscyklus begynde med afinstallationen fra et bygværk og omfatte alle efterfølgende faser indtil den endelige bortskaffelse. Kommissionen bør stille software til rådighed til brug for beregningen, navnlig de karakteriseringsfaktorer, der finder anvendelse i overensstemmelse med den europæiske standard EN 15804 eller fremtidige gældende standarder. Alle opdateringer af denne software bør meddeles og bør føre til en opdatering af de relevante beregninger inden for et år.

(8) For at sikre byggevarers og dermed bygværkers sikkerhed og funktionalitet såvel som arbejdstageres og brugeres sikkerhed skal det sikres, at visse tjenesteudbydere, f.eks. udbydere af distributionstjenester, onlinemarkedspladser og aktører, der udbyder formidlingstjenester, ikke bidrager til andre aktørers manglende overensstemmelse. Det er derfor nødvendigt, at de relevante bestemmelser også finder anvendelse på disse tjenester og deres udbydere og leverandører.

(9) For at skabe den nødvendige forbindelse mellem byggevarer og de bygværker, herunder bygninger, som de kan indbygges i, bør begrebet bygværker kun defineres med henblik på denne forordning, og uden at det berører medlemsstaternes beføjelser til at definere og regulere bygværker og bygninger.

(10) For at undgå, at innovative distributionsmodeller anvendes til at omgå forpligtelserne i henhold til denne forordning, bør det præciseres, at enhver levering af en vare som led i erhvervsvirksomhed, herunder når ejerskabet eller besiddelsen af varerne overføres som led i leveringen af en tjenesteydelse, vil blive betragtet som den vare, der gøres tilgængelig på markedet.

(11) Sikring af fri bevægelighed for kits for byggevarer på det indre marked vil støtte industriens konkurrenceevne. Denne tilgang vil udvide markedets rækkevidde, strømline produktionsprocesserne for virksomhederne og øge bekvemmeligheden for både forbrugere og virksomheder.

([4]) EUT C 474 af 24.11.2021, s. 41.

(12) Byggevarers overensstemmelse med EU-lovgivningen afhænger ofte af, om deres centrale dele er i overensstemmelse med denne lovgivning. Eftersom centrale dele ofte er integreret i forskellige byggevarer, ville sikring af sikkerhed og beskyttelsen af miljøet, herunder klimaet, blive opnået bedre, hvis disse centrale dele blev vurderet i tidligere led, dvs. hvis deres ydeevne og overensstemmelse blev vurderet på forhånd og uafhængigt af den endelige byggevare, som de er integreret i. Markedsovervågningen ville ligeledes blive mere effektiv, hvis centrale dele, der ikke opfylder kravene, kunne udpeges og håndteres. Det er derfor nødvendigt at fastsætte obligatoriske regler for centrale dele af byggevarer. Samme tilgang bør anvendes for dele eller materialer, der er beregnet til at blive anvendt til byggevarer, som ville drage fordel af en frivillig anvendelse af forordningen.

(13) Elementer, f.eks. byggevarer, deres centrale dele eller andre dele eller materialer, kan bringes i omsætning som sådanne eller som et sæt separate komponenter, der er beregnet til at blive anvendt sammen, og bør være underlagt særlige harmoniserede tekniske specifikationer. For at forenkle anvendelsen af denne forordning bør de elementer og komponenter, der falder ind under dens anvendelsesområde, være klart fastlagt. Denne fastlæggelse bør dog ikke udelukke muligheden for at markedsføre komponenterne som byggevarer, når disse komponenter bringes i omsætning separat, som centrale dele eller på anden måde.

(14) Samtidig med at der bevares et bredt anvendelsesområde for denne forordning, bør dens anvendelse på visse varer, der allerede er harmoniseret ved andre EU-retsakter, udelukkes for at undgå lovgivningsmæssig overlapning. Af samme grund er det også vigtigt at skelne mellem de aspekter af de samme varer, der er omfattet af denne forordning, og de aspekter, der er reguleret ved anden sektorspecifik lovgivning. Dette vil f.eks. være tilfældet for belysningsvarer og elektriske og elektroniske varer, som er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/35/EU ([5]), 2014/30/EU ([6]), 2014/53/EU ([7]) og 2001/95/EF ([8]). Denne forordnings brede anvendelsesområde bør imidlertid ikke fortolkes som en hensigt om at harmonisere alle varer, der kan bringes i omsætning med henblik på indbygning i bygværker. Varer, der ikke egner sig til harmonisering, f.eks. på grund af deres forbindelse med kulturarv, deres anvendelse af specifikke materialer, som kun kan skaffes i bestemte områder, eller på grund af forskelligartede forhold mellem medlemsstaterne, bør ikke være omfattet af denne forordnings harmoniserende virkning. Dette kan opnås gennem et aktivt valg om, at de ikke skal være omfattet af harmoniserede tekniske specifikationer.

(15) Brugte varer, der er omfattet af denne forordning, og som importeres fra tredjelande, bør, i mangel af særlige regler for brugte varer, være underlagt de samme regler som nye byggevarer.

(16) Byggevarer, der bringes i omsætning i regionerne i Unionens yderste periferi, importeres ofte fra nabolande og er derfor ikke underlagt de krav, der er fastsat i EU-retten. Det ville være uforholdsmæssigt dyrt at underlægge disse byggevarer sådanne krav. Samtidig cirkulerer byggevarer, der fremstilles i regionerne i den yderste periferi, næsten ikke i andre medlemsstater. Medlemsstaterne bør derfor have mulighed for at undtage byggevarer, der bringes i omsætning i regionerne i Unionens yderste periferi, fra disse krav.

(17) For at sikre, at der opretholdes en stærk forbindelse mellem standarder og medlemsstaternes reguleringsbehov, bør en ekspertgruppe bistå Kommissionen ved udarbejdelsen af standardiseringsanmodninger og andre harmoniserede tekniske specifikationer. Ekspertgruppens arbejde bør følge en arbejdsplan, der udarbejdes på grundlag af input fra medlemsstaterne ud over Unionens overordnede prioriteter såsom dens klimamål og mål om en cirkulær økonomi. Ved fastlæggelsen af prioriteterne i arbejdsplanen bør Kommissionen være særlig opmærksom på erstatningen af harmoniserede tekniske specifikationer, der er vedtaget i henhold til forordning (EU) nr. 305/2011. Kommissionen bør hvert år orientere medlemsstaterne og Europa-Parlamentet om fremskridt med gennemførelsen af arbejdsplanen,

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/35/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse på markedet af elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser (EUT L 96 af 29.3.2014, s. 357).

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/30/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet (EUT L 96 af 29.3.2014, s. 79).

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/53/EU af 16. april 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af radioudstyr på markedet og om ophævelse af direktiv 1999/5/EF (EUT L 153 af 22.5.2014, s. 62).

([8]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF af 3. december 2001 om produktsikkerhed i almindelighed (EFT L 11 af 15.1.2002, s. 4).

herunder give oplysninger om udstedte standardiseringsanmodninger, antallet af standarder foreslået af de europæiske standardiseringsorganisationer, den gennemsnitlige tid, der er nødvendig for Kommissionens vurdering af standarder, og forholdet mellem standarder, som Kommissionen har accepteret og afvist.

(18) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet er det for at virkeliggøre det grundlæggende mål om harmonisering af det indre marked for byggevarer nødvendigt og hensigtsmæssigt at imødekomme medlemsstaternes reguleringsbehov ved kun at definere de væsentlige egenskaber, der er nødvendige for at vurdere varens ydeevne. Definitionen af disse væsentlige egenskaber og de vurderingsmetoder, der anvendes på dem, bør føre til den tilstrækkelig pålidelige tilgang, der kræver færre omkostninger, og undgå dobbeltarbejde og uoverensstemmelser. Denne forordning går ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål, i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU).

(19) For at tilstræbe størst mulig sammenhæng i lovgivningen bør denne forordning så vidt muligt bygge på den horisontale retlige ramme, i dette tilfælde på Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 ([9]). Den følger den seneste tendens i produktlovgivningen til at udvikle en alternativ løsning, hvis de europæiske standardiseringsorganisationer ikke leverer gyldige harmoniserede standarder. Når en europæisk standardiseringsorganisation leverer en harmoniseret standard i overensstemmelse med standardiseringsanmodningen, som omfatter elementer, der ikke opfylder medlemsstaternes reguleringsbehov eller ikke er i overensstemmelse med Unionens sikkerheds-, miljø-, cirkularitets- og klimamål, bør Kommissionen revidere standardiseringsanmodningen eller gøre den harmoniserede standard obligatorisk med begrænsninger. Det bør være muligt at anvende en alternativ løsning på harmoniserede standarder, som ikke er i overensstemmelse med standardiseringsanmodningen og vedrører en varefamilie eller varekategori, som enten ikke tidligere er omfattet af en harmoniseret standard, eller som allerede er omfattet af en harmoniseret standard, der har været gældende i mere end fem år, eller som er omfattet af en harmoniseret standard, der finder anvendelse med begrænsninger.

(20) Hvis der i harmoniserede standarder fastlægges regler for vurdering af ydeevnen med hensyn til væsentlige egenskaber, der er relevante for medlemsstaternes byggelovgivning, bør disse standarder gøres obligatoriske med henblik på anvendelsen af denne forordning som harmoniserede ydeevnestandarder, da kun sådanne obligatoriske standarder opfylder målet om at tillade fri bevægelighed af varer, samtidig med at det sikres, at medlemsstaterne har mulighed for at kræve egenskaber ved varen vedrørende de grundlæggende krav til bygværker i lyset af deres specifikke nationale situation såsom forskelle i klima, geologi og geografi og andre forhold. Når disse to mål forfølges samlet, kræver de, at varerne vurderes efter én enkelt vurderingsmetode, og derfor skal metoden være obligatorisk. Frivillige standarder kan imidlertid anvendes til at gøre produktkrav, der er angivet for den relevante varefamilie eller -kategori i delegerede retsakter, endnu mere konkrete, i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF ([10]). I overensstemmelse med afgørelse nr. 768/2008/EF bør disse standarder kunne danne grundlag for en formodning om overensstemmelse med de krav, der er omfattet af dem.

(21) Vurderingen af ydeevnen med hensyn til væsentlige egenskaber kan kræve, at der fastsættes grænseniveauer. Frivillige grænseniveauer skal være opfyldt i forbindelse med visse ansøgninger. Obligatoriske grænseniveauer skal være opfyldt som en betingelse for at bringe varen i omsætning på det indre marked uanset dens anvendelse.

(22) For at bidrage til målene i den europæiske grønne pagt som fastsat i Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 med titlen »Den europæiske grønne pagt«, handlingsplanen for den cirkulære økonomi og handlingsplanen for nulforurening, der er fastsat i Kommissionens meddelelse af 12. maj 2021 med titlen »Vejen til en sund planet for alle. EU-handlingsplan: »Mod nulforurening for vand, luft og jord««, og for at garantere sikre byggevarer som et af de mål, der skal forfølges i lovgivning baseret på artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), er det nødvendigt med produktkrav vedrørende funktionalitet, sikkerhed og beskyttelse af miljøet, herunder klimaet. Ved fastsættelsen af disse krav bør Kommissionen adressere sikkerhedsrisiciene og tage hensyn til varens potentielle bidrag til at nå Unionens klima-, miljø- og energieffektivitetsmål gennem hele dens livscyklus. De pågældende krav vedrører ikke byggevarers ydeevne. I modsætning til dens forgænger, Rådets direktiv 89/106/EØF ([11]), giver forordning (EU) nr. 305/2011 ikke mulighed for at fastsætte sådanne produktkrav. Visse

([9]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012 om europæisk standardisering, om ændring af Rådets direktiv 89/686/EØF og 93/15/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF, 94/25/EF, 95/16/EF, 97/23/EF, 98/34/EF, 2004/22/EF, 2007/23/EF, 2009/23/EF og 2009/105/EF og om ophævelse af Rådets beslutning 87/95/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1673/2006/EF (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 12).

([10]) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets afgørelse 93/465/EØF (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 82).

([11]) Rådets direktiv 89/106/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer (EFT L 40 af 11.2.1989, s. 12).

harmoniserede standarder for byggevarer indeholder imidlertid sådanne produktkrav. Disse standarder viser, at der er et praktisk behov for sådanne krav til funktionalitet, sikkerhed og beskyttelse af miljøet. Med artikel 114 i TEUF som retsgrundlag for nærværende forordning skal der også tilstræbes et højt beskyttelsesniveau for sundhed, sikkerhed og miljøbeskyttelse. Produktkrav bør derfor genindføres eller valideres ved nærværende forordning. Beføjelsen til at vedtage retsakter bør derfor delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at præcisere disse krav til den respektive varefamilie eller -kategori.

(23) Fremstilling og distribution af byggevarer bliver stadig mere kompleks, hvilket fører til fremkomsten af nye specialiserede erhvervsdrivende, f.eks. udbydere af distributionstjenester. Af hensyn til klarhed bør visse generelle forpligtelser, herunder vedrørende samarbejde med myndigheder, finde anvendelse på alle de erhvervsdrivende, der er involveret i forsyningskæden.

(24) For at fremme harmoniseret praksis blandt medlemsstaterne, selv hvor der ikke kunne opnås enighed om denne praksis, bør Kommissionen have beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter om gennemførelsen af denne forordning med hensyn til en begrænset række spørgsmål. Disse beføjelser bør vedrøre erhvervsdrivendes rettigheder og forpligtelser og bemyndigede organers forpligtelser.

(25) For at forbedre retssikkerheden og mindske fragmenteringen af EU-markedet for byggevarer er det nødvendigt klart at definere det område, der reguleres på EU-plan, den såkaldte »harmoniserede zone«, i modsætning til de elementer, der fortsat hører under medlemsstaternes kompetence. Medlemsstaterne har fortsat kompetence til at fastsætte bestemmelser om bygværker, herunder om deres udformning og dimensionering. Oprettelsen af den harmoniserede zone bør ikke berøre medlemsstaternes ret til at fastsætte nationale krav til bygværker og bør ikke forringe det beskyttelsesniveau, der allerede findes og er berettiget i medlemsstaterne. Nationale miljøpolitikker, der finder anvendelse på bygværker, bør ikke betragtes som forbud mod eller hindringer for tilgængeliggørelse af varer på markedet, så længe de respekterer den harmoniserede zone.

(26) Medlemsstaterne fastsætter sikkerhedsniveauet for bygværker på grundlag af deres ansvar over for deres borgere, mens Unionen fastlægger rammebetingelserne for det indre marked. Kompetencen til at vedtage bestemmelser om bygværker ligger fortsat hos medlemsstaterne. De grundlæggende krav til bygværker i denne forordning bør etablere forbindelserne til byggevarer, der er teknisk nødvendige, og tjene som grundlag for udstedelse af standardiseringsanmodninger til de europæiske standardiseringsorganisationer med henblik på udvikling af harmoniserede standarder for byggevarer, tilsvarende delegerede retsakter samt udvikling af europæiske vurderingsdokumenter.

(27) Den harmoniserede zone bør også finde anvendelse på offentlige kontrakter, tilskud eller andre positive incitamenter med undtagelse af skattemæssige incitamenter.

(28) For at finde balancen mellem afbødningen af fragmenteringen af markedet og medlemsstaternes legitime interesse i at regulere bygværker er det nødvendigt at indføre en mekanisme, der kan sikre, at der i højere grad tages hensyn til medlemsstaternes behov ved udviklingen af harmoniserede tekniske specifikationer. Af samme grund bør der indføres en yderligere mekanisme for forudgående tilladelse, som giver medlemsstaterne mulighed for at fastsætte andre krav til varer, der er omfattet af den harmoniserede zone, end dem, der er fastsat i de harmoniserede tekniske specifikationer, hvis der er tale om bydende nødvendige hensyn vedrørende menneskers sundhed og sikkerhed eller miljøbeskyttelse. Denne mekanisme bør give medlemsstaterne mulighed for, mens de afventer ajourførte harmoniserede tekniske specifikationer, der imødekommer deres reguleringsbehov, at give meddelelse om og søge om tilladelse til nationale foranstaltninger, der påvirker ydeevnen for en væsentlig egenskab, der ikke er omfattet af den harmoniserede tekniske specifikation. Denne mekanisme bør supplere en medlemsstats mulighed for at underrette Kommissionen i overensstemmelse med artikel 114 i TEUF, når den finder det nødvendigt at indføre nationale bestemmelser baseret på nyt videnskabeligt belæg vedrørende miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet på grund af et problem, der er specifikt for den pågældende medlemsstat, i modstrid med harmoniserede tekniske specifikationer. For at sikre, at tilladte nationale foranstaltninger kun forbliver som midlertidige afvigelser fra den harmoniserede zone, er det vigtigt at muliggøre hurtige høringer om behovet for at ajourføre harmoniserede tekniske specifikationer i lyset af de pågældende reguleringsbehov, herunder, når det er relevant, gennem standardiseringsanmodninger med frister, der specifikt er fastsat for at håndtere spørgsmålets hastende karakter.

(29) En cirkulær økonomi, som er det centrale element i handlingsplanen for den cirkulære økonomi, kan fremmes ved hjælp af obligatoriske pant- og retursystemer og en forpligtelse for fabrikanter til at tilbagetage ejerskabet til nye, overskydende eller usolgte ikke-ordrefremstillede varer. Medlemsstaterne bør derfor have mulighed for at træffe

sådanne foranstaltninger og fastsætte forpligtelser vedrørende indsamling og behandling af varer til affald. Ejeren af varen bør være ansvarlig for transporten tilbage til distributøren, importøren eller fabrikanten.

(30) For at øge den juridiske klarhed og mindske den administrative byrde for de erhvervsdrivende er det nødvendigt at undgå, at byggevarer underkastes flere vurderinger vedrørende det samme aspekt af menneskers sundhed og sikkerhed eller miljøbeskyttelse, herunder klima, i henhold til forskellige EU-retsakter. Dette blev bekræftet af Refitplatformen, der blev oprettet ved Kommissionens afgørelse C(2015) 3261, og som anbefaler, at Kommissionen prioriterer håndteringen af problemerne med overlappende og gentagne krav. Uden at forringe eller gribe ind i det beskyttelsesniveau, der allerede findes og er berettiget i medlemsstaterne på byggeniveau, bør Kommissionen derfor kunne fastsætte de betingelser, hvorunder opfyldelsen af forpligtelser fastsat i andre EU-retsakter også opfylder visse forpligtelser i denne forordning, hvor det samme aspekt af menneskers sundhed og sikkerhed eller miljøbeskyttelse, herunder klima, ellers ville blive vurderet parallelt i henhold til denne forordning og anden EU-ret.

(31) For at undgå divergerende praksisser blandt medlemsstaterne og de erhvervsdrivende bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med artikel 291 i TEUF med henblik på at fastslå, om visse elementer er omfattet af definitionen af vare.

(32) Da denne forordning er udviklet i overensstemmelse med rammerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1781 ([12]), men med bestemmelser, der er tilpasset til byggevarers sektorspecifikke karakteristika, vil den med begrænsede undtagelser være den retsakt, der anvendes til at harmonisere alle relevante aspekter af byggevarer, herunder bæredygtighedsaspekter, selv om disse også kan behandles gennem forordning (EU) 2024/1781. Hvis der bliver identificeret et politisk behov horisontalt inden for rammerne af forordning (EU) 2024/1781, bør Kommissionen primært anvende nærværende forordning til at tilgodese dette behov med hensyn til byggevarer. Kun i ekstraordinære tilfælde, hvor kravene i nærværende forordning er utilstrækkelige og ikke kan ændres eller suppleres inden for en rimelig frist, bør det være muligt at anvende forordning (EU) 2024/1781 på byggevarer på en supplerende måde, forudsat at de administrative omkostninger, der er forbundet hermed, herunder som følge af at erhvervsdrivende potentielt bliver omfattet af to procedurer for overensstemmelsesvurdering, viser sig at være rimelige. For så vidt angår energirelaterede varer, der er omfattet af arbejdsplaner for miljøvenligt design, som også er byggevarer, og for mellemprodukter som defineret i forordning (EU) 2024/1781, med undtagelse af cement, vil nævnte forordning undtagelsesvis blive prioriteret ved fastsættelsen af bæredygtighedskrav. Dette vil f.eks. være tilfældet for varmeanlæg, kedler, varmepumper, vand- og rumopvarmningsapparater, ventilatorer, køle- og ventilationssystemer og solcelleprodukter, bortset fra bygningsintegrerede solcellepaneler. Nærværende forordning vil stadig finde anvendelse efter behov som et supplement, navnlig i forbindelse med sikkerhedsaspekter, idet der også tages hensyn til anden EU-lovgivning om varer som f.eks. gasapparater, lavspænding og maskiner. I tilfælde af konflikt med forordning (EU) 2024/1781 bør de relevante bestemmelser i nærværende forordning have forrang. For andre varer kan der for at undgå unødvendige byrder for de erhvervsdrivende opstå et behov for at fastlægge de betingelser, hvorunder opfyldelsen af forpligtelser i henhold til anden EU-ret også opfylder visse forpligtelser i henhold til nærværende forordning. Beføjelsen til at vedtage retsakter bør derfor delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at fastsætte sådanne betingelser.

(33) For at skabe et incitament til overensstemmelse bør fabrikanten af byggevarer være ansvarlig for ukorrekte ydeevnedeklarationer og ukorrekte overensstemmelseserklæringer.

(34) Den øgede genbrug af byggevarer er en del af et skift i retning af en mere cirkulær økonomi og en reduktion af byggevarers miljø- og CO_2-fodaftryk. Markedet for brugte byggevarer er ikke særlig udviklet på nuværende tidspunkt, og kravene til byggevarer, som tidligere er blevet brugt, varierer betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat. Derfor bør brugte byggevarer, herunder andre brugte elementer, der er omfattet af denne forordning, være omfattet af langsigtet harmonisering, ved at der indføres mulighed for at udvikle særlige harmoniserede tekniske specifikationer i henhold til denne forordning. Sådanne harmoniserede tekniske specifikationer bør gælde for brugte varer, og så længe den brugte vare ikke er affald eller er ophørt med at være affald. Vedtagelsen af særlige harmoniserede tekniske specifikationer for brugte varer bør ikke berøre anvendelsesområdet for og definitionen af affald i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF ([13]). Varer, der genbruges direkte i et bygværk,

([12]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1781 af 13. juni 2024 om fastlæggelse af en ramme for fastsættelse af krav til miljøvenligt design for bæredygtige produkter, om ændring af direktiv (EU) 2020/1828 og forordning (EU) 2023/1542 og om ophævelse af direktiv 2009/125/EF (EUT L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj).

([13]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

bør dog ikke anses for at være bragt i omsætning igen og derfor ikke være omfattet af nogen foranstaltninger i henhold til denne forordning.

(35) For at skabe klarhed om omfanget af den harmoniserede zone er det vigtigt, at alle harmoniserede tekniske specifikationer er eksplicitte med hensyn til, om brugte varer er omfattet af eller udelukket fra deres anvendelsesområde. Udelukkelse af brugte varer fra anvendelsesområdet for en harmoniseret teknisk specifikation bør dog ikke forhindre erhvervsdrivende i at vælge at anvende denne forordning, som om den brugte vare var ny.

(36) I henhold til definitionen af brugte varer bør harmoniserede tekniske specifikationer, der udtrykkeligt omfatter brugte varer, også finde anvendelse på brugte varer, der har gennemgået en omdannelsesproces, som går videre end nyttiggørelsesoperationer i form af kontrol, rengøring eller reparation, der i den harmoniserede tekniske specifikation defineres som ikkevæsentlige omdannelsesprocesser i forhold til varens ydeevne. For genfremstillede varer bør der uanset den harmoniserede tekniske specifikation ved beregningen af deres miljøpåvirkning i løbet af deres livscyklus ikke skulle tages hensyn til hændelser indtruffet før den sidste afinstallation af varen. Der bør for genfremstillede varer også indføres krav eller incitamenter, der fremmer et højt genanvendt indhold.

(37) For at forbedre adgangen til lettilgængelige og omfattende oplysninger om byggevarer og dermed bidrage til deres sikkerhed, funktionalitet og bæredygtighed bør det sikres, at ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen indeholder alle de oplysninger, der er nødvendige for brugere og myndigheder. I betragtning af deres nytte for brugerne bør fabrikanterne kunne medtage yderligere oplysninger i denne deklaration, forudsat at ydeevnedeklarationerne og overensstemmelseserklæringerne forbliver ensartede og letlæselige, og at de ikke misbruges som reklame.

(38) For at mindske byrden for de erhvervsdrivende, navnlig fabrikanter, bør erhvervsdrivende, der udsteder ydeevnedeklarationer og overensstemmelseserklæringer, kunne fremlægge kopier af disse deklarationer og erklæringer elektronisk og have mulighed for at gøre dem tilgængelige på websteder, på betingelse af at de ikke kan ændres, kan læses af mennesker og maskiner og er til rådighed, tilgængelige og utvetydigt forbundet med varen. For at forenkle kommunikationen i forsyningskæden bør ydeevnedeklarationer og overensstemmelseserklæringer gøre det muligt for brugeren ved hjælp af en IT-applikation at kontrollere overensstemmelsen med gennemførelsesbestemmelserne i den medlemsstat, hvor varen bruges. En vigtig forudsætning for maskinlæsbare deklarationer og erklæringer er et standardiseret IT-format, som er et krav til de enkelte harmoniserede tekniske specifikationer.

(39) For at fabrikanterne kan påvise, at de byggevarer, der er omfattet af den frie bevægelighed for varer, opfylder de relevante EU-krav, er det nødvendigt at kræve en overensstemmelseserklæring, der supplerer ydeevnedeklarationen, således at reguleringssystemet for byggevarer bringes tættere på Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 ([14]). For at minimere den potentielle administrative byrde bør overensstemmelseserklæringen og ydeevnedeklarationen imidlertid kombineres. Den administrative byrde for SMV'er bør mindskes yderligere ved hjælp af målrettede forenklingsbestemmelser, herunder deling af prøvningsresultater, anerkendelse af certifikater, kaskadeanvendelse af teknisk dokumentation og erklæring uden vurdering, som giver mikrovirksomheder mulighed for at anvende det lempede vurderings- og kontrolsystem og lemper kravene til ordrefremstillede produkter uden for serie. Når sådanne varer installeres i et enkelt udpeget bygværk, bør fritagelser fra forpligtelsen til at udarbejde en ydeevnedeklaration og overensstemmelseserklæring være mulige. I tilfælde, hvor en fabrikant opfylder kriterierne for både anvendelse af en forenklet procedure og en fritagelse fra forpligtelsen til at udarbejde en ydeevnedeklaration og overensstemmelseserklæring, bør vedkommende have mulighed for at vælge en af delene eller at fremlægge en ydeevnedeklaration og overensstemmelseserklæring uden at anvende den forenklede procedure for at tilpasse sit udbud bedre til potentielle kunders behov.

(40) For at sikre tilpasning til anden produktlovgivning og med forbehold af de generelle principper i forordning (EF) nr. 765/2008 bør CE-mærkningen kun anbringes på byggevarer, for hvilke fabrikanten har udarbejdet en ydeevnedeklaration og overensstemmelseserklæring. Fabrikanten påtager sig derved ansvaret for, at byggevaren er i overensstemmelse med den deklarerede ydeevne og de gældende produktkrav.

([14]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30).

(41) De proceduremæssige rettigheder for alle erhvervsdrivende og fysiske eller juridiske personer, der handler på deres vegne, i forbindelse med foranstaltninger, afgørelser eller påbud truffet af markedsovervågningsmyndighederne og andre kompetente nationale myndigheder er nødvendige at sikre i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 ([15]). Det er nødvendigt, at medlemsstaterne sikrer, at der er indført passende klageprocedurer mod sådanne foranstaltninger, afgørelser eller påbud.

(42) For at sikre byggevarers og i forlængelse heraf bygværkers funktionalitet, sikkerhed og bæredygtighed bør alle erhvervsdrivende, der indgår i forsynings- og distributionskæden, træffe passende foranstaltninger for at sikre, at de kun bringer byggevarer i omsætning, tilgængeliggør byggevarer eller støtter tilgængeliggørelse af byggevarer på markedet, som er i overensstemmelse med de bindende EU-krav. For at øge den juridiske klarhed er det nødvendigt udtrykkeligt at fastsætte de erhvervsdrivendes forpligtelser.

(43) Fabrikanter af byggevarer skal fastlægge varetypen på en præcis og utvetydig måde for at sikre et præcist grundlag for at vurdere, om en sådan vare opfylder EU-kravene. For at undgå omgåelse af de gældende krav bør der samtidig indføres forbud mod, at fabrikanterne skaber stadig nye varetyper, hvis de pågældende varer er identiske med hensyn til de væsentlige egenskaber.

(44) På det indre marked bør CE-mærkningen være den eneste mærkning, der påviser overensstemmelse med vurderingsmetoderne i forhold til væsentlige egenskaber, der er omfattet af harmoniserede tekniske specifikationer. For at undgå markedsfragmentering og vildledende anprisninger som følge af anvendelsen af forskellige vurderingsmetoder bør CE-mærkningen være den eneste mærkning, der er tilladt på varer omfattet af harmoniserede tekniske specifikationer, og som angiver, at den pågældende vare er blevet vurderet i forhold til de væsentlige egenskaber, der er omfattet af harmoniserede tekniske specifikationer, og er i overensstemmelse med de gældende produktkrav. Der findes mange mærkninger på markedet for byggevarer, hvilket ofte skaber forvirring og mistillid blandt markedsaktørerne, men også vildleder forbrugerne. Anvendelsen af yderligere mærkninger har en negativ indvirkning på CE-mærkningens bevisværdi, når de er baseret på vurderingsmetoder, der er forskellige fra dem, der er fastlagt i de relevante harmoniserede tekniske specifikationer. Desuden kan SMV'er ikke altid nyde godt af sådanne mærkninger, hvilket skaber forvridning blandt markedsaktørerne og potentielt hindrer markedsadgangen. De pågældende supplerende mærkninger bør derfor ikke anbringes på varerne i kombination med CE-mærkningen. Dette forbud er imidlertid ikke til hinder for, at varer, der er forsynet med andre mærkninger, bringes i omsætning på det indre marked, forudsat at de pågældende mærkninger ikke vildleder forbrugeren eller skaber forveksling med CE-mærkningen. Desuden bør mærkningerne ikke forringe CE-mærkningens synlighed, læsbarhed eller betydning. Disse mærkninger bør således ikke vise nogen oplysninger, tekst eller anprisninger vedrørende varens ydeevne.

(45) For at undgå vildledende anprisninger bør anprisninger fra fabrikanter af byggevarer baseres på en vurderingsmetode, der er indeholdt i harmoniserede tekniske specifikationer, hvis en sådan er tilgængelig.

(46) Teknisk dokumentation om byggevarer, som er udarbejdet af fabrikanten, gør det lettere for kompetente nationale myndigheder og bemyndigede organer at kontrollere disse varer i forhold til EU-kravene. For at forbedre adgangen til omfattende oplysninger bør denne tekniske dokumentation omfatte de oplysninger, der er nødvendige for at validere den beregning, som ligger til grund for vurderingen af byggevarens miljømæssige bæredygtighed.

(47) For at skabe gennemsigtighed for brugerne af byggevarer og undgå uhensigtsmæssig brug af disse varer bør fabrikanten præcist identificere byggevarer og deres tilsigtede anvendelse. Af samme grund bør fabrikanten gøre det klart, om byggevarerne er beregnet til erhvervsmæssig brug. For at sikre, at byggevarer kan tilbagespores, bør fabrikanterne anføre den fabrikantspecifikke unikke identifikationskode for varetypen på varen eller, hvis dette ikke er muligt, f.eks. på grund af varens størrelse eller overflade, på en påsat etiket, på emballagen eller, hvis dette ikke er muligt, i et dokument, der ledsager varen.

(48) For at sikre, at kravene i denne forordning er opfyldt, bør fabrikanterne aktivt søge efter, lagre og evaluere oplysninger og træffe passende foranstaltninger, hvis manglende overensstemmelse eller utilstrækkelig ydeevne er blevet bekræftet, eller hvor der foreligger en risiko.

([15]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse og om ændring af direktiv 2004/42/EF og forordning (EF) nr. 765/2008 og (EU) nr. 305/2011 (EUT L 169 af 25.6.2019, s. 1).

(49) For at nå målene i den europæiske grønne pagt og handlingsplanen for den cirkulære økonomi bør Kommissionen have mulighed for at fastsætte minimumsgrænseniveauer for byggevarers miljømæssige ydeevne og miljøkrav til varer, der forebygger og mindsker byggevarers indvirkning på miljøet. Princippet om »sikkerhed først«, der gælder for både byggevaren og bygværket, bør dog under alle omstændigheder overholdes og bør omfatte beskyttelse af sundheden.

(50) Med henblik på at sikre byggevarers bæredygtighed og holdbarhed bør fabrikanterne sikre, at varerne kan anvendes i så lang tid som muligt. En sådan lang anvendelse kræver, at udformningen er hensigtsmæssig, at der anvendes pålidelige dele, at varerne kan repareres, og at der er adgang til oplysninger om reparation og reservedele. I tilfælde hvor reservedelene ikke er almindeligt tilgængelige på markedet, bør Kommissionen tillægges beføjelser til at kræve, at fabrikanten sikrer, at disse reservedele er til rådighed til en rimelig og ikkediskriminerende pris i en periode på ti år, som kan forlænges, hvis tilgængeligheden i en længere periode forventes at øge varens levetid.

(51) Med henblik på at øge byggevarers cirkularitet i overensstemmelse med målene i handlingsplanen for den cirkulære økonomi og affaldshierarkiet bør produktkrav også kunne forbedre ressourceeffektiviteten, forebygge affaldsproduktion, prioritere reparation, genbrug og genfremstilling, fremme brugen af sekundære materialer og adressere genanvendeligheden af varen og produktionen af biprodukter. Forberedelser med henblik på genbrug, genbrug, genfremstilling og genanvendelse kræver en vis udformning, f.eks. ved at lette adskillelsen af varer, komponenter og materialer under afinstallation, dekonstruktion og nedrivning og på et senere tidspunkt i genanvendelsen og, når det er muligt, undgå blandede eller komplicerede materialer og problematiske stoffer. Da de sædvanlige brugsanvisninger og sikkerhedsoplysninger ikke nødvendigvis når frem til de erhvervsdrivende, som er ansvarlige for forberedelserne med henblik på genbrug, genbrug, genfremstilling og genanvendelse, bør de nødvendige oplysninger herom være tilgængelige i digitale produktpas, som er tilgængelige via databærere, og på fabrikanternes websteder.

(52) Generelle produktoplysninger, brugsanvisningen og sikkerhedsoplysningerne er et vigtigt redskab til at give oplysninger, der er tilstrækkelige til at træffe kvalificerede beslutninger om køb, installation, anvendelse, vedligeholdelse, demontering, genbrug og genanvendelse af varen til en bred gruppe, der kan have behov for oplysningerne. Det bør derfor præciseres i denne forordning, hvilke elementer der skal være omfattet af de generelle produktoplysninger, brugsanvisningen og sikkerhedsoplysningerne, og det bør være muligt at medtage vejledning i, hvordan man typisk dækker disse elementer i forhold til en bestemt vare, i harmoniserede ydeevnestandarder. En sådan vejledning bør imidlertid ikke udvide eller begrænse fabrikantens ansvar for at give oplysninger som fastsat i forordningen. Kommissionen bør tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter for at sikre en passende og ensartet gennemførelse af forpligtelsen til at levere de generelle produktoplysninger, brugsanvisninger og sikkerhedsoplysninger for specifikke varefamilier eller -kategorier, når harmoniserede ydeevnestandarder ikke kan gøre det.

(53) Nogle byggevarer bliver til affald, selv om de aldrig er blevet anvendt. For at undgå dette spild af ressourcer bør forordningen ikke berøre medlemsstaternes mulighed for at forpligte fabrikanterne til at acceptere at tilbagetage ejerskabet, direkte eller via deres importører og distributører, af varer, som efter levering til en byggeplads eller til brugeren ikke er blevet anvendt, og som er i en tilstand, der svarer til den, hvori de blev bragt i omsætning.

(54) For at kunne træffe informerede valg bør brugerne af byggevarer være tilstrækkeligt velinformerede om varernes miljømæssige ydeevne, om deres overensstemmelse med miljøkravene og om det omfang, hvori fabrikantens miljøforpligtelser er opfyldt i denne henseende. Kommissionen tillægges derfor beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at fastsætte specifikke mærkningskrav.

(55) De bemyndigede repræsentanter er ofte de eneste personer, der er tilgængelige i forbindelse med importerede varer, men fabrikanterne giver dem kun meget begrænsede opgaver og ikke alle de oplysninger, de skal have for effektivt at kunne repræsentere fabrikanterne. De bemyndigede repræsentanters rolle og ansvar bør derfor styrkes og fastsættes klart i denne forordning, f.eks. de opgaver, der skal indgå i fabrikantens fuldmagt. Den bemyndigede repræsentants fuldmagt bør ikke omfatte udarbejdelse af teknisk dokumentation. Fabrikanterne bør dog have mulighed for at indgå en særskilt kontrakt med deres bemyndigede repræsentant til dette formål uden for rammerne af fuldmagten.

(56) Der bør altid være en fabrikant, når forordningen fastsætter forpligtelser med hensyn til at bringe en vare i omsætning. Hvis der ellers ikke er nogen fabrikant i denne forordnings forstand, bør distributøren eller importøren fungere som fabrikant og påtage sig dennes ansvar.

(57) En erhvervsdrivende, der ændrer en vare eller lagrer den på en sådan måde, at dens ydeevne eller sikkerhed kan blive påvirket, bør være underlagt fabrikanternes forpligtelser til at sikre, at varens ydeevne eller sikkerhed stadig er den samme. Denne forpligtelse bør dog ikke pålægges en erhvervsdrivende, der ompakker varer, da den sekundære handel og dermed den frie bevægelighed for varer ellers ville blive hæmmet, og da ompakning i princippet ikke bør påvirke byggevarens ydeevne eller sikkerhed. Med henblik på at bevare varernes ydeevne og sikkerhed bør den erhvervsdrivende, der foretager ompakningen, være ansvarlig for, at disse processer gennemføres korrekt, for at sikre, at varerne ikke beskadiges, og for at brugerne stadig informeres korrekt på det sprog, der er fastsat af den medlemsstat, hvor varerne gøres tilgængelige.

(58) Beregningen af en byggevares miljømæssige bæredygtighed bør også omfatte den emballage, der anvendes eller med størst sandsynlighed vil blive anvendt, i betragtning af dens miljømæssige virkninger. En vares emballage kan også være afgørende for at bevare dens ydeevne gennem distributionskæden for brugeren. Selv om emballagen i sig selv ikke medtages i andre vurderinger af en vares ydeevne, bør alle erhvervsdrivende som led i deres forpligtelse til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at varer fortsat overholder denne forordning, være ansvarlige for at anvende emballage, der er egnet til at bevare ydeevnen og overensstemmelsen med produktkravene. Emballagen kan i sig selv udgøre en risiko for brugerne, og forpligtelsen til at give oplysninger om risici i forbindelse med anvendelsen af varen bør tage hensyn hertil.

(59) For at øge fabrikanternes overholdelse af forpligtelserne i henhold til denne forordning og for at bidrage til at afhjælpe de konstaterede mangler og forbedre markedsovervågningen bør udbydere af distributionstjenester, onlinemarkedspladser og andre markedsaktører aktivt bidrage til at sikre, at kun varer, der opfylder kravene, når ud til brugerne.

(60) For at undgå omgåelse af forpligtelserne i henhold til denne forordning, når produktionsteknologien involverer flere forskellige aktører, der bidrager til at konstruere og fremstille en byggevare, er det nødvendigt at fastlægge en klart defineret fabrikantrolle, hvor den fysiske eller juridiske person, der udfører den faktiske produktion af en byggevare, påtager sig ansvaret i henhold til denne forordning for hele varen, medmindre der er en anden person, som enten bringer varen i omsætning under sit navn eller varemærke eller påtager sig ansvaret for varen ved at udarbejde en ydeevnedeklaration og overensstemmelseserklæring. Dette er særlig vigtigt i forbindelse med 3D-printning, hvor en fysisk eller juridisk person 3D-printer byggevarer og bringer dem i omsætning. Den pågældende person bør opfylde de forpligtelser, der påhviler fabrikanterne, herunder med hensyn til anvendelsen af relevante datasæt til 3D-printning og af materialer, der har undergået de procedurer, der gælder for varer, samt med hensyn til overensstemmelsen mellem de oplysninger, der skal gives af fabrikanten af datasættet til 3D-printning, og de oplysninger, der skal gives af fabrikanten af printmaterialet.

(61) I tilfælde, hvor varen ikke er beregnet til at blive anvendt til byggeri, men dens udseende kan forventes at få forbrugerne til at anvende varen i forbindelse med byggeri, ledsages varen af en brugsanvisning og sikkerhedsoplysninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/988 ([16]) eller en anden gældende forordning, hvoraf det fremgår, at den på trods af dens udseende ikke blev udformet som en byggevare. Markedsovervågningsmyndighederne skal træffe passende foranstaltninger, som omfatter muligheden af at trække varen tilbage fra markedet, hvis dens udseende kan føre til forvirring for forbrugeren eller misbrug.

(62) For at præcisere anvendelsen af denne forordning på onlinesalg og andre former for fjernsalg bør det defineres, på hvilke betingelser en bestemt vare anses for at blive tilbudt kunder i Unionen. Da der er større sandsynlighed for manglende overensstemmelse i forbindelse med onlinehandel, bør medlemsstaterne yde en særlig indsats for at udpege en enkelt markedsovervågningsmyndighed til at konstatere tilbud om fjernsalg rettet mod kunder på deres område, således at de ansvarlige markedsovervågningsmyndigheder kan træffe passende foranstaltninger. Tilbud, der anvender medlemsstaternes valuta, og som er tilgængelige via et internetdomænenavn, der er registreret i en af medlemsstaterne, eller som henviser til Unionen eller en af medlemsstaterne, og sendes til alle medlemsstater, bør

([16]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/988 af 10. maj 2023 om produktsikkerhed i almindelighed, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2020/1828 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF og Rådets direktiv 87/357/EØF (EUT L 135 af 23.5.2023, s. 1).

anses for at være rettet mod kunder i Unionen. Andre elementer såsom anvendelse af et officielt sprog i en medlemsstat kan også af markedsovervågningsmyndighederne betragtes som en indikation på, om tilbuddet er rettet mod kunder i Unionen.

(63) Digitale teknologier, som giver betydelige muligheder for at mindske de administrative byrder og omkostninger for erhvervsdrivende og myndigheder, samtidig med at de fremmer innovative og nye forretningsmuligheder og -modeller, udvikler sig hurtigt. Udbredelsen af digitale teknologier vil også bidrage væsentligt til at nå målene for renoveringsbølgen, herunder energieffektivitet, livscyklusvurderinger og overvågning og af bygningsmassen.

(64) For at sikre en rettidig vedtagelse af harmoniserede standarder og europæiske vurderingsdokumenter bør Kommissionen have mulighed for at gøre dem obligatoriske med begrænsninger af deres retsvirkninger i henhold til denne forordning. Sådanne begrænsninger bør f.eks. kunne omfatte forældede henvisninger til andre standarder eller dokumenter, bestemmelser, der er i modstrid med denne forordning eller anden EU-ret, bestemmelser, der er i modstrid med andre harmoniserede standarder, eller bestemmelser, der ikke er i overensstemmelse med de krav, der skal opfyldes med hensyn til de grundlæggende principper og referencepunkter, der er fastsat i en standardiseringsanmodning.

(65) For at sikre sammenhæng i systemet bør denne forordning bygge på den horisontale retlige ramme for standardisering. Forordning (EU) nr. 1025/2012 bør derfor også i videst muligt omfang finde anvendelse på standarder, der er gjort obligatoriske i overensstemmelse med nærværende forordning. Forordning (EU) nr. 1025/2012 skal således bl.a. indeholde bestemmelser om en procedure for indsigelser mod harmoniserede standarder, hvis disse standarder ikke fuldt ud er i overensstemmelse med gældende retlige krav eller opfylder kravene i den relevante standardiseringsanmodning eller andre krav i nærværende forordning.

(66) Kommissionen bør støtte europæiske standardiseringsorganisationer i udarbejdelsen af retningslinjer, der fastsætter et sæt tydelige og stabile regler for hele standardiseringsprocessen, herunder roller, ansvar, kompetencer og de generelle proceduremæssige frister for alle involverede interessenter samt de skabeloner, der skal anvendes. Kommissionen bør også yde støtte med henblik på at sikre standarders sammenhæng med og overholdelse af retlige krav og bør deltage i de uformelle og formelle drøftelser i europæiske standardiseringsorganisationer, der udvikler de ønskede europæiske standardiseringspublikationer, navnlig i spørgsmål om standardiseringspublikationernes overholdelse af denne forordning og anden EU-ret. Disse aktiviteter bør drage fordel af det horisontale arbejde, der er udviklet i forbindelse med gennemførelsen af forordning (EU) nr. 1025/2012.

(67) Når Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter godkender forslag fra europæiske standardiseringsorganisationer vedrørende frivillige eller obligatoriske grænseniveauer og ydeevneklasser i forhold til de væsentlige egenskaber og de væsentlige egenskaber, som altid skal deklareres af fabrikanter, bør de ledsages af en konsekvensanalyse, hvis det er påkrævet i henhold til den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ([17]).

(68) Da de ikke er almengyldige retsakter, men det første af to trin i en administrativ procedure, der fører til CE-mærkning, bør europæiske vurderingsdokumenter ikke betragtes som harmoniserede tekniske specifikationer. De grundlæggende principper for udarbejdelse af harmoniserede standarder, såsom gennemsigtighed for konkurrenter, kan og bør dog også gælde for europæiske vurderingsdokumenter. Der bør endvidere henvises til de europæiske vurderingsdokumenter i vurderings- og kontrolprocessen på samme måde som harmoniserede standarder. For at skabe gennemsigtighed for konkurrenter bør europæiske vurderingsdokumenter gøres offentligt tilgængelige, og referencerne for alle europæiske vurderingsdokumenter bør offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

(69) I øjeblikket er der risiko for, at det stigende antal europæiske vurderingsdokumenter, som ofte har ringe merværdi i forhold til andre eller eksisterende harmoniserede standarder, vil forsinke deres offentliggørelse. For at imødegå denne risiko på en omkostningseffektiv måde bør visse principper for udarbejdelse og vedtagelse af europæiske vurderingsdokumenter fastlægges eller gøres mere konkrete. Kommissionens kontrol bør desuden styrkes.

(70) Hvis organisationen af tekniske vurderingsorganer anser det for at være nyttigt at udarbejde et europæisk vurderingsdokument selv uden et krav fra en fabrikant, bør organisationen af tekniske vurderingsorganer forelægge spørgsmålet for Kommissionen, som bør beslutte, om der skal anmodes om udarbejdelse af det europæiske vurderingsdokument, under hensyntagen til den begrundelse, som organisationen af tekniske vurderingsorganer har givet, og markedsbehovene.

([17]) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

(71) De krav, der gælder for myndigheder, som udpeger tekniske vurderingsorganer, bør ikke være lavere end dem, der gælder for bemyndigende myndigheder, som følge af lighederne mellem deres respektive roller. Af samme grund bør tekniske vurderingsorganer have samme grad af uafhængighed og kontrol med beslutningstagningen som bemyndigede organer.

(72) For at kunne reagere på en betydelig procentdel af bemyndigelser, som var baseret på ufuldstændige eller fejlagtige vurderinger, navnlig når juridiske organer uden egen intern tekniske kompetence blev bemyndiget, er det nødvendigt at præcisere kravene til bemyndigede organer, f.eks. med hensyn til deres uafhængighed, uddelegering til andre juridiske enheder og deres egen evne til at udføre opgaver, at kræve, at bemyndigede organer råder over tilstrækkeligt passende kvalificeret personale, og kontrollere, at personalet er passende, til hvilket formål en kvalifikationsmatrix kan være et effektivt værktøj, at sikre og kontrollere, at det bemyndigede organ, og ikke en underentreprenør, en dattervirksomhed eller et andet selskab, der tilhører den samme koncern, reelt træffer beslutninger om personalet, tilknytning af eksterne eksperter, procedurer, kriterier og beslutningstagning, og at udvide den dokumentation, som organerne skal fremlægge, når de ansøger om udpegelse som bemyndiget organ, således at der skabes et dybere og forholdsvis mere retfærdigt grundlag for de bemyndigende myndigheder afgørelser.

(73) For at sikre en korrekt gennemførelse af denne forordning er det nødvendigt at sikre, at akkrediteringsorganerne benytter denne forordning som grundlag for akkreditering og ikke afvigende standarder. Det er også vigtigt at sikre, at akkrediteringsorganerne vurderer det ansøgende organs og ikke en koncerns evne, da det er det ansøgende organ selv, der skal være ansvarlig for den fremtidige certificering.

(74) For at opnå lige vilkår og undgå retlig usikkerhed bør de bemyndigede organers forpligtelser fastsættes tydeligere og gøres udtrykkelige, og dette bør gælde for både deres vurderings- og kontrolaktiviteter og de dermed forbundne aspekter.

(75) For at undgå specifikke forbindelser mellem bemyndigede organers personale og fabrikanterne bør de bemyndigede organer have mulighed for at tillade rotation mellem det personale, der udfører forskellige overensstemmelses-vurderingsopgaver.

(76) Medlemsstaternes myndigheder kan have spørgsmål, som kun et bestemt bemyndiget organ kan besvare. Bemyndigede organer bør derfor også besvare eventuelle spørgsmål fra myndighederne i andre medlemsstater.

(77) For at gøre det lettere for myndigheder at identificere tilfælde af bemyndigede organers, fabrikanters og varers manglende overensstemmelse og for at sikre lige vilkår bør bemyndigede organer have beføjelse og være forpligtet til, hvis manglende overensstemmelse klart kan påvises, proaktivt at fremsende oplysninger om tilfælde af manglende overensstemmelse til relevante kompetente nationale myndigheder eller bemyndigende myndigheder. Bemyndigede organer bør imidlertid ikke overskride oplysningsforpligtelsen ved at undersøge andre aktører end deres egne kunder eller ligestillede.

(78) Med henblik på at skabe lige vilkår for bemyndigede organer og fabrikanter bør koordineringen mellem de bemyndigede organer styrkes. Eftersom kun halvdelen af de nuværende bemyndigede organer deltager på eget initiativ i de aktiviteter, der udføres i den allerede eksisterende koordineringsgruppe for bemyndigede organer, bør det derfor være obligatorisk at deltage heri direkte eller gennem udpegede repræsentanter.

(79) Forsøgene på at indføre forenklede procedurer for små og mellemstore virksomheder i forordning (EU) nr. 305/2011 og dermed mindske byrden og omkostningerne for SMV'er og mikrovirksomheder har ikke været helt effektive og er ofte blevet misforstået eller ikke anvendt på grund af manglende kendskab til eller manglende klarhed med hensyn til deres anvendelse. Med henblik på at afhjælpe de konstaterede mangler og samtidig bygge videre på de tidligere fastsatte regler er det nødvendigt at præcisere og lette deres anvendelse og dermed nå målet om at støtte SMV'er, samtidig med at byggevarers ydeevne, sikkerhed og miljømæssige bæredygtighed sikres.

(80) Anerkendelsen af prøvningsresultater, der er opnået af en anden fabrikant, jf. artikel 36, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 305/2011, bør generaliseres for generelt at mindske byrden for de erhvervsdrivende og navnlig fabrikanterne. En sådan anerkendelsesmekanisme er navnlig nødvendig for at undgå flere vurderinger af råvarers, mellemprodukters og slutprodukters miljømæssige bæredygtighed.

(81) Af hensyn til retssikkerheden i tilfælde af problemer med sikkerhed eller ydeevne bør en sådan anerkendelse kun være tilladt, hvis de vurderede og kontrollerede erhvervsdrivende indvilliger i at samarbejde indbyrdes og med de involverede bemyndigede organer, herunder dele data i nødvendigt omfang.

(82) Evalueringen af forordning (EU) nr. 305/2011 viste, at de markedsovervågningsaktiviteter, der gennemføres på nationalt plan, er meget forskellige med hensyn til kvalitet og effektivitet. Ud over de foranstaltninger, der er fastsat i nærværende forordning og i henhold til relevant EU-ret til fordel for bedre markedsovervågning, bør erhvervsdrivendes, organers og varers overholdelse af nærværende forordning lettes ved også at inddrage tredjeparter, f.eks. ved at enhver fysisk eller juridisk person får mulighed for at indgive oplysninger om tilfælde af manglende overensstemmelse via en klageportal oprettet og drevet af Kommissionen. Behandlingen af klager overholder retten til god forvaltning som fastsat i artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Ved behandlingen af klagerne bør Kommissionen tage hensyn til klagens relevans og underbygning ved at prioritere de klager, der rejser spørgsmål, som har særligt vidtrækkende negative konsekvenser for borgerne eller det indre marked. For at en klage kan betragtes som underbygget, bør Kommissionen navnlig kontrollere, om det lykkes at formulere en klage, eller om klagen omhandler et spørgsmål, hvor Kommissionen har indtaget en klar, offentlig og konsekvent holdning, som er blevet meddelt klageren. Kommissionen bør svare klageren uden unødig forsinkelse og på effektiv vis sende klagerne til de relevante medlemsstater, som bør behandle disse klager hurtigt og effektivt i overensstemmelse med deres retlige rammer og forpligtelser.

(83) For at afhjælpe de konstaterede mangler med hensyn til markedsovervågning i henhold til forordning (EU) nr. 305/2011 bør nærværende forordning indeholde flere begrundede beføjelser for markedsovervågningsmyndigheder og for Kommissionen, som bør sætte myndighederne i stand til at handle under alle potentielle problematiske omstændigheder.

(84) Praksis for markedsovervågning har vist, at der er risiko for manglende overensstemmelse, når varer evalueres på et bestemt tidspunkt, men ingen tilfælde af manglende overensstemmelse, mens det modsatte gør sig gældende på et senere tidspunkt. Der er endvidere situationer, hvor der er tale om anden manglende overensstemmelse end en formel type, som ikke udløser en risiko. Af disse grunde bør medlemsstaterne tillægges beføjelser til at gribe ind i alle tilfælde, hvor der er mistanke om manglende overensstemmelse eller risiko herfor, mens definitionen af »vare, der udgør en risiko« skal udvides til at omfatte risiko for miljøet. Det er nødvendigt at give medlemsstaterne tilstrækkelig proceduremæssig fleksibilitet til at skelne mellem højt og lavt prioriterede tilfælde af manglende overensstemmelse, samtidig med at alle medlemsstater også bør informeres om mindre vigtige sager.

(85) For at sikre en effektiv håndhævelse af kravene og styrke markedsovervågningen i medlemsstaterne bør Kommissionen udstede retningslinjer for anvendelsen af denne forordning samt fælles praksis og metoder til effektiv markedsovervågning, herunder f.eks. elementer såsom et anbefalet antal og en anbefalet type af kontroller, som markedsovervågningsmyndigheder skal udføre på en bestemt varekategori eller -familie eller i forhold til specifikke krav. Sådanne henstillinger bør baseres på god praksis, der er udviklet inden for rammerne af markedsovervågning.

(86) For at styrke markedsovervågningsmyndighedernes generelt svage kapacitet med hensyn til markedsovervågning og for at sikre yderligere tilpasning til forordning (EU) 2024/1781 skal der ydes mere detaljeret administrativ koordineringsstøtte, og de skal gives ret til at få dækket udgifterne til inspektion og prøvning hos de erhvervsdrivende i forbindelse med varer, der ikke opfylder kravene.

(87) For at skabe et incitament til at øge markedsovervågningsmyndighedernes kapacitet med hensyn til markedsovervågning og sikre tilpasning til forordning (EU) 2024/1781 bør medlemsstaterne rapportere om deres markedsovervågningsaktiviteter vedrørende varer, der er omfattet af denne forordning, herunder om de pålagte sanktioner.

(88) For bedre at kunne betjene de erhvervsdrivende bør produktkontaktpunkterne for byggeri og anlæg blive mere effektive og bør derfor tildeles flere ressourcer. For at lette de erhvervsdrivendes arbejde bør produktkontaktpunkternes opgaver finjusteres og udvides til at omfatte oplysninger om denne forordnings bestemmelser om varer og om retsakter, der er vedtaget i overensstemmelse hermed. Medlemsstaterne bør også øge erhvervsdrivendes bevidsthed om produktkontaktpunkterne for byggeri og anlæg på deres område.

(89) Der skal indføres en hensigtsmæssig, effektiv og omkostningseffektiv koordineringsmekanisme for at sikre en konsekvent anvendelse af de fastsatte forpligtelser og krav og for at styrke det samlede system, også under hensyntagen til at der kan opstå nye fortolkningsspørgsmål i forbindelse med varers og bygværkers sikkerhed og bæredygtighed. Da divergerende afgørelser skaber ulige vilkår, bidrager til at gøre den retlige ramme mere kompleks og skaber hindringer for den frie bevægelighed på det indre marked og yderligere administrative byrder og omkostninger for de erhvervsdrivende, bør sådanne divergerende afgørelser forhindres af denne koordineringsmekanisme.

(90) Der bør derfor navnlig oprettes et informations- og kommunikationssystem til at indsamle spørgsmål vedrørende fortolkning, til at finde hensigtsmæssige fælles løsninger og til at forbedre udvekslingen af oplysninger i denne henseende. For at lette udvekslingen af oplysninger bør et sådant system være baseret på nationale systemer. Disse nationale systemer bør også identificere tilfælde af uensartet anvendelse af denne forordning for at sikre, at divergerende praksis ikke bliver almindelig praksis og permanent. Informations- og kommunikationssystemet bør også behandle spørgsmål vedrørende fremkomsten af nye varer eller forretningsmodeller, uforudsete situationer og situationer, hvor andre bestemmelser i EU-retten også finder anvendelse.

(91) Digitaliseret og tilgængelig produktinformation øger gennemsigtigheden, hvilket gavner produktsikkerheden og beskyttelsen af miljøet og menneskers sundhed, samtidig med at det mindsker den administrative byrde og omkostningerne for de erhvervsdrivende. Beføjelsen til at vedtage retsakter bør derfor delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at oprette et system for digitale produktpas for byggevarer, der i videst muligt omfang er tilpasset det digitale produktpas i henhold til forordning (EU) 2024/1781.

(92) For at forbedre maskinlæsbarheden er det nødvendigt at oprette en fælles dataordbog baseret på europæiske standarder, et værktøj til at styre og offentliggøre datastrukturen og deres meningsfulde definitioner og beskrivelser for alle relevante byggevarer. Dataordbogen bør for hver varefamilie eller -kategori indeholde alle de væsentlige egenskaber og andre egenskaber, der er fastsat i de harmoniserede tekniske specifikationer, samt andre oplysninger, der kræves i henhold til denne forordning. En dataordbog, der er harmoniseret på EU-plan, gør det muligt at klassificere og anvende strukturerede definitioner fra begge de kompetente nationale myndigheders side og i forbindelse med den yderligere digitalisering af byggesektoren, navnlig i forbindelse med bygningsinformations-modellering, logbøger for bygninger, digitale pas og registre.

(93) For at forbedre deres kompetenceniveau, harmonisere deres beslutningstagning og skabe lige vilkår for de erhvervsdrivende bør der tilrettelægges uddannelse for markedsovervågningsmyndigheder, produktkontaktpunkter for byggeri og anlæg, udpegende myndigheder, bemyndigende myndigheder og repræsentanter for bemyndigede organer og tekniske vurderingsorganer. De samme mål bør også forfølges ved udveksling af personale mellem markedsovervågningsmyndigheder, bemyndigende myndigheder og bemyndigede organer i to eller flere medlemsstater.

(94) Medlemsstaterne har ikke altid den tekniske kompetence til at opfylde alle de forpligtelser, der påhviler dem i overensstemmelse med EU-lovgivningen, kumulativt for alle produktsektorer. De får derfor uformel støtte fra andre medlemsstater. Da en sådan støtte i nogle tilfælde er uundgåelig, bør i denne forordning omfatte de grundlæggende regler for en sådan støtte, primært for at præcisere ansvarsområderne.

(95) Handelen med byggevarer bliver langsomt, men støt mere og mere international. Der opstår derfor situationer, hvor det også er nødvendigt at imødegå manglende overensstemmelse hos erhvervsdrivende, der er etableret uden for Unionen. Denne forordning bør derfor omfatte bestemmelser om internationalt samarbejde.

(96) En række tredjelande anvender EU's produktlovgivning eller anerkender i det mindste attester, der er udstedt i overensstemmelse hermed, enten på grundlag af internationale aftaler eller ensidigt, hvilket begge er i Unionens interesse. For at give disse tredjelande et incitament til at fortsætte denne praksis og andre tredjelande til at gøre det samme bør tredjelande, der anvender EU's produktlovgivning eller anerkender attester, der er udstedt i overens-stemmelse hermed, have visse yderligere muligheder fra sag til sag. Det bør derfor være muligt, efter høring af medlemsstaterne, at støtte disse særligt samarbejdsvillige tredjelande ved at give dem mulighed for at deltage i systemet for digitale produktpas for byggevarer, informationssystemet for harmoniseret beslutningstagning og udvekslingen af oplysninger mellem myndighederne. Af samme grund bør det desuden være muligt at informere disse særligt samarbejdsvillige tredjelande om varer, der ikke opfylder kravene, eller som indebærer en risiko.

(97) For at tilskynde til anvendelse af bæredygtige byggevarer, samtidig med at markedsforvridninger undgås, og for fortsat at være i overensstemmelse med forordning (EU) 2024/1781 bør de incitamenter til brug af bæredygtige byggevarer, som medlemsstaterne tilbyder, være rettet mod de mest bæredygtige varer. Kommissionen bør desuden have mulighed for at koordinere medlemsstaternes incitamenter for at øge efterspørgslen efter visse miljømæssigt bæredygtige varer. Medlemsstaterne kan måske også indføre incitamenter til at fremme miljøvenlige og bæredygtige byggevarer, der ikke er omfattet af harmoniserede tekniske specifikationer, i overensstemmelse med statsstøt-tereglerne.

(98) Offentlige udbud tegner sig for 14 % af Unionens BNP. For at øge anvendelsen af bæredygtige byggevarer, hvilket vil bidrage til målet om at opnå klimaneutralitet, forbedre energi- og ressourceeffektiviteten og indgå i omstillingen til en cirkulær økonomi, der beskytter folkesundheden og biodiversiteten, og for at opnå overensstemmelse med

forordning (EU) 2024/1781 bør medlemsstaternes praksis for offentlige udbud opfylde nogle obligatoriske mindstekrav til ydeevne med hensyn til miljømæssig bæredygtighed for byggevarer, der er fastsat ved delegerede retsakter. Kommissionen bør beslutte, hvilke væsentlige karakteristika der skal behandles, og gennemførelsen heraf i en eller flere af følgende former: tekniske specifikationer, udvælgelseskriterier, klausuler om kontrakters gennemførelse eller kriterier for tildeling af kontrakter. De obligatoriske mindstekrav til ydeevne med hensyn til miljømæssig bæredygtighed vedrører kun væsentlige egenskaber og foregriber ikke medlemsstaternes mulighed for at være mere ambitiøse i deres kontrakter ved at anmode om bedre ydeevner for de relevante væsentlige egenskaber, samtidig med at den harmoniserede zone respekteres.

(99) Ordregivende myndigheder og ordregivende enheder bør, hvor det er relevant, pålægges at tilpasse deres udbud til specifikke kriterier for grønne offentlige udbud, der skal fastsættes i de delegerede retsakter, der er omhandlet i denne forordning. Kriterierne for specifikke varefamilier eller -kategorier bør overholdes, når kontrakter kræver obligatoriske mindstekrav til ydeevne med hensyn til miljømæssig bæredygtighed for byggevarer for så vidt angår deres væsentlige egenskaber, der er omfattet af harmoniserede tekniske specifikationer. Disse mindstekrav bør fastsættes i overensstemmelse med gennemsigtige, objektive og ikkediskriminerende kriterier. Når Kommissionen udarbejder delegerede retsakter vedrørende grønne offentlige udbud, bør den tage behørigt hensyn til medlemsstaternes forskellige geografiske, sociale og økonomiske forhold. Når Kommissionen vurderer indvirkningen på markedssituationen, bør den bl.a. tage hensyn til kravenes indvirkning på konkurrencen, SMV'er og de bedste miljøprodukter og -løsninger, der findes på markedet. Når Kommissionen vurderer de ordregivende myndigheders og ordregivende enheders økonomiske muligheder, bør den tage hensyn til, at forskellige ordregivende myndigheder i forskellige medlemsstater kan have forskellige budgetkapaciteter. I behørigt begrundede tilfælde bør de ordregivende myndigheder kunne fravige kravene, f.eks. når der kun er én leverandør, når der ikke er nogen egnede tilbud, eller når anvendelsen heraf ville medføre uforholdsmæssigt store omkostninger.

(100) For at sikre et velfungerende indre marked i tilfælde af en nødsituation for det indre marked som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/2748 ([18]) er det af de i nævnte forordning anførte grunde nødvendigt at fastsætte regler om byggevarer, der er udpeget som kriserelevante varer, prioritering af vurderingen og kontrollen af disse varer, vurdering og ydeevnedeklaration baseret på standarder og fælles specifikationer samt om prioritering af markedsovervågningsaktiviteter og gensidig bistand mellem myndigheder, ved en aktiv nødsituationstilstand for det indre marked i henhold til nævnte forordning.

(101) For at tage hensyn til den tekniske udvikling og viden om nye videnskabelige resultater, sikre et velfungerende indre marked, lette adgangen til oplysninger og sikre en ensartet gennemførelse af reglerne bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår ændring af bilag II, III, IV, V, VI, VII, IX og X og ændring af denne forordning for yderligere at præcisere, tilføje og fjerne visse funktioner og revidere visse bestemmelser med henblik på at sikre kompatibilitet og interoperabilitet med forordning (EU) 2024/1781. Af samme årsager bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for at supplere denne forordning ved: fastsættelse af frivillige eller obligatoriske grænseniveauer i forhold til de væsentlige egenskaber, ydeevneklasser i forhold til de væsentlige egenskaber, og de væsentlige egenskaber, som altid skal deklareres af fabrikanter; fastlæggelse af elementer i standardiseringsanmodninger og betingelser for, hvornår en vare skal anses for at opfylde et bestemt niveau eller grænseniveau eller en bestemt ydeevneklasse uden prøvning eller uden yderligere prøvning; fastlæggelse af produktkrav i overensstemmelse med bilag III; fastsættelse af regler for levering af generelle produktoplysninger, brugsanvisninger og sikkerhedsoplysninger for den respektive varefamilie eller -kategori; fastlæggelse af det gældende vurderings- og kontrolsystem blandt dem, der er fastsat i bilag IX, for hver varefamilie eller -kategori; fastsættelse af betingelser, hvorunder forpligtelser vedrørende vurderingen af en vares ydeevne eller opfyldelsen af visse produktkrav kan opfyldes gennem opfyldelse af forpligtelser i henhold til andre EU-retsakter; indførelse af en forpligtelse i forbindelse med visse varefamilier og -kategorier for fabrikanter til at gøre specifikke reservedele, som ikke er almindeligt tilgængelige, tilgængelige på markedet til de varer, de bringer i omsætning; fastsættelse af specifikke mærkningskrav vedrørende miljømæssig bæredygtighed for bestemte varefamilier og -kategorier; oprettelse af et system for digitale produktpas for byggevarer; og ved at præcisere obligatoriske mindstekrav med hensyn til miljømæssig

([18]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/2748 af 9. oktober 2024 om ændring af forordning (EU) nr. 305/2011, (EU) 2016/424, (EU) 2016/425, (EU) 2016/426, (EU) 2023/988 og (EU) 2023/1230 for så vidt angår hasteprocedurer for overensstemmelsesvurdering, formodning om overensstemmelse, vedtagelse af fælles specifikationer og markedsovervågning som følge af en nødsituation for det indre marked (EUT L, 2024/2748, 8.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2748/oj).

bæredygtighed for byggevarer. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter. Når Kommissionen udarbejder disse retsakter, bør den sigte mod at mindske den administrative byrde for virksomhederne og tage hensyn til SMV'ernes behov.

(102) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ([19]).

(103) Kommissionen bør vedtage gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks, når det i behørigt begrundede tilfælde vedrørende menneskers sundhed og sikkerhed eller beskyttelse af miljøet er påkrævet af særligt hastende årsager.

(104) I forordning (EU) 2019/1020 fastlægges der regler om en horisontal ramme for markedsovervågning af produkter og kontrol med produkter, der indføres på EU-markedet. For at sikre, at varer omhandlet i nærværende forordning, som er omfattet af den frie bevægelighed for varer i Unionen, opfylder kravene om et højt beskyttelsesniveau for samfundsinteresser, f.eks. beskyttelse af menneskers sundhed og sikkerhed og beskyttelse af miljøet, bør nævnte forordning også finde anvendelse på varer, der er omfattet af nærværende forordning, for så vidt som nærværende forordning ikke indeholder specifikke bestemmelser med samme formål, art og virkning.

(105) For at gøre gennemførelsen af denne forordning mere effektiv og mindske byrden for de erhvervsdrivende bør det være muligt at udarbejde ansøgninger og afgørelser på papir eller i et almindeligt anvendt elektronisk format. For at opnå retssikkerhed bør ansøgninger og afgørelser kun være gyldige, hvis den elektroniske signatur opfylder kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 ([20]), og hvis den underskrivende person er blevet bemyndiget til at repræsentere organet eller den erhvervsdrivende i overensstemmelse med henholdsvis medlemsstaternes lovgivning eller EU-retten.

(106) For yderligere at mindske byrden for de erhvervsdrivende bør det være muligt at indgive dokumentation i et almindeligt anvendt elektronisk format og som standard opfylde oplysningskravene elektronisk.

(107) For at sikre en høj grad af overensstemmelse med denne forordning bør medlemsstaterne fastsætte regler om sanktioner for tilfælde af manglende overensstemmelse og sikre, at disse regler håndhæves. Sanktionerne bør være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

(108) Af hensyn til retssikkerheden bør det præciseres, hvorvidt og hvor længe udpegelser af produktkontaktpunkter for byggeri og anlæg, tekniske vurderingsorganer eller bemyndigede organer og harmoniserede standarder, europæiske vurderingsdokumenter, europæiske tekniske vurderinger og bemyndigede organers attester og prøvningsrapporter, der er vedtaget eller udstedt i henhold til forordning (EU) nr. 305/2011, har retsvirkning i henhold til nærværende forordning. De respektive overgangsperioder bør være tilstrækkeligt lange til at undgå flaskehalse for så vidt angår udpegning af bemyndigede organer og tekniske vurderingsorganer og vedtagelse eller udstedelse af europæiske vurderingsdokumenter, europæiske tekniske vurderinger og bemyndigede organers attester og prøvningsrapporter.

(109) Af hensyn til retssikkerheden bør det præciseres, hvor længe varer, der bringes i omsætning på grundlag af europæiske tekniske vurderinger udstedt i overensstemmelse med europæiske vurderingsdokumenter vedtaget i henhold til forordning (EU) nr. 305/2011, kan gøres tilgængelige på markedet.

(110) Byggevarers væsentlige egenskaber og de tilhørende vurderingsmetoder kan kun fastlægges ved hjælp af harmoniserede tekniske specifikationer, der skal udvikles for de forskellige varefamilier og -kategorier, eller ved hjælp af europæiske vurderingsdokumenter. De krav og forpligtelser, der påhviler de erhvervsdrivende med hensyn til en bestemt varefamilie eller -kategori, bør derfor først finde obligatorisk anvendelse 12 måneder efter

([19]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

([20]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73).

ikrafttrædelsen af den harmoniserede teknisk specifikation, der omhandler den pågældende varefamilie eller -kategori, medmindre der er angivet en senere anvendelsesdato i forbindelse med offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

(111) For at lette en gnidningsløs indfasning af fremtidige harmoniserede tekniske specifikationer og under hensyntagen til den tid, der er nødvendig for at udarbejde ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen, bør de erhvervsdrivende have mulighed for frivilligt at anvende denne forordning fra disse harmoniserede tekniske specifikationers ikrafttræden.

(112) Det skal undgås, at erhvervsdrivende permanent kan omgå anvendelsen af nærværende forordning ved at anvende de harmoniserede tekniske specifikationer, der er vedtaget i henhold til forordning (EU) nr. 305/2011. Kommissionen bør derfor trække referencerne til harmoniserede standarder og europæiske vurderingsdokumenter, der er offentliggjort til støtte for forordning (EU) nr. 305/2011, og som dækker en bestemt varefamilie eller -kategori, tilbage fra *Den Europæiske Unions Tidende* inden anvendelsesdatoen for den harmoniserede tekniske specifikation, der er vedtaget i henhold til nærværende forordning, og som dækker den pågældende varefamilie eller -kategori.

(113) Selv om begrebet grundlæggende krav til bygværker bibeholdes som den teknisk nødvendige forbindelse mellem bygværker og byggevarer, bør det udtrykkeligt angives, at de ikke udgør forpligtelser, der påhviler erhvervsdrivende eller medlemsstater, da retten til at regulere bygværker henhører under medlemsstaternes kompetence. For at dække miljøvurderingen af byggevarer såvel som produktkrav, som også er anført i de nuværende harmoniserede tekniske specifikationer, bør der udarbejdes et mere omfattende bilag I, herunder også en detaljeret liste over forudbestemte væsentlige miljømæssige egenskaber vedrørende livscyklusvurdering og en ramme for produktkravene. Ved denne lejlighed bør overlapninger mellem de grundlæggende krav til bygværker fjernes, og der bør foretages præciseringer.

(114) For at opnå en minimumskontrolintensitet i bemyndigede organers vurdering og kontrol af fabrikanter og for at skabe lige vilkår for både fabrikanter og bemyndigede organer bør fabrikanternes og de bemyndigede organers opgaver i forbindelse med de forskellige mulige vurderings- og kontrolsystemer angives mere præcist og udførligt i bilag IX om vurderings- og kontrolsystemer. I dette bilag bør også de vurderinger og kontroller, der skal foretages for at kontrollere varers miljømæssige bæredygtighed med hensyn til ydeevne og produktkrav, angives. Når Kommissionen fastlægger det gældende vurderings- og kontrolsystem for en varefamilie eller -kategori, bør kontinuitet i forhold til forordning (EU) nr. 305/2011 og konsekvens på tværs af produktfamilier være de vejledende principper.

(115) Målene for denne forordning, nemlig at sikre fri bevægelighed for sikre og bæredygtige byggevarer på det indre marked, at bidrage til en grøn og digital omstilling og at beskytte menneskers sundhed og sikkerhed og miljøet, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, da medlemsstaterne ofte fastsætter meget divergerende krav til byggevarer med et uensartet niveau for beskyttelse af menneskers sundhed og sikkerhed og af miljøet, men kan ved at fastlægge en harmoniseret ramme for vurdering af byggevarers ydeevne og visse produktkrav til beskyttelse af menneskers sundhed og sikkerhed og af miljøet bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og formål

1. Ved denne forordning fastlægges der harmoniserede regler for det at bringe byggevarer i omsætning og at gøre byggevarer tilgængelige på markedet, uanset om det sker inden for rammerne af en tjenesteydelse eller ej, idet der fastsættes:

a) harmoniserede regler for, hvordan byggevarers miljømæssige og sikkerhedsmæssige ydeevne udtrykkes i forhold til deres væsentlige egenskaber, herunder for livscyklusvurdering

b) miljø-, funktions- og sikkerhedskrav for byggevarer.

2. Ved denne forordning fastsættes:

a) rettigheder og forpligtelser for erhvervsdrivende, der handler med byggevarer eller komponenter heraf, og

b) forpligtelser for andre aktører, der leverer tjenesteydelser i forbindelse med fremstilling og markedsføring af varer, der er omfattet af denne forordning.

3. Denne forordning har til formål at bidrage til et velfungerende indre marked ved at sikre fri bevægelighed for sikre og bæredygtige byggevarer i Unionen. Den har også til formål at bidrage til målene for en grøn og digital omstilling ved at forebygge og mindske byggevarers indvirkning på miljøet og på menneskers sundhed og sikkerhed.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på byggevarer, herunder brugte varer, og på følgende elementer:

a) centrale dele af varer, og

b) dele eller materialer, der er beregnet til at blive anvendt til varer, der er omfattet af denne forordning, hvis fabrikanten af disse dele eller materialer anmoder herom.

2. Denne forordning finder ikke anvendelse på:

a) elevatorer, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/33/EU ([21]), rulletrapper eller komponenter hertil

b) krav eller ydeevnevurdering, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2020/2184 ([22]) og af Kommissionens delegerede retsakter som omhandlet i nævnte direktivs artikel 11, stk. 8.

3. Medlemsstaterne kan undtage varer, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, og som bringes i omsætning i regionerne i Unionens yderste periferi, jf. artikel 349 i TEUF, fra anvendelsen af denne forordning. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de nationale love og administrative bestemmelser vedrørende sådanne undtagelser. De sikrer, at undtagne varer ikke er forsynet med CE-mærkning, jf. artikel 17. Varer, der bringes i omsætning på grundlag af den pågældende undtagelse, anses ikke for at være blevet bragt i omsætning i Unionen i henhold til denne forordning.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) »byggevare«: ethvert formet eller formløst fysisk element, herunder 3D-printede varer, eller et kit, som bringes i omsætning, herunder gennem levering til byggepladsen, med henblik på permanent indbygning i bygværker eller dele heraf, med undtagelse af elementer, der først skal integreres i et kit eller en anden byggevare forinden permanent indbygning i bygværker

([21]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/33/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om elevatorer og sikkerhedskomponenter til elevatorer (EUT L 96 af 29.3.2014, s. 251).

([22]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2020/2184 af 16. december 2020 om kvaliteten af drikkevand (EUT L 435 af 23.12.2020, s. 1).

2) »vare«: en byggevare eller et andet element, der falder inden for denne forordnings anvendelsesområde som fastsat i artikel 2

3) »permanent«: forventes at forblive i bygværket eller i dele heraf efter afslutningen af bygge- eller renoveringsprocessen

4) »gøre tilgængelig på markedet«: enhver levering af en byggevare med henblik på distribution eller anvendelse på EU-markedet som led i erhvervsvirksomhed, mod eller uden vederlag, uanset om det sker inden for rammerne af en tjenesteydelse eller ej

5) »bringe i omsætning«: første tilgængeliggørelse af en vare på EU-markedet eller første tilgængeliggørelse af en brugt vare efter afinstallation af en sådan vare

6) »ydeevne«: den grad, hvori en vare har visse skalerbare væsentlige egenskaber

7) »væsentlige egenskaber«: de egenskaber ved varen, der vedrører de grundlæggende krav til bygværker, jf. bilag I, samt de egenskaber, der er er anført som forudbestemte væsentlige miljømæssige egenskaber i bilag II

8) »produktkrav«: en egenskab, jf. bilag III, som en vare skal opfylde, inden den kan bringes i omsætning

9) »erhvervsdrivende«: fabrikanten, den bemyndigede repræsentant, importøren, distributøren, udbyderen af distributionstjenester eller en anden fysisk eller juridisk person, som er omfattet af denne forordning i forbindelse med fremstilling eller genfremstilling af varer, herunder varer til genbrug, eller tilgængeliggørelse af disse varer, i overensstemmelse med denne forordning

10) »fabrikant«: en fabrikant som defineret i artikel 3, nr. 8), i forordning (EU) 2019/1020

11) »3D-datasæt«: et sæt numeriske data, der beskriver en genstands form ved dens ydre dimensioner og hulrum

12) »bygværker«: bygninger og anlægsarbejder, som kan være både over eller i jorden eller vandet, herunder, men ikke begrænset til, veje, broer, tunneler, pyloner og andre faciliteter til transport af elektricitet, kommunikationskabler, rørledninger, vandledninger, dæmninger, lufthavne, havne, vandveje og anlæg, der danner grundlag for jernbaneskinner

13) »niveau«: resultatet af vurderingen af en vares ydeevne i forhold til dens væsentlige egenskaber, udtrykt som en numerisk værdi

14) »klasse«: en skala af niveauer, som afgrænses af en minimums- og en maksimumsværdi for en vares ydeevne

15) »grænseniveau«: et minimums- eller maksimumsniveau for en vares ydeevne med hensyn til en bestemt væsentlig egenskab

16) »central del«: en del, som anvendes som komponent eller reservedel til en vare, og som ifølge en harmoniseret teknisk specifikation er væsentlig for en vares karakteristika, sikkerhed eller ydeevne

17) »kit«: en vare, der bringes i omsætning af en enkelt erhvervsdrivende som et sæt på mindst to separate komponenter, hvoraf ingen af dem behøver at være en vare i sig selv, og som er beregnet til at blive indbygget sammen i bygværker

18) »europæisk vurderingsdokument« eller »EAD«: et dokument vedtaget af organisationen af tekniske vurderingsorganer med henblik på udstedelse af europæiske tekniske vurderinger

19) »europæisk teknisk vurdering« eller »ETA«: en dokumenteret vurdering af en vares ydeevne i forhold til dens væsentlige egenskaber i overensstemmelse med det respektive europæiske vurderingsdokument

20) »brugt vare«: en vare, der ikke er affald eller er ophørt med at være affald i overensstemmelse med direktiv 2008/98/EF, som er blevet installeret mindst én gang i et bygværk, og som:

a) ikke har været genstand for en proces, der går videre end nyttiggørelsesoperationer i form af kontrol, rengøring eller reparation, hvorved varer eller komponenter af varer forberedes, så de kan genbruges til byggeformål uden anden forbehandling, eller

b) har gennemgået en omdannelsesproces, som går videre end nyttiggørelsesoperationer i form af kontrol, rengøring eller reparation, og som i henhold til den gældende harmoniserede tekniske specifikation klassificeres som ikkevæsentlig for varens ydeevne

21) »tilsigtet anvendelse«: formålet med en vare som fastsat i de gældende harmoniserede tekniske specifikationer eller europæiske vurderingsdokumenter

22) »deklareret anvendelse«: den af fabrikanten tilsigtede anvendelse, herunder anvendelsesbetingelser som fastsat i den tekniske dokumentation, på mærkning, i generelle produktoplysninger, i brugsanvisninger, i sikkerhedsoplysninger eller i reklamemateriale

23) »reparation«: processen med at reparere en defekt vare eller udskifte dens defekte komponenter for at bringe den tilbage til en tilstand, hvor den kan opfylde sin deklarerede anvendelse

24) »vedligeholdelse«: en handling, der udføres for at holde en vare i en tilstand, hvor den kan fungere som angivet

25) »genfremstillet vare«: en vare, der ikke er affald eller er ophørt med at være affald i overensstemmelse med direktiv 2008/98/EF, som har været installeret mindst én gang i et bygværk, og som har været genstand for en omdannelsesproces, der går videre end nyttiggørelsesoperationer i form af kontrol, rengøring eller reparation, og som i henhold til de gældende harmoniserede tekniske specifikationer klassificeres som væsentlig for varens ydeevne

26) »risiko«: »risiko« som defineret i artikel 3, nr. 18), i forordning (EU) 2019/1020

27) »varetype«: den abstrakte model af individuelle varer, som er bestemt ved den tilsigtede anvendelse og et sæt egenskaber, der udelukker enhver variation med hensyn til ydeevne eller opfyldelse af produktkrav fastsat i eller i henhold til denne forordning, mens identiske varer fra forskellige fabrikanter tilhører forskellige varetyper

28) »nyeste tekniske niveau«: en metode til at nå et bestemt mål, som enten er den mest effektive og avancerede metode eller ligger tæt på den, eller en metode, der på tidspunktet er mulig gennem anvendelse af almindelige teknologier, uanset om dette er den teknologisk mest avancerede løsning eller ej

29) »genanvendelse«: genanvendelse som defineret i artikel 3, nr. 17), i direktiv 2008/98/EF

30) »udbyder af distributionstjenester«: en udbyder af distributionstjenester som defineret i artikel 3, nr. 11), i forordning (EU) 2019/1020

31) »varefamilie«: alle varetyper, der tilhører en af de familier, der er anført i bilag VII

32) »varekategori«: en undergruppe af varetyperne i en bestemt varefamilie, som omfatter disse varetyper, som deler en bestemt tilsigtet anvendelse som angivet i harmoniserede tekniske specifikationer eller europæiske vurderingsdokumenter

33) »fabrikkens produktionskontrol«: dokumenteret, kontinuerlig og intern produktionskontrol på et produktionsanlæg med hensyn til visse parametre eller kvalitetsaspekter, som afspejler de særlige forhold ved en bestemt varefamilie eller -kategori og fremstillingsprocesser, og som har til formål at sikre ydeevnens konstans eller løbende opfyldelse af produktkrav, udført i overensstemmelse med bilag IX

34) »importør«: en importør som defineret i artikel 3, nr. 9), i forordning (EU) 2019/1020

35) »distributør«: enhver fysisk eller juridisk person i forsyningskæden, bortset fra fabrikanten eller importøren, som gør en vare tilgængelig på markedet, herunder ved at udbyde varer til salg, leje eller lejekøb eller fremvise varer til kunder eller installatører som led i erhvervsmæssig virksomhed, herunder ved fjernsalg, mod eller uden vederlag

36) »bemyndiget repræsentant«: enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i Unionen, og som har modtaget en skriftlig fuldmagt fra en fabrikant til at handle på fabrikantens vegne i forbindelse med varetagelsen af specifikke opgaver vedrørende fabrikantens forpligtelser i henhold til denne forordning

37) »individuelt fremstillet«: at der som følge af kundens specifikationer er behov for tilpasning af produktionsprocessen til fremstilling sammenlignet med alle andre varer, der fremstilles for andre kunder af den pågældende erhvervsdrivende

38) »mikrovirksomhed«: en mikrovirksomhed som defineret i artikel 2, stk. 3, i bilaget til Kommissionens henstilling 2003/361/EF ([23])

39) »ordrefremstillet«: at der som følge af kundens specifikationer er en variation med hensyn til størrelse eller materiale sammenlignet med alle andre varer, der fremstilles for andre kunder af den pågældende erhvervsdrivende

40) »permalink«: et internetlink til et websted, som er stabilt for så vidt angår både indhold og adresse (»URL«)

41) »databærer«: et lineært stregkodesymbol, et todimensionalt symbol eller et andet automatisk identifikationsdataopsamlingsmedium, der kan læses af en anordning

42) »harmoniserede tekniske specifikationer«: harmoniserede ydeevnestandarder, der er blevet gjort obligatoriske med henblik på anvendelsen af denne forordning i overensstemmelse med artikel 5, stk. 8, de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, og de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, artikel 9, stk. 3, og artikel 10, stk. 2

43) »europæisk standardiseringsorgan«: et europæisk standardiseringsorgan som defineret i artikel 2, nr. 8), i forordning (EU) nr. 1025/2012

44) »uden for serie«: en proces, der hverken hovedsageligt er automatiseret eller hovedsageligt udføres ved hjælp af samlebåndsteknikker eller gentages meget hyppigt i forhold til produktionsmængden af den pågældende erhvervsdrivende eller de erhvervsdrivende, der tilhører samme koncern, som defineres som en fælles bestemmende fysisk eller juridisk person, eller samme organisationsstruktur

45) »tilbagetrækning«: tilbagetrækning som defineret i artikel 3, nr. 23), i forordning (EU) 2019/1020

46) »tilbagekaldelse«: tilbagekaldelse som defineret i artikel 3, nr. 22), i forordning (EU) 2019/1020

47) »onlinemarkedsplads«: en udbyder af en formidlingstjeneste, der anvender en onlinegrænseflade, der gør det muligt for kunder at indgå fjernsalgsaftaler med erhvervsdrivende om salg af varer

48) »onlinegrænseflade«: en onlinegrænseflade som defineret i artikel 3, nr. 15), i forordning (EU) 2019/1020

49) »leverandør«: en fysisk eller juridisk person, der leverer råvarer, mellemprodukter eller brugte varer til fabrikanter eller til andre personer, der leverer råvarer, mellemprodukter eller brugte varer til fabrikanter

50) »tjenesteudbyder«: en fysisk eller juridisk person, der leverer en tjenesteydelse til en fabrikant eller til en leverandør af en central del, såfremt tjenesteydelsen er relevant for fremstillingen af varer, herunder deres udformning, eller for afinstallationen af dem, hvis der er tale om brugte varer

51) »akkreditering«: akkreditering som defineret i artikel 2, nr. 10), i forordning (EF) nr. 765/2008

52) »markedsovervågningsmyndighed«: en markedsovervågningsmyndighed som defineret i artikel 3), nr. 4), i forordning (EU) 2019/1020

53) »livscyklus«: de på hinanden følgende og indbyrdes forbundne trin i en vares liv fra erhvervelse af råvarer eller frembringelse ud fra naturlige ressourcer eller, hvis der er tale om varer, som tidligere har været indbygget i bygværker, fra den seneste afinstallation fra bygværket til endelig bortskaffelse

54) »centralt forbindelsespunkt«: den myndighed, der er udpeget som kontaktpunkt for forbindelser mellem Kommissionen og andre medlemsstater i spørgsmål vedrørende byggevarer

([23]) Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

55) »bemyndiget organ«: et overensstemmelsesvurderingsorgan med bemyndigelse til at udføre tredjepartsvurderings- og kontrolopgaver i henhold til denne forordning, og som er korrekt notificeret

56) »bemyndigende myndighed«: det ene offentlige forvaltningsorgan, som er udpeget i overensstemmelse med denne forordning, med ansvar for notifikation af og overvågning af bemyndigede organer

57) »teknisk vurderingsorgan«: et organ, som er udpeget i overensstemmelse med denne forordning, og som udsteder europæiske tekniske vurderinger på grundlag af europæiske vurderingsdokumenter

58) »udpegende myndighed«: det enkelte offentlige forvaltningsorgan, som er udpeget i overensstemmelse med denne forordning, med ansvar for udpegelse af og overvågning af de tekniske vurderingsorganer i en medlemsstat

59) »vare, der udgør en risiko«: en vare, der når som helst i hele dens livscyklus har et iboende potentiale til at indvirke negativt på menneskers sundhed og sikkerhed, miljøet eller opfyldelsen af grundlæggende krav for bygværker, når den er indbygget i disse bygværker, i en grad, der under hensyntagen til det aktuelle tekniske niveau går ud over, hvad der anses for rimeligt og acceptabelt i forhold til dens tilsigtede anvendelse og under normale eller rimeligt forudsigelige anvendelsesbetingelser

60) »vare, der udgør en alvorlig risiko«: en vare, der udgør en alvorlig risiko, jf. artikel 3, nr. 20), i forordning (EU) 2019/1020

61) »biprodukt«: et biprodukt som defineret i artikel 5 i direktiv 2008/98/EF

62) »genanvendelighed«: et materiales eller en vares evne til effektivt at blive udskilt, indsamlet, sorteret og aggregeret i specifikke affaldsstrømme med henblik på at blive genanvendt til sekundære råmaterialer, samtidig med at tabet af kvalitet eller funktionalitet i forhold til det relevante primære råmateriale minimeres

63) »kriserelevante varer«: kriserelevante varer som defineret i artikel 3, nr. 6), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/2747 ([24])

64) »nødsituationtilstand for det indre marked«: nødsituationtilstand for det indre marked som defineret i artikel 3, nr. 3), i forordning (EU) 2024/2747.

Artikel 4

Arbejdsplan og forberedelsesfase for udvikling af harmoniserede tekniske specifikationer

1. Kommissionen bistås af en ekspertgruppe (»ekspertgruppen vedrørende regelværket om byggevareforordningen«). Ekspertgruppen vedrørende regelværket om byggevareforordningen skal som minimum bestå af eksperter udpeget af medlemsstaterne, repræsentanter for europæiske standardiseringsorganisationer og relevante europæiske interesseorganisationer, der modtager EU-finansiering i henhold til forordning (EU) nr. 1025/2012. Ekspertgruppen vedrørende regelværket om byggevareforordningen skal bistå Kommissionen med at behandle medlemsstaternes anmodninger om EU-harmonisering gennem harmoniserede tekniske specifikationer. Ekspertgruppen vedrørende regelværket om byggevareforordningen skal navnlig bistå Kommissionen med at udarbejde og ajourføre en arbejdsplan for udvikling af harmoniserede tekniske specifikationer, med at udarbejde det tekniske indhold vedrørende harmoniserede tekniske specifikationer, med at træffe afgørelse om behovet for at iværksætte procedurer i forbindelse med harmoniserede tekniske specifikationer, der udviser mangler, ikke er tilgængelige eller ikke formår at dække øjeblikkelige reguleringsmæssige behov, og med at træffe afgørelse om medtagelsen af brugte varer i harmoniserede tekniske specifikationer.

2. Efter høring af ekspertgruppen vedrørende regelværket om byggevareforordningen udarbejder Kommissionen en arbejdsplan for udvikling af harmoniserede tekniske specifikationer for de varefamilier, der er opført i bilag VII, herunder produktkrav samt generelle produktoplysninger, brugsanvisninger og sikkerhedsoplysninger, der som minimum dækker den følgende treårsperiode. Kommissionen fastlægger prioriteterne for arbejdsplanen ved hjælp af en gennemsigtig og afbalanceret metode, der offentliggøres sammen med arbejdsplanen. Denne metode skal som minimum afspejle medlemsstaternes reguleringsmæssige behov, sikkerhedsspørgsmål i forbindelse med bygværker og varer og Unionens klimamål og mål for den cirkulære økonomi.

([24]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/2747 af 9. oktober 2024 om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger i forbindelse med en nødsituation i det indre marked og det indre markeds modstandsdygtighed og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2679/98 (retsakt om nødsituationer og modstandsdygtighed i det indre marked) (EUT L, 2024/2747, 8.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2747/oj).

Kommissionen offentliggør den første arbejdsplan senest den 8. JANUAR 2026.

Kommissionen fornyer og ajourfører arbejdsplanen mindst hvert tredje år. Den fornyer og ajourfører arbejdsplanen for den følgende treårsperiode, ét år før den gældende arbejdsplan udløber.

Kommissionen underretter hvert år Europa-Parlamentet og medlemsstaterne om de fremskridt, der er gjort med hensyn til gennemførelsen af arbejdsplanen.

Hvis Kommissionen vurderer, at den ikke kan nå de mål, der er fastsat i arbejdsplanen, skal den ændre denne i overensstemmelse hermed uden unødig forsinkelse og meddele Europa-Parlamentet og medlemsstaterne grundene hertil.

3. I henhold til den arbejdsplan, der er udarbejdet i henhold til stk. 2, underretter medlemsstaterne Kommissionen og ekspertgruppen vedrørende regelværket om byggevareforordningen om de væsentlige egenskaber, de kræver for en varefamilie eller -kategori, og de vurderingsmetoder, grænseniveauer eller ydeevneklasser samt de produktkrav, som de anser for nødvendige.

Når medlemsstaterne meddeler Kommissionen deres lovgivningsmæssige behov i henhold til første afsnit, integrerer Kommissionen dem eller redegør for grundene til, at dette ikke er muligt.

4. På grundlag af de grundlæggende krav til bygværker, der er fastsat i bilag I, og under hensyntagen til de reguleringsmæssige behov, som medlemsstaterne har meddelt i overensstemmelse med denne artikels stk. 3, samt til Unionens sikkerheds-, miljø-, cirkularitets- og klimamål fastsætter Kommissionen med støtte fra ekspertgruppen vedrørende regelværket om byggevareforordningen de tekniske aspekter, der er nødvendige for udarbejdelsen af standardiseringsanmodninger, herunder de relevante væsentlige egenskaber. Disse væsentlige egenskaber og listen over forudbestemte væsentlige miljømæssige egenskaber i bilag II danner grundlag for udarbejdelsen af de standardiseringsanmodninger, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, og af de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1.

5. Kommissionen sikrer, at væsentlige egenskaber er omfattet af harmoniserede tekniske specifikationer, i det omfang udviklingen af sådanne specifikationer er teknisk og økonomisk proportionel.

6. Kommissionen fastlægger med støtte fra ekspertgruppen vedrørende regelværket om byggevareforordningen de produktkrav, der er omhandlet i artikel 7, samt andre harmoniserede tekniske specifikationer og afgør, om brugte varer skal være omfattet af eller undtages fra en standardiseringsanmodning eller en harmoniseret teknisk specifikation. Ekspertgruppen vedrørende regelværket om byggevareforordningen skal hurtigst muligt høres om meddelelser fra medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 11, stk. 5.

7. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på at ændre:

a) listen over forudbestemte væsentlige miljømæssige egenskaber i bilag II med henblik på at tilpasse den til den tekniske udvikling og nye miljørisici og overholde de prioriteter, der er fastsat i henhold til stk. 2 i denne artikel på grundlag af medlemsstaternes lovgivningsmæssige behov

b) de varefamilier, der er opført i bilag VII, for at tilpasse dem til den tekniske udvikling og til medlemsstaternes lovgivningsmæssige behov.

Artikel 5

Harmoniserede standarder for fastlæggelse af væsentlige egenskaber vedrørende ydeevne

1. Metoderne og kriterierne for vurdering af en vares ydeevne henset til dens væsentlige egenskaber fastlægges i harmoniserede standarder, som gøres obligatoriske ved hjælp af de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i stk. 8 (»harmoniserede ydeevnestandarder«). Harmoniserede ydeevnestandarder skal, når det er hensigtsmæssigt og uden at bringe resultaternes nøjagtighed, pålidelighed eller stabilitet i fare, tilvejebringe metoder til vurdering af varerne henset til deres væsentlige egenskaber, der er mindre bekostelige end prøvning.

2. Kommissionen anmoder i overensstemmelse med artikel 10 i forordning (EU) nr. 1025/2012 én eller flere europæiske standardiseringsorganisationer om at udarbejde harmoniserede standarder, der fastsætter væsentlige egenskaber og de tilhørende vurderingsmetoder for én eller flere varefamilier eller for én eller flere varekategorier inden for en familie.

Standardiseringsanmodningen skal angive de grundlæggende principper og referencepunkter for fastlæggelsen af disse væsentlige egenskaber og de tilhørende vurderingsmetoder. Det skal udtrykkeligt fremgå af standardiseringsanmodningen, om den omfatter eller undtager brugte varer fra anvendelsesområdet for anmodningen.

3. Som led i de standardiseringsanmodninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, kan Kommissionen også anmode de europæiske standardiseringsorganisationer om at fremlægge de tekniske detaljer, der er nødvendige for gennemførelsen af det vurderings- og kontrolsystem, som skal anvendes i overensstemmelse med de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2.

4. De standardiseringsanmodninger, der er omhandlet i stk. 2, kan indbefatte en anmodning om at foreslå ét eller flere af følgende elementer:

a) frivillige eller obligatoriske grænseniveauer med hensyn til de væsentlige egenskaber

b) ydeevneklasser med hensyn til de væsentlige egenskaber

c) de væsentlige egenskaber, som altid skal deklareres af fabrikanterne.

Sådanne standardiseringsanmodninger skal angive grundprincipper og referencepunkter for fastlæggelsen af de elementer, som der anmodes om.

5. Hvis Kommissionen i sin standardiseringsanmodning har medtaget en anmodning om et forslag i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 4, tillægges den beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på at supplere denne forordning ved for de varefamilier eller varekategorier og for de elementer, den pågældende anmodning omfatter, at fastlægge de elementer, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 4, første afsnit.

Efter høring af ekspertgruppen vedrørende regelværket om byggevareforordningen kan Kommissionen afvige fra forslagene fra den europæiske standardiseringsorganisation.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter uanset en eventuel tidligere standardiseringsanmodning, men efter rådgivning fra ekspertgruppen vedrørende regelværket om byggevareforordningen, i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastlægge elementerne i nærværende artikels stk. 4, første afsnit, med hensyn til enhver af de grupper af væsentlige egenskaber af horisontal karakter, der er opført i bilag X.

6. I tilfælde, hvor det på grund af en vares art eller tekniske egenskaber er åbenlyst, at prøvning vil være unødvendig eller overflødig, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte betingelser for, hvornår en vare skal anses for at opfylde et vist niveau eller et vist grænseniveau eller for at leve op til en ydeevneklasse uden prøvning eller uden yderligere prøvning.

7. Kommissionen vurderer, om de harmoniserede standarder er i overensstemmelse med de relevante standardiseringsanmodninger, med denne forordning og med anden EU-ret, herunder generelle retsprincipper. Kommissionen kan vurdere, om harmoniserede standarder er i overensstemmelse med andre harmoniserede standarder i henhold til denne forordning eller med andre harmoniserede standarder, hvis referencer er blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Kommissionen foretager den vurdering, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, og forelægger skriftligt den relevante europæiske standardiseringsorganisation og ekspertgruppen vedrørende regelværket om byggevareforordningen sin begrundelse, senest seks måneder efter at den relevante harmoniserede standard er blevet fremsendt til den. Finder Kommissionen, at en standard eller en del af den er utilfredsstillende, præciserer den manglerne. For at Kommissionen kan opfylde denne forpligtelse inden for den nævnte tidsramme, underretter de europæiske standardiseringsorganisationer regelmæssigt Kommissionen om fremskridtene med hensyn til og indholdet af den europæiske standardiseringspublikation i overensstemmelse med artikel 10, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1025/2012.

8. Hvis en harmoniseret standard er i overensstemmelse med gældende retlige krav og opfylder de krav, der skal tilgodeses med hensyn til de grundlæggende principper og referencepunkter i standardiseringsanmodningen samt med hensyn til de væsentlige egenskaber, der skal være opfyldt for så vidt angår de grundlæggende krav til bygværker, vedtager Kommissionen straks en gennemførelsesretsakt, som gør denne standard obligatorisk. Et år efter vedtagelsen bliver den harmoniserede ydeevnestandard obligatorisk med henblik på denne forordning, medmindre der er blevet fastsat en senere anvendelsesdato i gennemførelsesretsakten. Der fastsættes kun undtagelsesvis en senere anvendelsesdato, og anvendelsen heraf skal være behørigt begrundet. En harmoniseret ydeevnestandard kan anvendes frivilligt fra datoen for vedtagelsen af gennemførelsesretsakten.

Hvis Kommissionen finder en harmoniseret standard eller en del af den utilfredsstillende, kan den vedtage en gennemførelsesretsakt, der gør den pågældende harmoniserede standard obligatorisk med begrænsninger.

De gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i første og andet afsnit, vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 90, stk. 2.

Hvis det ikke er muligt at gøre en harmoniseret standard obligatorisk med begrænsninger, kan Kommissionen vedtage en gennemførelsesretsakt i overensstemmelse med artikel 6.

9. Hvis en medlemsstat, Europa-Parlamentet eller Kommissionen, sidstnævnte med støtte fra ekspertgruppen vedrørende regelværket om byggevareforordningen, mener, at en harmoniseret ydeevnestandard ikke fuldt ud lever op til de gældende retlige krav eller opfylder de krav, der skal tilgodeses med hensyn til de væsentlige egenskaber, der skal være opfyldt for så vidt angår de grundlæggende krav til bygværker, finder proceduren for formelle indsigelser mod harmoniserede standarder, jf. artikel 11 i forordning (EU) nr. 1025/2012, anvendelse.

10. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på at ændre bilag X ved at tilføje yderligere grupper af væsentlige egenskaber af horisontal karakter.

Artikel 6

Andre harmoniserede tekniske specifikationer, som fastsætter væsentlige egenskaber

1. Idet der gives forrang til udarbejdelse af standarder, kan Kommissionen uanset artikel 5, stk. 1-4, i denne forordning for at dække medlemsstaternes lovgivningsmæssige behov og forfølge målene i artikel 114 i TEUF vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter væsentlige egenskaber, de tilhørende vurderingsmetoder og tekniske detaljer, i henhold til artikel 5 i denne forordning for én eller flere varefamilier eller for én eller flere varekategorier inden for en familie.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages kun, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) Kommissionen har i henhold til artikel 5, stk. 2, anmodet én eller flere europæiske standardiseringsorganisationer om at udarbejde en harmoniseret standard, og:

   i) anmodningen er ikke blevet imødekommet, eller

   ii) den harmoniserede standard, der følger op på denne anmodning, er ikke blevet leveret inden for den frist, der er fastsat i artikel 10, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1025/2012, og senest tre år efter standardiseringsanmodningen blev accepteret, eller

   iii) den harmoniserede standard er ikke i overensstemmelse med anmodningen, og

b) der er ikke i de seneste fem år vedtaget nogen gennemførelsesretsakt som omhandlet i artikel 5, stk. 8, første afsnit, som gør en harmoniseret standard, der omfatter de væsentlige egenskaber, de tilhørende vurderingsmetoder og tekniske detaljer i henhold til artikel 5, obligatorisk, eller der blev vedtaget en sådan gennemførelsesretsakt inden for de seneste fem år, men med begrænsninger, jf. artikel 5, stk. 8, andet afsnit.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 90, stk. 3.

2. Inden Kommissionen udarbejder et udkast til gennemførelsesretsakt som omhandlet i denne artikels stk. 1, underretter den det udvalg, der er omhandlet i artikel 22 i forordning (EU) nr. 1025/2012, om, at den anser betingelserne i nærværende artikels stk. 1 for opfyldt.

3. Når Kommissionen udarbejder et udkast til gennemførelsesretsakt, tager den hensyn til synspunkter fra relevante organer og fra ekspertgruppen vedrørende regelværket om byggevareforordningen og hører på behørig vis alle relevante interessentorganisationer, der modtager finansiering i henhold til forordning (EU) nr. 1025/2012.

4. Hvis en gennemførelsesretsakt som omhandlet i denne artikels stk. 1 omfatter de samme væsentlige egenskaber eller vurderingsmetoder med hensyn til en specifik varefamilie eller varekategori som en harmoniseret standard, hvis reference er blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, eller for hvilken der er blevet vedtaget en gennemførelsesretsakt som omhandlet i artikel 5, stk. 8, trækker Kommissionen referencen for den pågældende harmoniserede standard tilbage fra *Den Europæiske Unions Tidende* eller ophæver gennemførelsesretsakten. Hvis den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, kun delvist omfatter den harmoniserede standard, bibeholder Kommissionen gennemførelsesretsakten, som fastlægger en harmoniseret standard, der er underlagt begrænsninger.

5. Hvis en medlemsstat eller Europa-Parlamentet finder, at en gennemførelsesretsakt vedtaget i overensstemmelse med stk. 1 ikke fuldt ud tilgodeser de krav, der skal opfyldes med hensyn til de væsentlige egenskaber, som skal være omfattet for så vidt angår de grundlæggende krav til bygværker, underretter den Kommissionen herom gennem forelæggelse af en detaljeret redegørelse. Kommissionen vurderer denne detaljerede redegørelse og kan, hvis det er hensigtsmæssigt, ændre den pågældende gennemførelsesretsakt.

6. Kommissionen følger proceduren i artikel 5 for at anmode om en revision eller ajourføring af de væsentlige egenskaber eller vurderingsmetoder med hensyn til de samme varefamilier eller varekategorier som dem, der er omfattet af den gennemførelsesretsakt, som er omhandlet i nærværende artikels stk. 1. Hvis den harmoniserede standard, der er leveret af den europæiske standardiseringsorganisation, er egnet til at blive vedtaget i overensstemmelse med artikel 5, stk. 8, ophæver Kommissionen den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til nærværende artikels stk. 1, eller de dele af den, der omfatter de samme væsentlige egenskaber eller vurderingsmetoder med hensyn til de samme varefamilier eller -kategorier som dem, der er omfattet af den harmoniserede standard.

Artikel 7

Produktkrav og harmoniserede standarder som grundlag for en formodning om overensstemmelse

1. Hvis en varefamilie eller én eller flere varekategorier inden for en varefamilie enten er omfattet af en harmoniseret ydeevnestandard eller af en gennemførelsesretsakt, jf. artikel 6, stk. 1, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte produktkrav i overensstemmelse med bilag III for den pågældende varefamilie eller -kategori eller for dele heraf.

2. Varer, der er omfattet af denne forordning, skal, inden de bringes i omsætning, opfylde de gældende produktkrav.

3. Kommissionen kan i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1025/2012 anmode én eller flere europæiske standardiseringsorganisationer om at udarbejde harmoniserede standarder som grundlag for formodning om overensstemmelse (»frivillige harmoniserede standarder«) for de produktkrav, der er fastsat i de delegerede retsakter, som er omhandlet i nærværende artikels stk. 1.

4. Hvis en frivillig harmoniseret standard, som der er blevet anmodet om i overensstemmelse med stk. 3, vedtages af en europæisk standardiseringsorganisation og foreslås Kommissionen med henblik på offentliggørelse af en reference hertil i *Den Europæiske Unions Tidende*, vurderer Kommissionen den frivillige harmoniserede standard i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1025/2012.

5. Hvis en frivillig harmoniseret standard er i overensstemmelse med de gældende retlige krav og lever op til kravene med hensyn til de produktkrav, der er fastsat i standardiseringsanmodningen, offentliggør Kommissionen straks referencen for den pågældende standard i *Den Europæiske Unions Tidende*.

6. Hvis referencen for en frivillig harmoniseret standard ikke kan offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, kan Kommissionen offentliggøre en sådan henvisning med begrænsninger. Hvis en reference for en frivillig harmoniseret standard ikke kan offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og ikke kan offentliggøres som en reference med begrænsninger, rejser Kommissionen spørgsmålet over for det udvalg, der er omhandlet i artikel 22 i forordning (EU) nr. 1025/2012, og over for ekspertgruppen vedrørende regelværket om byggevareforordningen.

7. En vare, der er omfattet af produktkrav, og som er i overensstemmelse med frivillige harmoniserede standarder eller dele heraf, hvis referencer er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, formodes at være i overensstemmelse med de produktkrav, der er omfattet af disse standarder eller dele heraf.

8. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 for at ændre bilag III med henblik på at tilpasse det til den tekniske udvikling og for at dække nye risici og miljøaspekter samt for at overholde de prioriteter, der er fastsat i artikel 4, på grundlag af medlemsstaternes lovgivningsmæssige behov.

Artikel 8

Fælles specifikationer som grundlag for en formodning om overensstemmelse

1. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter til fastlæggelse af fælles specifikationer, der udgør et alternativt middel til at opfylde de produktkrav, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages kun, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

a) Kommissionen har i henhold til artikel 7, stk. 3, anmodet én eller flere europæiske standardiseringsorganisationer om at udarbejde en frivillig harmoniseret standard for produktkravene, og

i) anmodningen er ikke blevet imødekommet, eller

ii) den frivillige harmoniserede standard, der følger op på denne anmodning, er ikke blevet leveret inden for den frist, der er fastsat i artikel 10, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1025/2012, eller

iii) den frivillige harmoniserede standard overholder ikke anmodningen, og

b) der er ikke i *Den Europæiske Unions Tidende* blevet offentliggjort en reference for frivillige harmoniserede standarder, der dækker produktkravene, i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1025/2012, og ingen henvisning af denne art forventes offentliggjort inden for et rimeligt tidsrum.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 90, stk. 3.

2. Inden Kommissionen udarbejder et udkast til gennemførelsesretsakt som omhandlet i denne artikels stk. 1, underretter den det udvalg, der er omhandlet i artikel 22 i forordning (EU) nr. 1025/2012, om, at den anser, at betingelserne i nærværende artikels stk. 1 er blevet opfyldt.

3. Når Kommissionen udarbejder udkastet til gennemførelsesretsakt som omhandlet i denne artikels stk. 1, tager den hensyn til synspunkter fra de relevante organer og fra ekspertgruppen vedrørende regelværket om byggevareforordningen og hører på behørig vis alle relevante interessentorganisationer, der modtager finansiering i henhold til forordning (EU) nr. 1025/2012.

4. En vare, som er i overensstemmelse med de fælles specifikationer, der er fastlagt ved de i denne artikels stk. 1 omhandlede gennemførelsesretsakter, eller dele deraf, formodes at være i overensstemmelse med de produktkrav, der er fastsat i delegerede retsakter i henhold til artikel 7, stk. 1, som er omfattet af disse fælles specifikationer eller dele deraf.

5. Kommissionen ophæver de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, eller dele deraf, som dækker de samme produktkrav som dem, der er omfattet af en frivillig harmoniseret standard, hvis reference er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* i overensstemmelse med artikel 7, stk. 5 eller 6.

6. Når en medlemsstat eller Europa-Parlamentet mener, at en fælles specifikation ikke fuldt ud opfylder de produktkrav, der er fastsat i delegerede retsakter som omhandlet i artikel 7, stk. 1, underretter den Kommissionen herom gennem fremlæggelse af en detaljeret redegørelse. Kommissionen vurderer denne detaljerede redegørelse og kan, hvis det er hensigtsmæssigt, ændre den gennemførelsesretsakt, hvorved den pågældende fælles specifikation er fastlagt.

Artikel 9

Generelle produktoplysninger, brugsanvisninger og sikkerhedsoplysninger

1. For byggevarer, der er omfattet af en harmoniseret teknisk specifikation eller en europæisk teknisk vurdering, skal der gives generelle produktoplysninger, brugsanvisninger og sikkerhedsoplysninger. Indholdet af de generelle produktoplysninger, brugsanvisninger og sikkerhedsoplysninger er anført i bilag IV.

2. Som led i den standardiseringsanmodning, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, kan Kommissionen også anmode den europæiske standardiseringsorganisation om at udstede retningslinjer, herunder tekniske detaljer, der er nødvendige for udfærdigelsen af generelle produktoplysninger, brugsanvisninger og sikkerhedsoplysninger i overensstemmelse med bilag IV.

3. Mener Kommissionen, at de retningslinjer, der er udstedt af den europæiske standardiseringsorganisation i henhold til denne artikels stk. 2 for en specifik varefamilie eller -kategori, ikke sikrer en passende og ensartet gennemførelse af denne artikels stk. 1, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte regler for levering af generelle produktoplysninger, brugsanvisninger og sikkerhedsoplysninger for den pågældende varefamilie eller -kategori.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 for at ændre bilag IV med henblik på at tilpasse det til de tekniske fremskridt og nye oplysningsbehov.

Artikel 10

Vurderings- og kontrolsystemer

1. Vurderingen og kontrollen af en vares ydeevne med hensyn til dens væsentlige egenskaber som fastsat i harmoniserede tekniske specifikationer, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 5 og 6, eller i de europæiske vurderingsdokumenter, der er omhandlet i artikel 31, eller af varens overensstemmelse med de produktkrav, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 7, foretages i overensstemmelse med ét eller flere af de systemer, der er fastsat i bilag IX.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på at supplere denne forordning ved for hver varefamilie eller -kategori at fastsætte det gældende vurderings- og kontrolsystem blandt dem, der er anført i bilag IX. Disse delegerede retsakter kan fastlægge forskellige vurderings- og kontrolsystemer inden for den samme varefamilie eller -kategori ved at differentiere dem efter væsentlige egenskaber eller produktkrav. Vurderings- og kontrolsystemerne skal fastlægges, inden de harmoniserede tekniske specifikationer eller europæiske vurderingsdokumenter får virkning.

3. De delegerede retsakter, der vedtages i henhold til stk. 2, skal tage højde for de tilsigtede anvendelser, de potentielle skader som følge af mangler ved varen, varens følsomhed over for variationer i ydeevne under produktionsforhold, sandsynligheden for fejl under fremstillingen og muligheden for let at opdage fremstillingsfejl. Disse delegerede retsakter skal tilpasses til de respektive varefamilier eller -kategorier og minimere byrden for fabrikanterne, idet de samtidig sikrer et højt beskyttelsesniveau for menneskers sundhed og sikkerhed og for miljøet.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på at ændre bilag IX for at:

a) indføre yderligere vurderings- og kontrolsystemer, når det er nødvendigt for at sikre tilpasning til den tekniske udvikling, eller

b) ændre de eksisterende vurderings- og kontrolsystemer for at imødegå systematisk manglende overholdelse hos bemyndigede organer eller fabrikanter og harmonisere anvendelsen af de krav eller forpligtelser, der er indeholdt i dem, uden at disse ændringer tilføjer eller fjerner opgaver, der er defineret i et system.

Når Kommissionen vedtager delegerede retsakter i henhold til litra a), må den ikke indføre yderligere systemer med strengere forpligtelser for erhvervsdrivende end dem, der er fastsat i system 1+. Kommissionen må desuden kun indføre sådanne supplerende systemer, når det er tydeligt, at vejledningen om anvendelsen af eksisterende systemer har vist sig utilstrækkelig.

Artikel 11

Harmoniseret zone og nationale foranstaltninger

1. Denne forordning og de harmoniserede tekniske specifikationer, der er vedtaget i overensstemmelse hermed, fastlægger tilsammen en »harmoniseret zone«.

Den harmoniserede zone dækker alle varer, der er omfattet af harmoniserede tekniske specifikationer.

Harmoniserede tekniske specifikationer skal formodes at være omfattende i følgende henseender:

a) fastlæggelse af alle væsentlige egenskaber og af vurderingsmetoderne herfor

b) præcisering af alle produktkrav ud over dem, der er omfattet af anden EU-ret, og

c) fastlæggelse af de gældende vurderings- og kontrolsystemer.

Harmoniserede tekniske specifikationer for nye varer finder anvendelse på brugte varer fra tredjelande, medmindre den harmoniserede tekniske specifikation udtrykkeligt fastsætter regler for brugte varer.

2. Medlemsstaterne skal respektere den harmoniserede zone i deres nationale love og administrative foranstaltninger og må hverken forbyde eller hindre tilgængeliggørelse på markedet af varer, der er omfattet af den, når disse varer er i overensstemmelse med denne forordning. Medlemsstaterne må ikke fastsætte andre væsentlige egenskaber og vurderingsmetoder herfor eller produktkrav end dem, der er fastsat i de harmoniserede tekniske specifikationer.

Den harmoniserede zone berører ikke medlemsstaternes ret til at fastsætte nationale krav for anvendelsen af varer, der er omfattet af harmoniserede tekniske specifikationer. Alle vurderingsmetoder og systemer til vurdering og kontrol fastsat i sådanne nationale krav skal være i overensstemmelse med de gældende harmoniserede tekniske specifikationer.

Medlemsstaterne sikrer, at tilgængeliggørelsen på markedet af varer inden for den harmoniserede zone, som er i overensstemmelse med denne forordning, ikke hindres af regler eller betingelser pålagt af offentlige organer eller af private organer, der optræder som et offentligt foretagende, eller af private organer, der optræder som et offentligt organ på grundlag af en monopolstilling eller i henhold til et offentligt mandat.

3. Ved opfyldelsen af forpligtelserne i stk. 2 anvender medlemsstaterne navnlig følgende regler:

a) Der må ikke fastsættes andre krav om oplysninger eller registreringer med hensyn til varens tilgængeliggørelse på markedet end dem, der er fastsat i den harmoniserede zone.

b) Ingen andre vurderinger af varen end dem, der er fastsat i den harmoniserede zone, må gøres obligatoriske.

c) Ud over CE-mærkningen kræves der ingen mærkninger til attestering af overensstemmelse med krav eller deklareret ydeevne med hensyn til væsentlige egenskaber, der er omfattet af den harmoniserede zone, og eventuelle eksisterende bestemmelser i nationale foranstaltninger, der kræver en sådan mærkning, trækkes tilbage.

d) Nationale love, reguleringer og administrative foranstaltninger skal respektere de grænseniveauer, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 5, stk. 5.

e) Nationale love, reguleringer og administrative foranstaltninger må ikke baseres på andre klasser, underklasser eller supplerende klasser end dem, der er fastsat i henhold til artikel 5.

f) Nationale love, reguleringer og administrative foranstaltninger må ikke kræve flere vurderinger og kontroller end dem, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1.

4. Medlemsstaterne registrerer i den fælles digitale portal, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1724 ([25]), alle deres nationale love, reguleringer og administrative foranstaltninger vedrørende byggevarer på deres område, som er omfattet af den harmoniserede zone.

5. Hvis en medlemsstat af bydende nødvendige beskyttelseshensyn vedrørende menneskers sundhed og sikkerhed eller miljøbeskyttelse og med henblik på at imødekomme øjeblikkelige reguleringsmæssige behov finder det nødvendigt at træffe foranstaltninger, der gælder for produkter i den harmoniserede zone med hensyn til egenskaber, der ikke er fastsat i harmoniserede tekniske specifikationer, underretter den Kommissionen herom, idet den begrunder behovet for de trufne foranstaltninger og forklarer det lovgivningsmæssige behov, den har til hensigt at afhjælpe.

Med henblik herpå anvender medlemsstaterne den procedure, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 ([26]). I den forbindelse henviser medlemsstaterne til dette stykke og præciserer, hvilke elementer der indgår i foranstaltningen.

Kommissionen besvarer meddelelsen inden for de frister, der er fastsat i den procedure, der er indført ved direktiv (EU) 2015/1535. Senest seks måneder efter meddelelsen fremsætter Kommissionen enten et forslag til godkendelse i overensstemmelse med denne artikels stk. 6 eller meddeler sine grunde til at afvise den nationale foranstaltning.

Efter modtagelse af en meddelelse som omhandlet i første afsnit forelægger Kommissionen, uanset om den har til hensigt at godkende foranstaltningen, straks sagen for ekspertgruppen vedrørende regelværket om byggevareforordningen med henblik på høringer om, hvorvidt det som prioritet er nødvendigt at anmode om ajourføringer af eksisterende harmoniserede ydeevnestandarder.

6. Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt for at godkende den nationale foranstaltning, der er meddelt i henhold til stk. 5, hvis:

([25]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1724 af 2. oktober 2018 om oprettelse af en fælles digital portal, der giver adgang til oplysninger, procedurer og bistands- og problemløsningstjenester, og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 1).

([26]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EUT L 241 af 17.9.2015, s. 1).

a) den meddelte foranstaltning er behørigt begrundet af bydende nødvendige beskyttelseshensyn vedrørende menneskers sundhed og sikkerhed eller miljøbeskyttelse, herunder klimahensyn

b) det reguleringsmæssige behov ikke er omfattet af harmoniserede tekniske specifikationer eller af anden EU-ret

c) den meddelte foranstaltning ikke forskelsbehandler erhvervsdrivende fra andre medlemsstater

d) den meddelte foranstaltning kan dække det pågældende lovgivningsmæssige behov

e) den meddelte lovgivning eller administrative foranstaltning ikke udgør en alvorlig hindring for det indre markeds funktion, og

f) den meddelte foranstaltning ikke forventes at være omfattet af en harmoniseret standard, som skal leveres inden for et år fra datoen for meddelelsen i henhold til denne artikels stk. 5 efter fremsættelsen af en standardiseringsanmodning i henhold til artikel 5, stk. 2, eller der på tidspunktet for denne meddelelse ikke er blevet forelagt udvalget, der er omhandlet i artikel 90, stk. 1, en gennemførelsesretsakt som omhandlet i artikel 6, stk. 1.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 90, stk. 3. De skal trækkes tilbage, når det reguleringsmæssige behov er tilgodeset af harmoniserede tekniske specifikationer eller anden EU-ret.

I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde vedrørende menneskers sundhed og sikkerhed og beskyttelse af miljøet vedtager Kommissionen umiddelbart gældende gennemførelsesretsakter efter proceduren i artikel 90, stk. 4.

7. Denne forordning berører ikke medlemsstaternes mulighed for at indføre obligatoriske pant- og retursystemer eller at forpligte fabrikanterne til enten direkte eller via deres importører og distributører at acceptere at tilbagetage ejerskabet til deres nye, overskydende eller usolgte ikke-ordrefremstillede produkter, som er i en tilstand svarende til den, hvori de blev bragt i omsætning, forudsat at foranstaltningen ikke direkte eller indirekte forskelsbehandler erhvervsdrivende fra andre medlemsstater.

8. Denne forordning berører ikke medlemsstaternes mulighed for at forbyde destruktion af overskydende eller usolgte varer eller gøre destruktion af dem betinget af, at de på forhånd er gjort tilgængelige på en national formidlingsplatform med henblik på ikke-kommerciel anvendelse af varer.

Artikel 12

Forholdet til andre EU-retsakter

1. For at undgå dobbeltvurdering af de samme aspekter af menneskers sundhed og sikkerhed eller miljøbeskyttelse i forbindelse med varer tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 ved at fastsætte de betingelser, hvorunder forpligtelser med hensyn til vurderingen af en vares ydeevne eller opfyldelsen af visse produktkrav, herunder ækvivalensen af vurderings- og kontrolsystemer, der kræves i henhold til denne forordning, og forpligtelser med hensyn til generelle produktoplysninger, brugsanvisninger og sikkerhedsoplysninger for varer, kan tilgodeses gennem opfyldelse af forpligtelser fastsat i henhold til anden EU-ret.

De betingelser, der er omhandlet i første afsnit, må ikke tillade produktsikkerhedsniveauer, der er mindre strenge end dem, der er fastsat i overensstemmelse med denne forordning.

2. I tilfælde af uoverensstemmelser mellem nærværende forordning og forordning (EU) 2024/1781 samt forordning (EU) nr. 1025/2012, har de relevante bestemmelser i nærværende forordning forrang.

KAPITEL II

PROCEDURE, DEKLARATIONER, ERKLÆRINGER OG MÆRKNING

Artikel 13

Ydeevnedeklaration og overensstemmelseserklæring

1. Hvis en vare er omfattet af en harmoniseret teknisk specifikation vedtaget i henhold til artikel 5 eller 6, gennemfører fabrikanten det gældende vurderings- og kontrolsystem, jf. bilag IX, og udformer en ydeevnedeklaration og overensstemmelseserklæring, inden en sådan vare bringes i omsætning. Hvis en vare er omfattet af en harmoniseret

teknisk specifikation, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 7, kontrollerer fabrikanten også varens overensstemmelse med gældende produktkrav, som er blevet fastsat ved delegerede retsakter. Fabrikanten af en vare, som ikke er omfattet af en harmoniseret teknisk specifikation, kan udstede en ydeevnedeklaration og overensstemmelseserklæring i overensstemmelse med det relevante europæiske vurderingsdokument og den europæiske tekniske vurdering.

2. Ved at udarbejde ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen påtager fabrikanten sig ansvaret for varens overensstemmelse med dens deklarerede ydeevne og eventuelle gældende produktkrav og bliver ansvarlig i overensstemmelse med EU-retten og national lovgivning om ansvar i og uden for kontraktforhold. Foreligger der ikke objektive oplysninger om det modsatte, antager medlemsstaterne, at ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen, der er udarbejdet af fabrikanten, er nøjagtige og pålidelige.

I tilfælde af manglende overensstemmelse eller hvis der ikke foreligger en ydeevnedeklaration og overensstemmelseserklæring, når en sådan kræves, må varen ikke gøres tilgængelig på markedet.

Artikel 14

Undtagelser fra kravet om udarbejdelse af ydeevnedeklaration og overensstemmelseserklæring

Uanset artikel 13, stk. 1, kan en fabrikant beslutte ikke at få foretaget den foreskrevne vurdering og kontrol af varens overensstemmelse med gældende produktkrav og ikke at udarbejde en ydeevnedeklaration og overensstemmelseserklæring, hvis et af følgende forhold gør sig gældende:

a) varen fremstilles individuelt eller ordrefremstilles og opfylder alle følgende betingelser:

   i) den fremstilles uden for serie

   ii) den fremstilles for at opfylde en bestemt ordre

   iii) den monteres i et enkelt identificeret bygværk af en fabrikant, som også har ansvaret for, at varen indbygges sikkert i bygværket, og

   iv) den overholder gældende nationale bestemmelser og er under tilsyn af dem, som er ansvarlige for bygværkets sikre udførelse som udpeget efter de gældende nationale bestemmelser

b) varen fremstilles ved en proces uden for serie med henblik på korrekt renovering af bygværker, der officielt er beskyttet som en del af et særligt udpeget miljø eller på grund af deres særlige arkitektoniske eller historiske værdi, idet de gældende nationale regler overholdes.

Artikel 15

Ydeevnedeklarationens og overensstemmelseserklæringens indhold

1. Ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen udarbejdes ved anvendelse af modellen i bilag V. Ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen skal udtrykke varers ydeevne med hensyn til disse varers væsentlige egenskaber i overensstemmelse med de relevante harmoniserede tekniske specifikationer eller det relevante europæiske vurderingsdokument.

Hvis de produktkrav, der er præciseret i overensstemmelse med artikel 7, finder anvendelse, skal det af ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen fremgå, at det er dokumenteret, at disse krav er opfyldt.

2. Ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen skal omfatte varens ydeevne med hensyn til miljømæssig bæredygtighed gennem hele dens livscyklus, hvad angår de forudbestemte væsentlige miljømæssige egenskaber, der er anført i bilag II, for de egenskaber, der deklareres. Ydeevnen skal omfatte den emballage, der anvendes eller med stor sandsynlighed vil blive anvendt, og beregnes ved hjælp af den seneste version af software, der stilles gratis til rådighed på Kommissionens websted.

Opdateringer af den i første afsnit omhandlede software bliver obligatoriske med henblik på denne forordning, et år efter de er offentliggjort. Sådanne softwareopdateringer kan anvendes frivilligt fra den dato, hvor de offentliggøres.

3. Ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen skal mindst omfatte en vares ydeevne gennem hele dens livscyklus med hensyn til følgende væsentlige egenskaber:

a) de væsentlige egenskaber, der er opført i bilag II, litra a)-d), fra den 8. januar 2026

b) de væsentlige egenskaber, der er anført i bilag II, litra e)-m), fra den 9. januar 2030

c) de væsentlige egenskaber, der er opført i bilag II, litra n)-s), fra den 9. januar 2032.

Ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen skal også omfatte de væsentlige egenskaber, der altid skal deklareres, som fastsat i delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 5, stk. 5.

4. Ingen anden mærkning end CE-mærkningen må anbringes på ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen.

5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på at ændre modellen i bilag V, således at den afspejler den tekniske udvikling for så vidt angår nye informationsbehov, lette opfyldelsen af de krav til digitale produktpas, der er fastsat i artikel 76 og 77, og sikre interoperabilitet og korrekt integration med systemet for digitale produktpas for byggevarer i overensstemmelse med artikel 75.

6. De oplysninger, der er omhandlet i artikel 31 eller i givet fald artikel 33 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 ([27]), fremlægges sammen med ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen.

Artikel 16

Levering af ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen

1. Fabrikanten leverer elektronisk et eksemplar af ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen for hver vare, der gøres tilgængelig på markedet, medmindre deklarationen og erklæringen er indeholdt i et digitalt produktpas, der opfylder betingelserne i artikel 76 og er tilgængeligt via systemet for digitale produktpas for byggevarer, der oprettes i overensstemmelse med artikel 75.

Hvis et parti af samme vare leveres til en enkelt bruger, kan det ledsages af ét enkelt eksemplar af ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen.

2. Uanset denne artikels stk. 1 kan en fabrikant gøre ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen, jf. artikel 13, stk. 1, tilgængelig på et websted, forudsat at fabrikanten opfylder alle følgende betingelser:

a) sikrer, at ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringens indhold gøres tilgængeligt i et elektronisk format, der ikke kan ændres, på webstedet

b) leverer ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen i et format, der er læsbart for mennesker og maskiner, og giver mulighed for at downloade en kopi i et almindeligt læsbart format

c) sikrer, at det websted, hvorpå ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen er gjort tilgængelig, overvåges og vedligeholdes, således at webstedet og ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen til stadighed er tilgængelige for modtagere af byggevaren

d) sikrer, at modtagerne af byggevarer gratis kan tilgå ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen

e) giver modtagerne af byggevarer anvisninger om, hvordan de kan tilgå webstedet og de ydeevnedeklarationer og overensstemmelseserklæringer, som er udarbejdet for sådanne varer og gjort tilgængelige på det pågældende websted

f) angiver et link mellem varen og den tilhørende ydeevnedeklaration og overensstemmelseserklæring ved hjælp af den unikke identifikationskode for varetypen; fabrikanter kan anvende en databærer, herunder et permalink, til at angive linket, forudsat at litra a) er overholdt.

3. Som led i den standardiseringsanmodning, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, kan Kommissionen også anmode den europæiske standardiseringsorganisation om at udstede retningslinjer for at sikre, at de for mennesker og maskiner læsbare formater, som er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, litra b, er interoperable.

4. Fabrikanten skal indgive eller tilgængeliggøre ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen i et digitalt produktpas i overensstemmelse med stk. 1 eller på et websted i overensstemmelse med stk. 2 på det eller de sprog, der kræves af de medlemsstater, hvor fabrikanten har til hensigt at gøre varen tilgængelig. En anden erhvervsdrivende, der gør den pågældende fabrikants vare tilgængelig i endnu en medlemsstat, stiller en eller flere oversættelser af

([27]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1).

ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen til rådighed på de sprog, der kræves af den yderligere medlemsstat, sammen med den respektive oprindelige version.

Artikel 17

Generelle principper og brug af CE-mærkning

1. CE-mærkningen er underkastet de generelle principper i artikel 30 i forordning (EF) nr. 765/2008.

2. CE-mærkningen anbringes kun på de varer, for hvilke fabrikanten har udarbejdet en ydeevnedeklaration og en overensstemmelseserklæring i henhold til artikel 13 og 15. CE-mærkningen anbringes på centrale dele.

3. Ved at anbringe eller få anbragt CE-mærkningen angiver den erhvervsdrivende, at denne har påtaget sig ansvaret for varens overensstemmelse med den deklarerede ydeevne og de gældende produktkrav i henhold til denne forordning. Ved at anbringe CE-mærkningen bliver den erhvervsdrivende ansvarlig for den deklarerede ydeevne og opfyldelsen af disse krav i overensstemmelse med national lovgivning om ansvar i og uden for kontraktforhold.

4. CE-mærkningen skal være den eneste mærkning, der attesterer varens ydeevne med hensyn til de vurderede væsentlige egenskaber i henhold til denne forordning samt varens overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 18

Regler og betingelser for anbringelse af CE-mærkningen

1. CE-mærkningen anbringes på varen, så den er synlig, let læselig og ikke kan slettes. Hvis dette ikke er muligt eller berettiget under hensyn til varens art, anbringes CE-mærkningen på en etiket, der er fastgjort på varen eller på emballagen eller, hvis dette heller ikke er muligt, i følgedokumenterne.

2. CE-mærkningen efterfølges af:

a) de to sidste cifre i årstallet for det år, hvor CE-mærkningen først blev anbragt, eller, ved brugte varer, de to sidste cifre i det år, hvor varen blev afinstalleret, efterfulgt af de to sidste cifre i det år, hvor CE-mærkningen blev anbragt på den brugte vare

b) fabrikantens navn og registrerede adresse eller et identifikationsmærke, der gør det muligt let og utvetydigt at fastslå fabrikantens navn og adresse

c) den bemyndigede repræsentants navn og registrerede adresse eller et identifikationsmærke, der gør det muligt på let og utvetydig vis at fastslå den bemyndigede repræsentants navn og adresse, hvis fabrikanten ikke har et forretningssted i Unionen, eller hvis fabrikanten vælger at have en bemyndiget repræsentant

d) den unikke identifikationskode for varetypen

e) ydeevnedeklarationens og overensstemmelsesvurderingens deklarationskode

f) identifikationsnummeret på det eller de bemyndigede organer, der kontrollerer varetypen og vurderer fabrikkens produktionskontrol, hvis relevant, og

g) en databærer, der er forbundet med det digitale produktpas, som er omhandlet i artikel 76, hvis et sådant digitalt produktpas er tilgængeligt via systemet for digitale produktpas for byggevarer, der er oprettet i henhold til artikel 75.

Oplysningerne i dette stykkes første afsnit, litra d) og e), kan erstattes af en databærer, herunder et permalink, der er forbundet til ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen i henhold til artikel 16, stk. 2, litra e), hvis ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen er tilgængelige på et websted. Oplysningerne i dette stykkes første afsnit, litra d) og e), kan udelades, hvis der stilles en databærer som omhandlet i dette stykkes første afsnit, litra g), til rådighed.

3. CE-mærkningen anbringes, før varen bringes i omsætning. Der kan efter CE-mærkningen anbringes et piktogram eller et andet mærke, der angiver en særlig risiko eller anvendelse.

Artikel 19

Andre mærkninger og anprisninger af ydeevne

1. Andre mærkninger end CE-mærkningen, herunder privat mærkning, må kun anbringes på en vare, hvis de ikke angiver, at det var nødvendigt at vurdere varens ydeevne med hensyn til væsentlige egenskaber, der er omfattet af gældende harmoniserede tekniske specifikationer, på en anden måde end den, der er fastsat i denne forordning.

En vare kan forsynes med officielt anerkendte ISO 14024 type I-miljømærker, hvis disse opfylder kravet i første afsnit.

2. Mærkninger, som er tilladt i henhold til stk. 1, og andre mærkninger, der er fastsat i EU-lovgivningen, må anbringes på en vare, forudsat at de ikke forringer CE-mærkningens synlighed, læsbarhed og betydning.

3. Hvis en vare er omfattet af en harmoniseret teknisk specifikation, skal en erhvervsdrivendes anprisning af varens ydeevne, som vedrører en væsentlig egenskab, der er omfattet af den pågældende harmoniserede specifikation, være i overensstemmelse med vurderingsmetoden for den pågældende væsentlige egenskab som fastsat i den harmoniserede tekniske specifikation.

4. Hvis en vare er omfattet af harmoniserede tekniske specifikationer, må anprisninger af varens ydeevne med hensyn til de væsentlige egenskaber, der er fastsat i de pågældende harmoniserede tekniske specifikationer, kun som supplement angives et andet sted end i ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen, hvis de allerede er angivet heri.

Første afsnit gælder ikke i tilfælde, hvor der i henhold til artikel 14 ikke er udarbejdet nogen ydeevnedeklaration og overensstemmelseserklæring.

KAPITEL III

ERHVERVSDRIVENDES FORPLIGTELSER OG RETTIGHEDER

Artikel 20

Alle erhvervsdrivendes forpligtelser

1. Erhvervsdrivendes forpligtelser i henhold til dette kapitel finder kun anvendelse på varer, der er omfattet af en harmoniseret teknisk specifikation, eller varer, der er CE-mærket på grundlag af en europæisk teknisk vurdering.

2. En erhvervsdrivende skal træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at denne forordning fortsat overholdes. Hvis der er konstateret manglende overensstemmelse for den erhvervsdrivende eller en vare, og en markedsovervågningsmyndighed har anmodet om korrigerende tiltag i henhold til artikel 65, stk. 1, forelægger den erhvervsdrivende statusrapporter for denne myndighed, indtil denne myndighed beslutter, at de korrigerende foranstaltninger kan afsluttes.

3. En erhvervsdrivende skal efter anmodning fra en kompetent national myndighed på området over for denne myndighed udpege enhver erhvervsdrivende eller anden aktør:

a) der til vedkommende har leveret en vare, herunder komponenter eller reservedele, og den leverede mængde, eller som til vedkommende har leveret en tjenesteydelse, der er omfattet af denne forordning

b) til hvem den erhvervsdrivende har leveret en vare, herunder komponenter eller reservedele, og den leverede mængde, eller til hvem den har leveret en tjenesteydelse, der er omfattet af denne forordning.

Ved identifikationen af de erhvervsdrivende, der er omhandlet i første afsnit, underretter en erhvervsdrivende som minimum den kompetente nationale myndighed om følgende:

a) disse erhvervsdrivendes kontaktoplysninger, herunder adresser og e-mailadresser

b) disse erhvervsdrivendes eller aktørers skatte- og selskabsregistreringsnumre.

4. En erhvervsdrivende skal opbevare alle de dokumenter og alle de oplysninger, der er omhandlet i dette kapitel, så de er tilgængelige for de kompetente nationale myndigheder i ti år, efter at den erhvervsdrivende har leveret eller fået leveret den pågældende vare eller tjenesteydelse, medmindre dokumenterne eller oplysningerne er gjort tilgængelige via det digitale

produktpas, der er omhandlet i artikel 76. En erhvervsdrivende fremlægger dokumentation og oplysninger senest ti dage efter modtagelsen af en anmodning fra den relevante myndighed.

5. En erhvervsdrivende kan lade sig registrere i sit nationale system, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 71, stk. 5.

En erhvervsdrivende skal stille kommunikationskanaler til rådighed for forbrugere og brugere, herunder telefonnumre, e-mailadresser eller særlige afsnit på sit websted, så vedkommende kan kommunikere enhver ulykke, anden hændelse eller ethvert sikkerhedsproblem, som han har oplevet i forbindelse med varen.

6. Hvis en erhvervsdrivende finder, at en vare, der ikke opfylder kravene, udgør en risiko for menneskers sundhed og sikkerhed eller miljøet, underretter vedkommende straks de kompetente nationale myndigheder i de medlemsstater, hvor denne har gjort varen tilgængelig, herom og giver nærmere oplysninger om særlig den manglende overensstemmelse med lovgivningen og de trufne afhjælpende foranstaltninger. En erhvervsdrivende kan underrette de kompetente nationale myndigheder om enhver anden sandsynlig overtrædelse af denne forordning, som vedkommende bliver bekendt med, om den manglende overholdelse af lovgivningen og eventuelle korrigerende foranstaltninger, der er truffet.

7. En erhvervsdrivende er ansvarlig i tilfælde af overtrædelse af denne artikel eller af artikler i dette kapitel, som vedrører vedkommendes aktiviteter, i overensstemmelse med national ret om ansvar i og uden for kontraktforhold.

Artikel 21

Fabrikantens rettigheder

1. En fabrikant har ret til at anmode sine leverandører og tjenesteydere om de oplysninger, der er nødvendige for at kunne opfylde sine forpligtelser i henhold til denne forordning.

2. Hvis fabrikanten er pålagt tredjepartsopgaver, der udføres af et bemyndiget organ, har fabrikanten ret til at anmode sine leverandører eller tjenesteydere om at give det pågældende bemyndigede organ adgang til deres dokumentation og til deres lokaler, i det omfang det bemyndigede organ behøver en sådan adgang for at udføre sine opgaver.

3. De rettigheder, der er fastsat i stk. 1, gælder også for en fabrikant, der bringer en brugt eller genfremstillet vare i omsætning, i forhold til leverandøren af den brugte vare, herunder i givet fald den erhvervsdrivende, der foretager afinstallationen. De oplysninger, som der anmodes om, kan omfatte, men er ikke begrænset til, oplysninger om den tidligere anvendelse af varen og om processen med at afinstallere den.

4. En fabrikant har ret til at anmode sine leverandører og tjenesteydere om de data og beregninger, der kræves i henhold til artikel 15, stk. 2, i forbindelse med de varer eller tjenesteydelser, der leveres, herunder de nødvendige valideringsrapporter udstedt af et bemyndiget organ.

Artikel 22

Fabrikantens forpligtelser

1. Når en vare bringes i omsætning, fastlægger fabrikanten varetypen under overholdelse af de grænser, der er fastsat i henhold til definitionen i artikel 3, nr. 27). Fabrikanten sikrer, at varens ydeevne vurderes med hensyn til både obligatoriske væsentlige egenskaber og de væsentlige egenskaber, som skal deklareres. Hvis varen er omfattet af produktkrav, der er fastsat ved delegerede retsakter som omhandlet i artikel 7, stk. 1, sikrer fabrikanten, at varen også er blevet udformet og fremstillet i overensstemmelse med disse krav.

En fysisk eller juridisk person, der fremstiller en vare ved hjælp af 3D-printning, skal opfylde de forpligtelser, der påhviler fabrikanter, når den bringes i omsætning. Forpligtelserne omfatter, men er ikke begrænset til, anvendelse af passende 3D-datasæt, anvendelse af materialer, der er i overensstemmelse med de procedurer, der gælder i henhold til denne forordning, samt kontrol af foreneligheden af 3D-datasæt, materiale til printning og den anvendte printteknologi.

2. Hvis en vares overensstemmelse med de gældende krav og dens ydeevne med hensyn til væsentlige egenskaber, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, er blevet påvist i overensstemmelse med det eller de gældende vurderings- og verifikationssystem eller -systemer, som er fastsat i bilag IX, udarbejder fabrikanten en ydeevnedeklaration og overensstemmelseserklæring i overensstemmelse med artikel 13-15, anbringer CE-mærkningen i overensstemmelse med artikel 17 og 18 og sikrer, hvis det er relevant, tilgængeligheden af reservedele, der ikke er almindeligt tilgængelige på markedet, jf. nærværende artikels stk. 8, og anbringer mærkningen i henhold til nærværende artikels stk. 9.

3. Fabrikanten udarbejder som grundlag for ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen teknisk dokumentation, hvori fabrikanten angiver:

a) den deklarerede anvendelse, som skal ligge inden for rammerne af den gældende tilsigtede anvendelse

b) alle de elementer, der er relevante for at påvise ydeevne og overensstemmelse

c) oplysninger om de eksisterende procedurer, jf. denne artikels stk. 4

d) oplysninger om det eller de systemer, der finder anvendelse, jf. bilag IX

e) oplysninger om anvendelsen af forenklede procedurer, jf. artikel 59-61, hvis det er relevant, og

f) beregningen af ydeevnen for miljømæssig bæredygtighed for så vidt angår væsentlige egenskaber, jf. artikel 15, stk. 2.

4. Fabrikanten sikrer, at der er etableret procedurer for at sikre, at varerne lever op til den deklarerede ydeevne og fortsat er i overensstemmelse med denne forordning. Produktdesignet, herunder 3D-datasæt, produktionsprocesser og det anvendte materiale, skal være passende. Hvis varen fremstilles som serieproduktion, sikrer fabrikanten, at der er etableret procedurer for at sikre, at den opretholder sin deklarerede ydeevne og forbliver i overensstemmelse med denne forordning. Ændringer i produktdesignet, herunder 3D-datasæt, produktionsproces og det anvendte materiale, skal være hensigtsmæssige. Der skal i fornødent omfang tages hensyn til ændringer i de gældende harmoniserede tekniske specifikationer, og dette skal, hvis varens ydeevne eller overensstemmelse påvirkes, udløse en fornyet vurdering i overensstemmelse med den relevante vurderingsprocedure.

Når det anses for hensigtsmæssigt for at sikre nøjagtigheden, pålideligheden og stabiliteten af en vares deklarerede ydeevne og overensstemmelse, skal fabrikanten foretage stikprøvekontrol af varer, der er bragt i omsætning eller gjort tilgængelige på markedet, undersøge og om nødvendigt føre register over klager, varer, der ikke opfylder kravene, og varetilbagekaldelser samt holde importørerne og distributørerne orienteret herom.

5. Fabrikanten sikrer, at hans varer er forsynet med en fabrikantspecifik unik identifikationskode for varetypen og, hvis et sådant findes, et parti- eller serienummer, som brugerne let kan se og læse. Hvis dette ikke er muligt på grund af varens art, anføres de krævede oplysninger på en påsat etiket, på emballagen eller, hvis dette heller ikke er muligt, i et dokument, der ledsager varen.

Fabrikanten skal på samme måde som anført i første afsnit mærke en vare som »Kun til erhvervsmæssig brug«, hvis der behøves ekspertise for at anvende den, og vise kunderne mærkningen, før der indgås en købsaftale, herunder i tilfælde af fjernsalg. Varer, der ikke er mærket »Kun til erhvervsmæssig brug«, anses også for at være beregnet til ikke-erhvervsmæssige brugere og forbrugere i henhold til denne forordning og forordning (EU) 2023/988.

Fabrikanten skal, før der er indgået en købsaftale, på en synlig måde vise kunderne de oplysninger, der skal gives i henhold til denne forordning, herunder i tilfælde af fjernsalg.

6. Når fabrikanten gør en vare tilgængelig på markedet, sikrer fabrikanten, at varen ledsages af de generelle produktoplysninger, brugsanvisninger og sikkerhedsoplysninger, jf. bilag IV, på et sprog, der er fastsat af den pågældende medlemsstat, eller, hvis dette ikke er fastsat, på et for brugerne let forståeligt sprog.

7. Senest 18 måneder efter ikrafttrædelsen af den delegerede retsakt, der er omhandlet i artikel 75, stk. 1, tilgængeliggør fabrikanten gennem systemet for digitale produktpas for byggevarer, der er omhandlet i artikel 75, et digitalt produktpas som omhandlet i artikel 76, som er forbundet med en databærer, jf. artikel 18, stk. 2, litra g).

8. For at sikre tilgængeligheden af reservedele, der ikke er almindeligt tilgængelige på markedet, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på at supplere denne forordning ved at pålægge fabrikanter en forpligtelse til for visse varefamilier og -kategorier at gøre specifikke reservedele til de varer, de bringer i omsætning, og som ikke er almindeligt tilgængelige, tilgængelige på markedet.

Den forpligtelse, der er fastsat ved de delegerede retsakter, som er omhandlet i dette stykkes første afsnit, finder anvendelse i en periode på ti år, efter at den sidste vare af den pågældende type er blevet bragt i omsætning, medmindre der foreskrives en anden periode i den delegerede retsakt.

Fabrikanter, der er omfattet af den forpligtelse, som er fastsat i stk. 1, skal tilbyde reservedelene inden for en rimelig kort leveringsperiode til en rimelig og ikke-diskriminerende pris og oplyse offentligheden herom.

9. For at sikre gennemsigtighed for brugerne og fremme bæredygtige varer tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på at supplere denne forordning gennem fastsættelse af specifikke mærkningskrav for miljømæssig bæredygtighed for bestemte varefamilier og -kategorier, når følgende betingelser er opfyldt:

a) varen vælges eller købes typisk af forbrugerne, og

b) afhængigt af, hvordan den installeres, har varen ikke en væsentligt anderledes samlet miljømæssig ydeevne i løbet af sin livscyklus.

Mærkningen baseres på varens ydeevne som vurderet i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, eller artikel 6, stk. 1, og skal give forbrugervenlig information, der er forståelig for lægmand.

10. De delegerede retsakter, der er omhandlet i stk. 9, fastlægger måden, hvorpå fabrikanten skal anbringe etiketten, ved at præcisere følgende:

a) etikettens indhold

b) etikettens layout under hensyntagen til synlighed og læsbarhed

c) måden, hvorpå etiketten skal vises til kunderne, herunder i tilfælde af fjernsalg

d) hvis det er relevant, elektroniske midler, der skal anvendes til generering af etiketter.

11. En fabrikant, der finder eller har grund til at tro, at en vare, som vedkommende har bragt i omsætning, ikke lever op til dens deklarerede ydeevne eller ikke er i overensstemmelse med denne forordning, skal straks træffe de nødvendige afhjælpende foranstaltninger for at bringe den pågældende vare i overensstemmelse eller om nødvendigt trække den tilbage eller kalde den tilbage. Hvis problemet er knyttet til en leveret komponent eller en ekstern tjenesteydelse, underretter fabrikanten leverandøren eller tjenesteudbyderen og fabrikantens kompetente nationale myndighed.

12. Hvis varen udgør en risiko, skal fabrikanten uden unødig forsinkelse og senest inden for tre arbejdsdage underrette samtlige bemyndigede repræsentanter, importører, distributører, udbydere af distributionstjenester og onlinemarkedspladser, der er involveret i distributionen, samt de kompetente nationale myndigheder i de medlemsstater, hvor fabrikanten eller — så vidt denne bekendt — andre erhvervsdrivende har gjort varen tilgængelig. Fabrikanten skal med henblik herpå give alle nyttige oplysninger og navnlig angive typen af den manglende overensstemmelse, hyppigheden af ulykker eller hændelser og de korrigerende foranstaltninger, der er truffet eller anbefalet. I tilfælde af risici forårsaget af varer, der allerede er nået frem til en slutbruger eller forbruger, der ikke kan identificeres eller kontaktes direkte, skal fabrikanten via de medier og andre hensigtsmæssige kanaler, som sikrer den størst mulige udbredelse, udbrede information om hensigtsmæssige foranstaltninger til at fjerne eller, hvis det ikke er muligt, reducere risiciene. I tilfælde af en alvorlig risiko skal fabrikanten trække varen tilbage og tilbagekalde den for egen regning.

Artikel 23

Bemyndigede repræsentanters forpligtelser

1. En fabrikant, der er etableret i Unionen, kan ved skriftlig fuldmagt udpege enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i Unionen, som en enkelt bemyndiget repræsentant. En fabrikant, der ikke er etableret i Unionen, skal udpege en enkelt bemyndiget repræsentant.

Udarbejdelsen af teknisk dokumentation indgår ikke i den bemyndigede repræsentants mandat.

2. Den bemyndigede repræsentant skal udføre de opgaver, der er fastsat i fuldmagten, som vedkommende har modtaget fra fabrikanten. Fuldmagten skal sætte den bemyndigede repræsentant i stand til mindst at gøre følgende:

a) sørge for, at ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen og den tekniske dokumentation står til rådighed for de kompetente nationale myndigheder

b) på grundlag af en begrundet anmodning fra en kompetent national myndighed give denne myndighed alle de oplysninger og den dokumentation, der er nødvendig for at konstatere en vares overensstemmelse med dens deklarerede ydeevne og andre gældende krav i denne forordning

c) ophæve kontrakten, hvis den mener, at fabrikanten har handlet i strid med sine forpligtelser i henhold til denne forordning, og meddele dette til fabrikanten, de kompetente nationale myndigheder i de medlemsstater, hvor varen er bragt i omsætning, og til den kompetente nationale myndighed på vedkommendes eget forretningssted

d) underrette fabrikanten og de kompetente nationale myndigheder i de medlemsstater, hvor varen er bragt i omsætning, og den bemyndigede repræsentants kompetente nationale myndigheder, hvis repræsentanten har grund til at tro, at varen ikke opfylder kravene eller udgør en risiko, og

e) samarbejde med de kompetente nationale myndigheder, hvis disse anmoder herom, om enhver foranstaltning, der træffes for at fjerne risici ved og afhjælpe manglende overensstemmelse af varer, der er omfattet af den bemyndigede repræsentants fuldmagt.

3. Den bemyndigede repræsentant kontrollerer på dokumentationsniveau, at:

a) varen er forsynet med CE-mærkning og etiketter i overensstemmelse med artikel 22, stk. 9

b) varen ledsages af en ydeevnedeklaration og overensstemmelseserklæring, eller denne er tilgængelig i henhold til artikel 16, stk. 1 eller 2, og

c) fabrikanten har opfyldt kravene i artikel 22, stk. 5, 6 og 7.

4. Hvis en bemyndiget repræsentant konstaterer et tilfælde af manglende overensstemmelse som omhandlet i denne artikels stk. 3, anmoder vedkommende fabrikanten om at handle i overensstemmelse med artikel 22, stk. 11 og 12.

Artikel 24

Importørens forpligtelser

1. Importøren bringer kun varer, der er i overensstemmelse med denne forordning, i omsætning på markedet.

2. Inden en vare bringes i omsætning på markedet, sikrer importøren, at fabrikanten har påvist varens overensstemmelse med de gældende krav og dens ydeevne med hensyn til relevante væsentlige egenskaber i overensstemmelse med artikel 22, stk. 1 og 2.

Importøren sikrer, at:

a) fabrikanten har udarbejdet den tekniske dokumentation, jf. artikel 22, stk. 3

b) varen er forsynet med CE-mærkning og etiketter i overensstemmelse med artikel 22, stk. 9

c) varen ledsages af en ydeevnedeklaration og overensstemmelseserklæring, eller at denne er tilgængelig i henhold til artikel 16, stk. 1 eller 2, og

d) fabrikanten har opfyldt kravene i artikel 22, stk. 5, 6 og 7.

3. Importøren kontrollerer, at varens anvendelse er blevet deklareret af fabrikanten, og sikrer, at varen ledsages af generelle produktoplysninger, brugsanvisninger og sikkerhedsoplysninger, jf. bilag IV, på et sprog, der er fastsat af den pågældende medlemsstat, eller, hvis dette ikke er fastsat, på et for brugerne let forståeligt sprog. Importøren skal, før der er indgået en købsaftale, på en synlig måde vise kunderne de oplysninger, der skal gives i henhold til denne forordning eller harmoniserede tekniske specifikationer, herunder i tilfælde af fjernsalg.

4. Importøren skal sikre, at opbevarings- og transportbetingelserne for en vare, som denne har ansvaret for, ikke bringer vedkommendes overensstemmelse med ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen og overholdelse af andre gældende krav i denne forordning i fare.

5. Hvis en importør finder eller har grund til at tro, at en vare ikke er i overensstemmelse med ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen eller ikke overholder andre gældende krav i denne forordning, bringer importøren ikke denne vare i omsætning, før den opfylder den medfølgende ydeevnedeklaration og overensstemmelseserklæring og overholder andre gældende krav i denne forordning, eller ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen er rettet. Derudover skal importøren, når varen udgør en risiko, underrette fabrikanten samt den kompetente nationale myndighed, der er ansvarlig.

6. Importørens navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke, forretningssted, kontaktadresse og eventuelt elektronisk kommunikationsmiddel skal fremgå af varen eller, hvis dette ikke er muligt, af emballagen eller af et dokument, der ledsager varen.

7. Importøren undersøger klager og fører om nødvendigt register over klager, varer, der ikke opfylder kravene, og over tilbagetrækning eller tilbagekaldelse af varer og holder fabrikanter og distributører orienteret om enhver sådan overvågning.

8. Importører, som finder eller har grund til at tro, at en vare, som de har bragt i omsætning, ikke er i overensstemmelse med ydeevnedeklarationen eller ikke overholder andre gældende krav i denne forordning, skal straks træffe de nødvendige afhjælpende foranstaltninger for at bringe den pågældende vare i overensstemmelse med lovgivningen eller om nødvendigt trække den tilbage eller kalde den tilbage. Hvis varen udgør en risiko, skal importører endvidere straks underrette de kompetente nationale myndigheder i de medlemsstater, hvor de har gjort varen tilgængelig på markedet, herom og give nærmere oplysninger om navnlig den manglende overensstemmelse og de afhjælpende foranstaltninger, der måtte være truffet.

9. En importør, der sælger til slutbrugere, skal også opfylde de forpligtelser, der påhviler distributørerne.

Artikel 25

Distributørens forpligtelser

1. Distributører, der gør en vare tilgængelig på markedet, skal handle med fornøden omhu over for forpligtelserne i denne forordning.

2. Inden en vare gøres tilgængelig på markedet, kontrollerer distributøren, at:

a) varen er forsynet med CE-mærkning og etiketter i overensstemmelse med artikel 22, stk. 9, hvis det kræves

b) varen, hvis det kræves, er ledsaget af en ydeevnedeklaration og overensstemmelseserklæring, eller at denne er tilgængelig i henhold til artikel 16, stk. 2

c) varen er ledsaget af generelle produktoplysninger, brugsanvisninger og sikkerhedsoplysninger i overensstemmelse med artikel 22, stk. 6, på et sprog, som er letforståeligt for slutbrugerne i den medlemsstat, hvor varen skal bringes i omsætning

d) fabrikanten og importøren har opfyldt kravene i henholdsvis artikel 22, stk. 5 og 7, og artikel 24, stk. 6.

3. Importøren skal, før der er indgået en købsaftale, på en synlig måde vise kunderne de oplysninger, der skal gives i henhold til denne forordning, herunder i tilfælde af fjernsalg.

4. Hvis en distributør finder eller har grund til at tro, at en vare ikke er i overensstemmelse med den deklarerede ydeevne eller ikke overholder andre gældende krav i denne forordning, gør distributøren ikke varen tilgængelig på markedet, før den opfylder den ledsagende ydeevnedeklaration og overensstemmelseserklæring og overholder de øvrige gældende krav i denne forordning. Derudover skal distributøren, når varen udgør en risiko, underrette fabrikanten og de ansvarlige kompetente nationale myndigheder herom.

5. Distributøren skal sikre, at opbevarings- og transportbetingelserne for en vare, som denne har ansvaret for, ikke bringer varens overensstemmelse med den deklarerede ydeevne eller overholdelse af andre gældende krav i denne forordning i fare.

6. En distributør, som finder eller har grund til at tro, at en vare, som vedkommende har gjort tilgængelig på markedet, ikke er i overensstemmelse med den deklarerede ydeevne eller ikke overholder andre gældende krav i denne forordning, skal sikre, at der bliver truffet de nødvendige afhjælpende foranstaltninger for at bringe den pågældende vare i overensstemmelse med lovgivningen, eller om nødvendigt trække den tilbage eller kalde den tilbage. Hvis varen udgør en risiko, skal distributøren endvidere straks underrette de kompetente nationale myndigheder i de medlemsstater, hvor varen er gjort tilgængelig på markedet, herom og give nærmere oplysninger om navnlig den manglende overensstemmelse og de afhjælpende foranstaltninger, der måtte være truffet.

Artikel 26

Tilfælde, hvor fabrikantens forpligtelser finder anvendelse på importører og distributører

1. En importør eller distributør anses med henblik på denne forordning for at være en fabrikant og er underlagt fabrikantens forpligtelser i henhold til artikel 22, hvis:

a) denne bringer en vare i omsætning under sit navn eller varemærke

b) denne ændrer en vare med forsæt, eller varen utilsigtet ændres på en sådan måde, at overensstemmelsen med ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen eller med de krav, der er fastsat i eller i henhold til denne forordning, kan blive berørt

c) denne gør en vare tilgængelig på markedet med en deklareret anvendelse, som er forskellig fra den deklarerede anvendelse, som fabrikanten har angivet i vurderings- og kontrolprocessen

d) denne tilskriver varen egenskaber, som afviger fra de egenskaber, som fabrikanten har deklareret, eller

e) denne vælger at påtage sig rollen som fabrikant.

2. Stk. 1 finder også anvendelse på en erhvervsdrivende, der bringer følgende i omsætning:

a) en brugt vare, der er omfattet af en harmoniseret teknisk specifikation med bestemmelser for brugte varer

b) en brugt vare, der ikke er omfattet af en harmoniseret teknisk specifikation med bestemmelser for brugte varer, og som ikke tidligere er bragt i omsætning på EU-markedet

c) en genfremstillet vare.

3. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis den erhvervsdrivende kun:

a) tilføjer oversættelser af fabrikantens oplysninger

b) erstatter den ydre emballage for en vare, der allerede er bragt i omsætning, herunder ved ændring af pakningsstørrelse, hvis ompakningen foretages på en sådan måde, at varens oprindelige tilstand ikke kan påvirkes heraf, og at de oplysninger, der skal gives i henhold til denne forordning, stadig er korrekt angivet.

4. En erhvervsdrivende, der udfører de i stk. 3 nævnte aktiviteter, skal underrette fabrikanten eller dennes bemyndigede repræsentant herom, uanset om den pågældende erhvervsdrivende ejer varerne eller leverer tjenesteydelser Den erhvervsdrivende skal foretage ompakningen på en sådan måde, at hverken varens oprindelige tilstand eller dens overensstemmelse med denne forordning påvirkes af ompakningen, og at de oplysninger, der skal gives i henhold til denne forordning, stadig er korrekt angivet. Den erhvervsdrivende skal handle med fornøden omhu over for forpligtelserne i denne forordning.

Artikel 27

Forpligtelser for udbydere af distributionstjenester

1. En udbyder af distributionstjenester, der bidrager til tilgængeliggørelse på markedet af en vare, skal handle med fornøden omhu over for forpligtelserne i denne forordning.

2. En udbyder af distributionstjenester skal sikre, at fabrikantens eller importørens mærkning og dokumenter er tilgængelige eller ledsager varen, herunder navnlig:

a) CE-mærkningen og etiketteringen, jf. artikel 22, stk. 9

b) ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen

c) de generelle produktoplysninger, brugsanvisningerne og sikkerhedsoplysningerne, jf. artikel 22, stk. 6.

3. En udbyder af distributionstjenester skal sikre, at betingelserne under oplagring, emballering, adressering eller afsendelse ikke bringer en vares overensstemmelse med dens deklarerede ydeevne eller overholdelse af andre gældende krav i denne forordning i fare. Fabrikanter eller importører af byggevarer skal give deres udbydere af distributionstjenester de detaljerede oplysninger, der er nødvendige for at sikre sikker lagring, emballering, adressering eller afsendelse og varens yderligere funktion.

4. Udbydere af distributionstjenester skal støtte tilbagetrækning eller tilbagekaldelse af varer, uanset om de er iværksat af markedsovervågningsmyndigheder, fabrikanter, bemyndigede repræsentanter eller importører.

5. Hvis en udbyder af distributionstjenester finder eller har grund til at tro, at en vare ikke er i overensstemmelse med ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen eller ikke overholder andre gældende krav i denne forordning, støtter den ikke tilgængeliggørelsen af varen på markedet, før varen opfylder den relevante ydeevnedeklaration og overensstemmelseserklæring og overholder de andre gældende krav i denne forordning, eller ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen er rettet. Derudover skal udbyderen af distributionstjenester, hvis varen udgør en risiko, underrette fabrikanten og den ansvarlige kompetente nationale myndighed herom.

Artikel 28

Onlinemarkedspladsers forpligtelser

1. En onlinemarkedsplads skal:

a) med henblik på overholdelse af artikel 31, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065 ([28]) udforme og organisere sin onlinegrænseflade på en sådan måde, at erhvervsdrivende kan opfylde deres forpligtelser i henhold til artikel 29, stk. 2, i nærværende forordning

b) oprette et fælles kontaktpunkt for direkte kommunikation med medlemsstaternes kompetente nationale myndigheder i forbindelse med overholdelsen af denne forordning, som kan være det samme som det kontaktpunkt, der er omhandlet i artikel 22, stk. 1, i forordning (EU) 2023/988 eller artikel 11, stk. 1, i forordning (EU) 2022/2065

c) give et passende svar på meddelelser vedrørende underretning om ulykker og andre hændelser med varer modtaget i henhold til artikel 16 i forordning (EU) 2022/2065

d) samarbejde om at sikre effektive markedsovervågningsforanstaltninger, herunder ved at afholde sig fra at lægge hindringer i vejen for sådanne foranstaltninger

e) underrette de kompetente nationale myndigheder om ethvert tiltag, som er truffet med hensyn til manglende overensstemmelse eller mistanke om manglende overensstemmelse hos varer, der er omfattet af denne forordning

f) etablere en regelmæssig og struktureret udveksling af oplysninger om indhold, som onlinemarkedspladser har fjernet på anmodning af kompetente nationale myndigheder.

2. Hvad angår de af medlemsstaterne tillagte beføjelser i henhold til artikel 14 i forordning (EU) 2019/1020, tillægger medlemsstaterne deres markedsovervågningsmyndigheder beføjelsen til for alle varer, der er omfattet af nærværende forordning, at pålægge en onlinemarkedsplads at fjerne specifikt, ulovligt indhold vedrørende en vare, der ikke opfylder kravene, fra sin onlinegrænseflade, at deaktivere adgangen hertil eller at vise en udtrykkelig advarsel til slutbrugere, når de tilgår det. Sådanne påbud skal være i overensstemmelse med artikel 9 i forordning (EU) 2022/2065.

3. En onlinemarkedsplads træffer de nødvendige foranstaltninger til at modtage og behandle de i denne artikels stk. 2 omhandlede påbud i overensstemmelse med artikel 9 i forordning (EU) 2022/2065.

4. Denne artikel finder også anvendelse på fabrikanter, importører eller distributører, der tilbyder produkter online uden inddragelse af en onlinemarkedsplads.

([28]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065 af 19. oktober 2022 om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF (forordning om digitale tjenester) (EUT L 277 af 27.10.2022, s. 1).

Artikel 29

Onlinesalg og andre former for fjernsalg

1. Varer, der udbydes til salg online eller gennem andre former for fjernsalg, anses for at være gjort tilgængelige på markedet, hvis tilbuddet er målrettet kunder i Unionen. Et tilbud anses for at være målrettet kunder i Unionen, hvis den pågældende erhvervsdrivende på en hvilken som helst måde retter sine aktiviteter mod en medlemsstat. Et tilbud anses bl.a. for at være målrettet kunder i Unionen, hvis:

a) den erhvervsdrivende anvender en medlemsstats valuta

b) den erhvervsdrivende har anvendt et internetdomænenavn, der er registreret i en af medlemsstaterne, eller anvender et internetdomæne, der henviser til Unionen eller en af medlemsstaterne, eller

c) de geografiske områder, det er muligt at sende til, omfatter en medlemsstat.

Betingelserne i første afsnit finder ikke anvendelse, hvis den erhvervsdrivende udtrykkeligt og effektivt udelukker EU-markedet.

2. Hvis en erhvervsdrivende gør en vare tilgængelig på markedet online eller via andre former for fjernsalg, skal det pågældende varetilbud, hvor det er påkrævet, indeholde klare og tydelige oplysninger om CE-mærkningen, de oplysninger, der er anført i artikel 18, stk. 2, mærket i henhold til artikel 22, stk. 9, og en databærer, der er forbundet med et digitalt produktpas i overensstemmelse med artikel 22, stk. 7.

3. Enhver fysisk eller juridisk person, der leverer en formidlingstjeneste med henblik på at bringe varer i omsætning, skal opfylde en erhvervsdrivendes forpligtelser i henhold til stk. 2 for så vidt angår de leverede tjenester.

Artikel 30

Gennemførelsesretsakter vedrørende erhvervsdrivendes forpligtelser og rettigheder

Hvis det er nødvendigt for at sikre en harmoniseret anvendelse af denne forordning, og kun i det omfang det er nødvendigt for at forhindre, at forskellig praksis fragmenterer det indre marked for erhvervsdrivende, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter med nærmere bestemmelser om, hvordan de erhvervsdrivende skal opfylde de forpligtelser og rettigheder, der er fastlagt i dette kapitel.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 90, stk. 3.

KAPITEL IV

EUROPÆISKE VURDERINGSDOKUMENTER

Artikel 31

Europæiske vurderingsdokumenter

1. Metoderne og kriterierne for vurdering af varers ydeevne, herunder brugte varers ydeevne, med hensyn til deres væsentlige egenskaber kan fastsættes i europæiske vurderingsdokumenter, forudsat at varerne ikke er omfattet af:

a) en harmoniseret standard, der er gjort obligatorisk ved en gennemførelsesretsakt som omhandlet i artikel 5, stk. 8

b) en gennemførelsesretsakt som omhandlet i artikel 6, stk. 1, eller

c) en harmoniseret standard, der skal leveres inden for en periode på under et år i overensstemmelse med en standardiseringsanmodning som omhandlet i artikel 5, stk. 2.

2. En vare anses ikke for at være omfattet af harmoniserede standarder eller gennemførelsesretsakter som omhandlet i stk. 1, hvis:

a) varens deklarerede anvendelse falder uden for anvendelsesområdet for den tilsigtede anvendelse, der er fastsat i den harmoniserede standard eller gennemførelsesretsakten

b) de anvendte materialer er ikke identiske med de materialer, der påtænkes anvendt ifølge den harmoniserede standard eller gennemførelsesretsakten, eller

c) metoden til vurdering i den harmoniserede standard eller gennemførelsesretsakten er ikke hensigtsmæssig for den pågældende vare.

3. Efter anmodning om en europæisk teknisk vurdering fra en fabrikant, en gruppe af fabrikanter eller en sammenslutning af fabrikanter eller på Kommissionens initiativ kan der udarbejdes og vedtages et europæisk vurderingsdokument af organisationen af tekniske vurderingsorganer.

De grundlæggende krav til bygværker i bilag I og listen over forudbestemte væsentlige miljømæssige egenskaber i bilag II danner grundlag for udarbejdelsen af de europæiske vurderingsdokumenter. Udarbejdelsen og vedtagelsen af et europæisk vurderingsdokument skal følge principperne og proceduren i artikel 32.

4. Der må ikke udarbejdes europæiske vurderingsdokumenter vedrørende en væsentlig egenskab ved eller en vurderingsmetode for en vare, når der findes et andet europæisk vurderingsdokument, der dækker samme væsentlige egenskab eller vurderingsmetode i forhold til den specifikke vare, hvis reference enten allerede er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, eller som er blevet forelagt Kommissionen til vurdering i overensstemmelse med artikel 34, stk. 1.

5. Organisationen af tekniske vurderingsorganer og Kommissionen kan sammenlægge eller afvise anmodninger om udarbejdelse af et europæisk vurderingsdokument i overensstemmelse med punkt 5 i bilag VI.

6. Fra datoen for obligatorisk anvendelse af en harmoniseret teknisk specifikation i overensstemmelse med artikel 5, stk. 8, eller artikel 6, stk. 1, som dækker samme vare og samme tilsigtede anvendelse som et europæisk vurderingsdokument, må det europæiske vurderingsdokument ikke længere anvendes inden for rammerne af denne forordning. I så fald trækker Kommissionen referencen for det europæiske vurderingsdokument tilbage fra *Den Europæiske Unions Tidende*.

7. De europæiske vurderingsdokumenter udgør grundlaget for de europæiske tekniske vurderinger, som er omhandlet i artikel 37.

Artikel 32

Principper og proceduren for udarbejdelse og vedtagelse af europæiske vurderingsdokumenter

1. Ved udarbejdelsen og vedtagelsen af europæiske vurderingsdokumenter følger de enkelte tekniske vurderingsorganer og organisationen af tekniske vurderingsorganer proceduren i bilag VI.

2. Ved udarbejdelsen og vedtagelsen af europæiske vurderingsdokumenter skal de enkelte tekniske vurderingsorganer og organisationen af tekniske vurderingsorganer:

a) være gennemsigtige over for medlemsstaterne, den berørte fabrikant og andre fabrikanter eller interessenter, som anmoder om at blive informeret

b) kun videregive fortrolige oplysninger til Kommissionen, når det er nødvendigt for at vurdere, om et europæisk vurderingsdokument er i overensstemmelse med de lovgivningsmæssige bestemmelser, og beskytte forretningshemmeligheder og fortrolighed

c) fastsætte hensigtsmæssige obligatoriske tidsfrister for at undgå ubegrundede forsinkelser

d) give medlemsstaterne og Kommissionen mulighed for at deltage på passende vis

e) være omkostningseffektiv for fabrikanten, og

f) sikre tilstrækkelig kollegialitet og koordinering mellem de tekniske vurderingsorganer, der er udpeget for den pågældende vare.

Afvejningen af kravene i litra a) og b) i det første stykke skal i det mindste gøre det muligt at oplyse varens betegnelse i fasen for godkendelsen og i meddelelsen om arbejdsprogrammet, jf. punkt 3 i bilag VI, og oplyse det detaljerede indhold i udkastet til europæisk vurderingsdokument, der er anført i punkt 8 i bilag VI.

3. De tekniske vurderingsorganer afholder sammen med organisationen af tekniske vurderingsorganer alle omkostninger til udarbejdelse og vedtagelse af europæiske vurderingsdokumenter, medmindre Kommissionen har taget initiativ til denne udarbejdelse.

4. Tekniske vurderingsorganer og organisationen af tekniske vurderingsorganer skal undgå enhver udbredelse af europæiske vurderingsdokumenter, hvis der ikke er en teknisk begrundelse for at skelne mellem varer. De skal navnlig prioritere udvidelsen af anvendelsesområdet for eksisterende europæiske vurderingsdokumenter frem for at oprette nye europæiske vurderingsdokumenter.

5. Kommissionen tillægges beføjelser til efter høring af organisationen af tekniske vurderingsorganer at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 for at ændre bilag VI med henblik på at tilføje supplerende procedureregler for udarbejdelse og vedtagelse af europæiske vurderingsdokumenter, hvis dette er nødvendigt for at sikre, at systemet for europæiske vurderingsdokumenter fungerer efter hensigten.

Artikel 33

Forpligtelser for det tekniske vurderingsorgan, der modtager en anmodning om en europæisk teknisk vurdering

1. Når det tekniske vurderingsorgan modtager en anmodning om en europæisk teknisk vurdering fra en fabrikant, en gruppe af fabrikanter eller en sammenslutning af fabrikanter, skal det tekniske vurderingsorgan opfylde følgende krav:

a) hvis varen er omfattet af en harmoniseret teknisk specifikation, eller et europæisk vurderingsdokument ikke kan udarbejdes i overensstemmelse med artikel 31, underretter det tekniske vurderingsorgan ansøgeren om, at der ikke kan udstedes en europæisk teknisk vurdering

b) hvis varen er fuldt omfattet af et europæisk vurderingsdokument, hvis reference er blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, underretter det tekniske vurderingsorgan ansøgeren om, at det nævnte europæiske vurderingsdokument vil blive anvendt som grundlag for den europæiske tekniske vurdering, der udstedes

c) hvis varen opfylder betingelserne for et europæisk vurderingsdokument, jf. artikel 31, og et sådant dokument ikke er under udarbejdelse, underretter det tekniske vurderingsorgan ansøgeren om, at de procedurer, der er fastsat i bilag VI, vil blive iværksat.

I de tilfælde, der er omhandlet i denne artikels første afsnit, litra c), men hvor en harmoniseret standard, der dækker samme produkt, forventes leveret inden for en periode på over et år som fastsat i en standardiseringsanmodning, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, underretter det tekniske vurderingsorgan ansøgeren om muligheden for, at et europæisk vurderingsdokument ikke længere anvendes i henhold til artikel 31, stk. 6.

2. I de tilfælde, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, første afsnit, litra b) og c), underretter det tekniske vurderingsorgan organisationen af tekniske vurderingsorganer og Kommissionen om indholdet af anmodningen og om referencen til en relevant delegeret retsakt, der fastlægger det vurderings- og kontrolsystem, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2, og som det tekniske vurderingsorgan agter at anvende for den pågældende vare, eller om, at en sådan delegeret retsakt ikke findes.

3. Hvis Kommissionen finder, at der ikke findes en relevant delegeret retsakt, som fastlægger vurderings- og kontrolsystemet for varen, kan den vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2.

Artikel 34

Offentliggørelse af referencer

1. Kommissionen vurderer i overensstemmelse med punkt 9 i bilag VI, om de europæiske vurderingsdokumenter er i overensstemmelse med de harmoniserede tekniske specifikationer, med denne forordning og med anden EU-ret. Hvis et europæisk vurderingsdokument er i overensstemmelse med gældende retlige krav, offentliggør Kommissionen straks en reference for dette dokument i *Den Europæiske Unions Tidende*. Hvis en reference til et europæisk vurderingsdokument ikke kan offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, kan Kommissionen offentliggøre en sådan reference med begrænsninger.

2. Efter offentliggørelsen i overensstemmelse med denne artikels stk. 1 kan et europæisk vurderingsdokument i overensstemmelse med artikel 37 anvendes som grundlag for en europæisk teknisk vurdering i en periode på ti år, medmindre referencen for et europæisk vurderingsdokument er blevet trukket tilbage fra *Den Europæiske Unions Tidende*,

eller det europæiske vurderingsdokument ikke længere anvendes i henhold til artikel 31, stk. 6. Organisationen af tekniske vurderingsorganer kan i det sidste år af denne periode beslutte at ansøge om fornyelse af det europæiske vurderingsdokument. Kommissionen revurderer i så fald det europæiske vurderingsdokument i overensstemmelse med denne artikels stk. 1.

Artikel 35

Det europæiske vurderingsdokuments indhold

1. Et europæisk vurderingsdokument skal indeholde følgende elementer:

a) en beskrivelse af den omhandlede vare eller varekategori og den tilsigtede anvendelse heraf, og

b) listen over de væsentlige egenskaber, som er relevante for varens eller varekategoriens tilsigtede anvendelse som angivet af fabrikanten og organisationen af tekniske vurderingsorganer, og de forudbestemte væsentlige miljømæssige egenskaber, der er fastlagt i bilag II, samt metoderne og kriterierne for vurdering af varens ydeevne eller varekategori med hensyn til de anførte væsentlige egenskaber.

2. Det europæiske vurderingsdokument omfatter:

a) de tekniske detaljer, der er nødvendige for gennemførelsen af de vurderings- og kontrolsystemer, som skal anvendes i overensstemmelse med de delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 10, stk. 2

b) retningslinjerne, herunder de tekniske detaljer, der er nødvendige for at udarbejde generelle produktoplysninger, brugsanvisninger og sikkerhedsoplysninger som omhandlet i bilag IV

c) de retningslinjer, der skal sikre interoperabilitet mellem formater, som kan aflæses af mennesker og maskiner, for ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen i overensstemmelse med artikel 16, stk. 2, litra b).

3. Hvis ydeevnen for varen kan vurderes korrekt ved hjælp af en reference til dens væsentlige egenskaber, herunder vurderingsmetoder og -kriterier, der allerede er fastlagt for dem i harmoniserede tekniske specifikationer eller andre europæiske vurderingsdokumenter, indarbejdes disse væsentlige egenskaber og deres metoder og kriterier som elementer i det europæiske vurderingsdokument, medmindre det et teknisk nødvendigt at fravige denne regel.

Hvor det er relevant, finder disse principper også anvendelse på de grænseniveauer og ydeevneklasser, der vedtages i overensstemmelse med artikel 5, stk. 5.

Artikel 36

Formel indsigelse mod europæiske vurderingsdokumenter

1. En medlemsstat meddeler Kommissionen alle følgende forhold:

a) hvis den finder, at et europæisk vurderingsdokument ikke fuldt ud overholder de gældende retlige krav eller tilgodeser de kriterier, der skal opfyldes i forbindelse med de væsentlige egenskaber, der skal være omfattet for så vidt angår de grundlæggende krav til bygværker eller produktkrav, der er fastsat i bilag I, og de forudbestemte væsentlige miljømæssige egenskaber, der er fastsat i bilag II

b) hvis den finder, at et europæisk vurderingsdokument giver anledning til stor bekymring for menneskers sundhed og sikkerhed, for beskyttelsen af miljøet eller for forbrugerbeskyttelsen

c) hvis den finder, at et europæisk vurderingsdokument ikke opfylder kravene i artikel 31, stk. 1.

Den berørte medlemsstat skal begrunde sine synspunkter. Kommissionen hører de øvrige medlemsstater om de problemer, som den pågældende medlemsstat har rejst.

2. På baggrund af alle medlemsstaternes synspunkter træffer Kommissionen afgørelse om at offentliggøre, ikke at offentliggøre, at offentliggøre med begrænsninger, at opretholde, at opretholde med begrænsninger eller at tilbagetrække referencerne for det pågældende europæiske vurderingsdokument i *Den Europæiske Unions Tidende*.

3. Kommissionen underretter medlemsstaterne og organisationen af tekniske vurderingsorganer om sin afgørelse omhandlet i stk. 2 og anmoder om nødvendigt om ændring af det pågældende europæiske vurderingsdokument.

Artikel 37

Europæisk teknisk vurdering

1. En europæisk teknisk vurdering udstedes efter anmodning fra en fabrikant af et teknisk vurderingsorgan på grundlag af et europæisk vurderingsdokument, hvis reference er blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* i henhold til artikel 34.

Forudsat at der foreligger et europæisk vurderingsdokument, hvis reference er blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* i henhold til artikel 34, kan der udstedes en europæisk teknisk vurdering, også i det tilfælde hvor der er fremsat en standardiseringsanmodning. En sådan udstedelse er mulig, indtil det europæiske vurderingsdokument ikke længere anvendes i henhold til artikel 31, stk. 6.

2. Når der anmodes om en europæisk teknisk vurdering, finder proceduren i bilag VI anvendelse.

3. Den europæiske tekniske vurdering skal indeholde den ydeevne, der skal deklareres, efter niveauer eller klasser, eller i en beskrivelse, i forhold til de væsentlige egenskaber aftalt mellem fabrikanten og det tekniske vurderingsorgan, der modtager anmodningen om den europæiske tekniske vurdering for den deklarerede anvendelse, og de tekniske enkeltheder, der er nødvendige for at gennemføre vurderings- og kontrolsystemet.

Den europæiske tekniske vurdering skal også omfatte en vurdering af ydeevnen for de forudbestemte væsentlige miljømæssige egenskaber, der er anført i artikel 15, stk. 3.

4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter for at fastlægge formatet for den europæiske tekniske vurdering.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 90, stk. 3.

5. Europæiske tekniske vurderinger, der er udstedt på grundlag af et europæisk vurderingsdokument, forbliver gyldige i enten fem år efter udløbet af den periode, der er fastsat i artikel 34, stk. 2, eller fem år efter, at referencen for det europæiske vurderingsdokument er trukket tilbage fra *Den Europæiske Unions Tidende*.

Når det relevante europæiske vurderingsdokument for en vare ikke længere anvendes i henhold til artikel 31, stk. 6, må den pågældende vare ikke længere bringes i omsætning på grundlag af en europæisk teknisk vurdering.

6. Varer, der er omfattet af et europæisk vurderingsdokument, og for hvilke der er udstedt en europæisk teknisk vurdering, kan CE-mærkes og derved opnå samme status som varer, der er CE-mærket på grundlag af harmoniserede tekniske specifikationer, hvis fabrikanten opfylder de forpligtelser, der er fastsat i denne forordning. Hvis disse forpligtelser henviser til harmoniserede tekniske specifikationer, skal fabrikanten i stedet henvise til det europæiske vurderingsdokument eller, hvis de harmoniserede tekniske specifikationer også er relevante, til det europæiske vurderingsdokument i tillæg til disse harmoniserede tekniske specifikationer.

KAPITEL V

TEKNISKE VURDERINGSORGANER

Artikel 38

Udpegende myndigheder

1. Medlemsstater, der ønsker at udpege tekniske vurderingsorganer, udpeger en enkelt udpegende myndighed, som er ansvarlig for at indføre og gennemføre de nødvendige procedurer for vurdering og udpegelse af tekniske vurderingsorganer. Udpegende myndigheder skal opfylde kravene til bemyndigende myndigheder i artikel 43, stk. 1, og artikel 44. Medlemsstaterne kan udpege den bemyndigende myndighed, der er omhandlet i artikel 43, som udpegende myndighed. Den udpegende myndighed kan ikke udpeges i henhold til artikel 39, stk. 1.

2. Medmindre andet er fastsat i dette kapitel, finder de bestemmelser, der gælder for bemyndigende myndigheder og notifikationsprocedurer, også anvendelse på udpegende myndigheder og på udpegelsesprocedurerne.

Artikel 39

Udpegelse, overvågning og evaluering af tekniske vurderingsorganer

1. Medlemsstaterne kan gennem deres udpegende myndigheder udpege tekniske vurderingsorganer på deres område for et eller flere af de varefamilier, der er anført i bilag VII. Medlemsstaterne kan også udpege tekniske vurderingsorganer på deres område som kompetente myndigheder for nye eller innovative produkter, der ikke hører ind under de allerede eksisterende varefamilier, som er opført i bilag VII.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen navnet på det tekniske vurderingsorgan, dets adresse og den eller de varefamilier, for hvilke den er kompetent.

2. Kommissionen tildeler hvert teknisk vurderingsorgan et identifikationsnummer.

Kommissionen offentliggør listen over tekniske vurderingsorganer, der er udpeget i henhold til denne forordning, elektronisk og angiver deres identifikationsnumre, de varefamilier, som de er udpeget for, og eventuelle begrænsninger på den mest præcise måde.

Kommissionen sikrer, at denne liste holdes ajour.

3. Den udpegende myndighed overvåger aktiviteterne og kompetencen hos de tekniske vurderingsorganer, der er udpeget i deres respektive medlemsstater, og om nødvendigt deres dattervirksomheder og underentreprenører og evaluerer dem i forhold til de respektive krav i dette kapitel. Den udpegende myndighed pålægger de tekniske vurderingsorganer korrigerende foranstaltninger, når der er tale om en overtrædelse af denne forordning.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om deres nationale procedurer for udpegelse af tekniske vurderingsorganer, om overvågningen af deres aktiviteter og kompetence samt om eventuelle ændringer af disse oplysninger.

4. Tekniske vurderingsorganer skal straks og senest inden for 15 dage underrette den udpegende myndighed om eventuelle ændringer, der kan påvirke deres overholdelse af kravene i dette kapitel eller deres evne til at opfylde deres forpligtelser i henhold til denne forordning.

5. Tekniske vurderingsorganer skal efter anmodning fra den relevante udpegende myndighed fremlægge alle relevante oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for, at myndigheden, Kommissionen og medlemsstaterne kan kontrollere deres overholdelse af kravene i henhold til denne forordning.

6. Hvis et teknisk vurderingsorgan ikke længere opfylder kravene i forordningen, begrænser, suspenderer eller inddrager den udpegende myndighed udpegelsen af det pågældende tekniske vurderingsorgan for den relevante varefamilie, alt efter hvad der er mest hensigtsmæssigt, og afhængigt af hvor alvorlig den manglende opfyldelse af kravene er. Hvis et teknisk vurderingsorgan gentagne gange ikke har efterkommet de korrigerende foranstaltninger, der er pålagt i henhold til denne artikels stk. 3, kan den udpegende myndighed begrænse, suspendere eller inddrage udpegelsen af det pågældende tekniske vurderingsorgan. Den udpegende myndighed underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om enhver begrænsning, suspendering eller inddragelse af en udpegelse. Artikel 53, stk. 2, og artikel 54 finder anvendelse.

Artikel 40

Krav til tekniske vurderingsorganer

1. Et teknisk vurderingsorgan skal være kompetent og have ressourcerne til at foretage vurderingen vedrørende de varefamilier, som det er udpeget for. Det beslutningstagende personale og mindst halvdelen af det tekniske kompetente personale skal være ansat af det tekniske vurderingsorgan i henhold til national ret i den udpegende medlemsstat.

2. Det tekniske vurderingsorgan skal opfylde kravene i bilag VIII inden for det område, som det er udpeget for. Artikel 46, stk. 2-5, artikel 46, stk. 6, litra a) og b), artikel 46, stk. 7, 8, 9 og 11, og artikel 47 finder anvendelse.

3. Et teknisk vurderingsorgan skal gøre sin organisationsplan samt navnene på medlemmerne af sine interne beslutningstagende organer offentligt tilgængelige.

4. Et teknisk vurderingsorgan skal deltage i de aktiviteter, der udføres af organisationen af tekniske vurderingsorganer, eller sikre, at deres vurderingspersonale informeres om disse aktiviteter.

Artikel 41

Koordinering af tekniske vurderingsorganer

1. De tekniske vurderingsorganer skal oprette en organisation af tekniske vurderingsorganer (»organisation of tekniske vurderingsorganer«) i henhold til denne forordning.

2. Organisationen af tekniske vurderingsorganer skal mindst udføre følgende opgaver:

a) forsyne Kommissionen med relevant teknisk indhold vedrørende europæiske vurderingsdokumenter, når udviklingen af harmoniserede tekniske specifikationer baseret på de samme varefamilier skal finde sted i overensstemmelse med den arbejdsplan, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2. Disse oplysninger baseres på et tæt samarbejde med de relevante europæiske standardiseringsorganisationer

b) organisere koordineringen af de tekniske vurderingsorganer og om fornødent sikre samarbejdet med og høringen af andre interessenter

c) sikre, at eksempler på bedste praksis udveksles mellem de tekniske vurderingsorganer med henblik på at fremme effektiviteten og yde industrien en bedre service

d) udvikle og vedtage europæiske vurderingsdokumenter

e) koordinere anvendelsen af de procedurer, der er fastsat i artikel 59, stk. 2, artikel 60, stk. 2, og artikel 61, stk. 2, samt yde den støtte, der er nødvendig i forbindelse hermed

f) informere Kommissionen om ethvert spørgsmål vedrørende udvikling af europæiske vurderingsdokumenter og ethvert aspekt vedrørende fortolkningen af de procedurer, der er fastsat i artikel 60, stk. 2, og artikel 61, stk. 2, samt foreslå Kommissionen forbedringer på grundlag af de erfaringer, der gøres

g) meddele eventuelle bemærkninger om et teknisk vurderingsorgan, som ikke opfylder sine forpligtelser i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat i artikel 60, stk. 2, og artikel 61, stk. 2, til Kommissionen og den medlemsstat, som har udpeget det tekniske vurderingsorgan

h) hvert år aflægge rapport til Kommissionen om:

   i) udførelsen af ovennævnte opgaver

   ii) tildelingen af opgaver vedrørende udarbejdelse af europæiske vurderingsdokumenter til de tekniske vurderingsorganer

   iii) den lige geografiske fordeling af opgaver mellem de tekniske vurderingsorganer

   iv) de europæiske tekniske vurderinger, der er udstedt for hvert enkelt europæisk vurderingsdokument, herunder den geografiske fordeling af de involverede tekniske vurderingsorganer og af de fabrikanter, der modtager dokumenterne, og

   v) de tekniske vurderingsorganers resultater og uafhængighed, og

i) sikre, at vedtagne europæiske vurderingsdokumenter og referencer for europæiske tekniske vurderinger holdes offentligt tilgængelige.

Med henblik på udførelsen af disse opgaver skal organisationen af tekniske vurderingsorganer etablere et sekretariat.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de tekniske vurderingsorganer bidrager tilstrækkeligt til organisationen af tekniske vurderingsorganer med finansielle og menneskelige ressourcer. Organisationen af tekniske vurderingsorganer fastsætter hvert teknisk vurderingsorgans bidrag, som skal stå i et rimeligt forhold til hvert teknisk vurderingsorgans årlige budget eller omsætning i forbindelse med dets aktiviteter som teknisk vurderingsorgan.

4. Vægtningen i beslutningsprocessen for organisationen af tekniske vurderingsorganer afhænger ikke af de tekniske vurderingsorganers finansielle bidrag, antallet af europæiske tekniske vurderinger, som de udvikler, eller antallet af europæiske tekniske vurderinger, som de udsteder.

5. Kommissionen inviteres til at deltage i alle organisationens møder.

6. Unionen kan yde tilskud til organisationen af tekniske vurderingsorganer til gennemførelsen af de opgaver, der er omhandlet i stk. 2. Kommissionen kan gøre finansieringen af organisationen af tekniske vurderingsorganer, uanset om der er tale om tilskud eller offentlige udbud, betinget af, at visse organisatoriske og resultatmæssige krav, der er fastsat i disse opgaver, opfyldes.

KAPITEL VI

BEMYNDIGENDE MYNDIGHEDER OG BEMYNDIGEDE ORGANER

Artikel 42

Notifikation

1. Medlemsstaterne notificerer Kommissionen og de andre medlemsstater om organer, der er blevet bemyndiget til at udføre tredjepartsopgaver i processen med vurdering og kontrol af ydeevne, overensstemmelsesvurdering og kontrol af beregninger af miljømæssig bæredygtighed, i henhold til denne forordning.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om deres procedurer for vurdering og notifikation af organer, der skal bemyndiges til at udføre disse opgaver, og overvågning af bemyndigede organer og om eventuelle ændringer heraf. Kommissionen offentliggør disse oplysninger.

Artikel 43

Bemyndigende myndigheder

1. Medlemsstaterne udpeger en bemyndigende myndighed, som er ansvarlig for at indføre og gennemføre de nødvendige procedurer for vurdering og notifikation af de organer, der skal bemyndiges til at udføre tredjepartsopgaver i vurderings- og kontrolprocessen i henhold til denne forordning, og overvågning af bemyndigede organer, herunder deres overensstemmelse med kravene i artikel 46 og 48.

2. Medlemsstaterne kan fastsætte, at den i stk. 1 omhandlede vurdering og overvågning skal foretages af deres nationale akkrediteringsorgan som defineret i og i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 765/2008.

3. Hvis den bemyndigende myndighed uddelegerer eller på anden måde overlader vurderingen, notifikationen eller overvågningen som omhandlet i denne artikels stk. 1 til et organ, som ikke er en statslig enhed, skal dette organ være en juridisk enhed og med de fornødne ændringer overholde kravene i artikel 44. Desuden skal det have truffet foranstaltninger til dækning af erstatningsansvar i forbindelse med sine aktiviteter.

4. Den bemyndigende myndighed skal påtage sig det fulde ansvar for de opgaver, der udføres af det i stk. 2 og 3 omhandlede organ.

Artikel 44

Krav til bemyndigende myndigheder

1. Den bemyndigende myndighed skal være oprettet på en sådan måde, at der ikke forekommer interessekonflikter med bemyndigede organer.

2. Den bemyndigende myndighed skal være organiseret og arbejde på en sådan måde, at der i dens arbejde sikres objektivitet og uvildighed.

3. Den bemyndigende myndighed skal være organiseret på en sådan måde, at alle beslutninger om notifikationen af et organ, der skal bemyndiges til at udføre tredjepartsopgaver i forbindelse med vurdering og kontrol, træffes af kompetente personer, der ikke er identiske med dem, der foretog vurderingen.

4. Den bemyndigende myndighed må ikke tilbyde eller udføre aktiviteter, som udføres af de bemyndigede organer, eller rådgivningstjenester på kommercielt eller konkurrencemæssigt grundlag.

5. Den bemyndigende myndighed skal sikre, at de indhentede oplysninger behandles fortroligt. Den udveksler dog på anmodning herom oplysninger vedrørende bemyndigede organer med Kommissionen, med bemyndigende myndigheder i andre medlemsstater og med andre kompetente nationale myndigheder, som sikrer fortroligheden af de oplysninger, der modtages.

6. Den bemyndigende myndighed, herunder i de tilfælde, hvor den bemyndigende myndighed er det nationale akkrediteringsorgan, skal udelukkende vurdere det specifikke overensstemmelsesvurderingsorgan, der ansøger om notifikation, og må ikke tage hensyn til moder- eller dattervirksomheders kapacitet eller personale. Den bemyndigende myndighed vurderer organet i forhold til alle relevante krav og tredjepartsvurderings- og kontrolopgaver.

7. Den bemyndigende myndighed skal have et tilstrækkelig antal kompetent personale og tilstrækkelig finansiering til, at den kan udføre sine opgaver behørigt.

Artikel 45

Koordinering af bemyndigende og udpegende myndigheder

1. Kommissionen sikrer, at der etableres passende koordinering og samarbejde mellem medlemsstaternes nationale myndigheder med ansvar for notifikationspolitik og de bemyndigende og udpegende myndigheder, og at denne koordinering og dette samarbejde fungerer i form af en koordineringsgruppe af bemyndigende og udpegende myndigheder på byggevareområdet. Denne gruppe mødes regelmæssigt og mindst en gang om året.

Medlemsstaternes nationale myndigheder med ansvar for notifikationspolitik og de bemyndigende og udpegende myndigheder i henhold til denne forordning deltager i denne gruppes aktiviteter.

2. Kommissionen kan fastlægge de særlige ordninger for, hvordan koordinationsgruppen af bemyndigende og udpegende myndigheder skal fungere.

3. Kommissionen sørger for, at der foregår regelmæssig erfaringsudveksling mellem medlemsstaternes nationale myndigheder med ansvar for notifikationspolitik og de bemyndigende og udpegende myndigheder.

Artikel 46

Krav vedrørende bemyndigede organer

1. I forbindelse med notifikation skal et overensstemmelsesvurderingsorgan opfylde kravene i stk. 2-12.

2. Et overensstemmelsesvurderingsorgan skal etableres i henhold til en medlemsstats nationale ret og være en juridisk person.

3. Et overensstemmelsesvurderingsorgan skal være et tredjepartsorgan, der er uafhængigt af den organisation eller den vare, det vurderer.

Det må ikke have forretningsforbindelser med organisationer, der har en interesse i de varer, der vurderes, navnlig med fabrikanter, deres handelspartnere og deres aktieinvestorer.

Et organ, der tilhører en erhvervssammenslutning eller brancheforening, som repræsenterer virksomheder, der er involveret i design, fremstilling, levering, montering, anvendelse eller vedligeholdelse af varer, som det vurderer, kan imidlertid, forudsat at det er påvist, at det er uafhængigt, og der ikke foreligger interessekonflikter, anses for at være et sådant organ. Dette må ikke forhindre organet i at udføre vurderings- og kontrolaktiviteter for konkurrerende fabrikanter.

4. Et overensstemmelsesvurderingsorgan, dets øverste ledelse og det personale, der er ansvarligt for at udføre tredjepartsopgaver i forbindelse med vurdering og kontrol, må ikke være en designer, fabrikant, leverandør, importør, distributør, montør, køber, ejer, bruger eller reparatør af de varer, som det vurderer, eller repræsentant for nogen af disse parter. Dette forhindrer ikke anvendelsen af vurderede varer, der er nødvendige for overensstemmelsesvurderingsorganets drift, eller anvendelse af varer i personligt øjemed.

Et overensstemmelsesvurderingsorgan, dets øverste ledelse og det personale, der er ansvarligt for at udføre tredjeparts-opgaver i forbindelse med vurdering og kontrol, må ikke være direkte involveret i design, konstruktion, fremstilling, markedsføring, installation, anvendelse eller vedligeholdelse af disse varer eller repræsentere parter, der er involveret i disse aktiviteter. De må ikke deltage i aktiviteter, som kan være i strid med deres objektivitet og integritet i forbindelse med de

aktiviteter, som de er blevet notificeret til at udføre. Dette gælder navnlig for konsulenttjenester vedrørende varefamilier, for hvilke de er notificeret.

Overensstemmelsesvurderingsorganer skal sikre, at deres moder- eller søsterselskabers, dattervirksomheders eller underentreprenørers aktiviteter ikke påvirker fortroligheden, objektiviteten og uvildigheden af deres vurderings- eller kontrolaktiviteter.

Et overensstemmelsesvurderingsorgan må ikke uddelegere etableringen af og tilsynet med interne procedurer, generelle politikker, adfærdskodekser eller andre interne regler, tildeling af dets personale til specifikke opgaver og overensstemmelsesvurderingsafgørelser til en underentreprenør eller dattervirksomhed.

5. Overensstemmelsesvurderingsorganerne og deres personale skal udføre tredjepartsopgaverne i vurderings- og kontrolprocessen med den størst mulige faglige integritet og den nødvendige tekniske kompetence på det specifikke område. De må ikke påvirkes af nogen form for pression og incitament, navnlig af økonomisk art, som kan have indflydelse på deres afgørelser eller resultaterne af deres vurderings- og eller kontrolaktiviteter, særlig fra personer eller grupper af personer, som har en interesse i resultaterne af disse aktiviteter.

6. Et overensstemmelsesvurderingsorgan skal kunne udføre alle de tredjepartsopgaver i vurderings- og kontrolprocessen, der er overdraget til det i henhold til bilag IX, og for hvilke det er blevet notificeret, uanset om disse opgaver udføres af overensstemmelsesvurderingsorganet selv eller på dets vegne og på dets ansvar.

Til enhver tid og for hvert vurderings- og kontrolsystem og for hver art eller kategori af varer, væsentlige egenskaber og opgaver, som det er bemyndiget for, skal et overensstemmelsesvurderingsorgan råde over følgende:

a) det nødvendige kompetente personale med teknisk viden og tilstrækkelig og passende erfaring til at udføre tredjepartsopgaver i vurderings- og kontrolprocessen

b) den nødvendige beskrivelse af procedurer, i overensstemmelse med hvilke vurderingsproceduren udføres, således at disse procedurers gennemsigtighed og reproducerbarhed sikres, herunder en beskrivelse af kompetencer, der viser, hvordan det relevante personale, deres status og opgaver svarer til de overensstemmelsesvurderingsopgaver, som organet agter at blive bemyndiget til at udføre

c) hensigtsmæssige ordninger og procedurer med henblik på at skelne mellem de opgaver, det udfører som overensstemmelsesvurderingsorgan, og dets øvrige aktiviteter

d) procedurer for udførelsen af aktiviteter under behørig hensyntagen til en virksomheds størrelse, den sektor, det opererer inden for, dets struktur, den pågældende vareteknologis kompleksitet, og om der er tale om en fremstillingsproces med masse- eller serieproduktion.

Overensstemmelsesvurderingsorganet skal have de fornødne midler til at udføre de tekniske og administrative opgaver i forbindelse med de aktiviteter, som det agter at blive bemyndiget til, på en hensigtsmæssig måde og skal have adgang til alt nødvendigt udstyr og alle nødvendige faciliteter.

7. Det personale, der er ansvarligt for udførelsen af de aktiviteter, som organet agter at blive bemyndiget til at udføre, skal være i besiddelse af følgende:

a) en solid teknisk og erhvervsmæssig oplæring, der omfatter alle tredjepartsopgaver i vurderings- og kontrolprocessen inden for det relevante område, som organet er bemyndiget til

b) tilfredsstillende kendskab til kravene vedrørende de vurderinger og den kontrol, det foretager, og den nødvendige bemyndigelse til at udføre sådanne opgaver, herunder passende kendskab til og forståelse af de gældende harmoniserede tekniske specifikationer, europæiske vurderingsdokumenter og de relevante bestemmelser i denne forordning

c) den nødvendige færdighed i at udarbejde de attester, redegørelser og rapporter, som dokumenterer, at vurderingerne og kontrollen er blevet foretaget.

8. Det personale, der er ansvarligt for at træffe vurderingsafgørelser, skal:

a) være ansat af overensstemmelsesvurderingsorganet i henhold til den bemyndigende medlemsstats nationale ret

b) ikke have nogen potentiel interessekonflikt

c) være kompetent til at kontrollere vurderinger foretaget af andet personale, eksterne eksperter eller underentreprenører

d) være et tilstrækkeligt stort antal til at kunne sikre driftskontinuitet og en konsekvent tilgang til overensstemmelsesvurderinger.

9. Det skal sikres, at organet og dets øverste ledelse samt vurderingspersonale arbejder uvildigt.

Aflønningen af et organs øverste ledelse og vurderingspersonale må ikke være afhængig af antallet af foretagne vurderinger eller af deres resultater.

10. Et overensstemmelsesvurderingsorgan skal tegne en ansvarsforsikring, medmindre medlemsstaten er ansvarlig i henhold til national ret, eller medlemsstaten selv er direkte ansvarlig for den udførte vurdering eller kontrol.

11. Overensstemmelsesvurderingsorganets personale har tavshedspligt med hensyn til alle oplysninger, det kommer i besiddelse af ved udførelsen af dets opgaver i henhold til bilag IX, undtagen over for de bemyndigende myndigheder og andre kompetente nationale myndigheder i den medlemsstat, hvor aktiviteterne udføres. Ejendomsrettigheder skal beskyttes.

12. Overensstemmelsesvurderingsorganer skal deltage i eller sikre, at deres vurderingspersonale er orienteret om de relevante standardiseringsaktiviteter og aktiviteterne i den koordineringsgruppe af bemyndigede organer, der er nedsat i henhold til denne forordning, og skal som generelle retningslinjer anvende de administrative afgørelser og dokumenter, som er resultatet af den nævnte gruppes arbejde.

Artikel 47

Formodning om bemyndigede organers overensstemmelse

Hvis et overensstemmelsesvurderingsorgan, der skal bemyndiges til at udføre tredjepartsopgaver i vurderings- og kontrolprocessen, dokumenterer, at det opfylder kriterierne i de relevante harmoniserede standarder, hvis referencer er blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, harmoniserede tekniske specifikationer, der er omhandlet i artikel 5, europæiske vurderingsdokumenter, frivillige harmoniserede standarder for produktkrav, hvis referencer er blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* i overensstemmelse med artikel 7, stk. 5 eller 6, eller de fælles specifikationer, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, eller dele deraf, formodes det at opfylde kravene i artikel 46, i det omfang de gældende dokumenter dækker disse krav.

Artikel 48

Dattervirksomheder og underentreprenører i tilknytning til bemyndigede organer

1. Hvis et bemyndiget organ giver bestemte opgaver i forbindelse med tredjepartsopgaver i vurderings- og kontrolprocessen i underentreprise eller anvender en dattervirksomhed, skal det sikre, at underentreprenøren eller dattervirksomheden opfylder kravene i artikel 46, og skal oplyse den bemyndigende myndighed herom.

2. Det bemyndigede organ har det fulde ansvar for de opgaver, der udføres af underentreprenører eller dattervirksomheder, uanset hvor disse er etableret, og overvåger deres kompetence i forhold til dets egen som beskrevet i artikel 46, stk. 6, litra b).

3. Aktiviteter kan kun gives i underentreprise eller udføres af en dattervirksomhed, hvis kunden har givet sit samtykke.

4. Det bemyndigede organ skal kunne stille de relevante dokumenter vedrørende vurderingen og overvågningen af underentreprenørens eller dattervirksomhedens kvalifikationer og det arbejde, de har udført i henhold til bilag IX, til rådighed for den bemyndigende myndighed.

Artikel 49

Anvendelse af faciliteter uden for det bemyndigede organs prøvningslaboratorium

1. Efter anmodning fra fabrikanten, og hvis det er begrundet ud fra tekniske, økonomiske eller logistiske forhold vedrørende varens art eller prøvningsudstyret, kan bemyndigede organer beslutte at udføre de prøvninger, der er omhandlet i bilag IX, for vurderings- og kontrolsystem 1+, 1 og 3 eller lade sådanne prøvninger udføre under deres tilsyn, enten

i produktionsanlægget med anvendelse af fabrikantens interne laboratorieudstyr eller, med fabrikantens forudgående samtykke, på et eksternt laboratorium med anvendelse af det pågældende laboratoriums prøvningsudstyr.

Bemyndigede organer, der udfører sådanne prøvninger, udpeges specifikt som kompetente til at arbejde uden for deres egne prøvningsfaciliteter og skal også i den forbindelse opfylde kravene i artikel 46.

2. Før de prøvninger, der er omhandlet i stk. 1, udføres, skal de bemyndigede organer kontrollere, om kravene til prøvningsmetoden er opfyldt, og skal vurdere:

a) om prøvningsudstyret har et hensigtsmæssigt kalibreringssystem, og om målingernes sporbarhed er garanteret, og

b) om prøvningsresultaternes kvalitet er sikret.

Bemyndigede organer bærer det fulde ansvar for prøvningerne i deres helhed, herunder kalibrerings- og målingernes nøjagtighed og sporbarhed, og for prøvningsresultaternes pålidelighed.

Artikel 50

Ansøgning om notifikation

1. For at opnå bemyndigelse til at udføre tredjepartsopgaver i vurderings- og kontrolsystemerne skal et organ indsende en ansøgning om notifikation til den bemyndigende myndighed i den medlemsstat, hvor det er etableret.

2. Ansøgningen skal ledsages af en beskrivelse af de aktiviteter, der skal udføres, de vurderings- og kontrolprocesser, som organet hævder at være kompetent til, beskrivelsen af de kompetencer, der er omhandlet i artikel 46, stk. 6, litra b), og et eventuelt akkrediteringscertifikat udstedt af det nationale akkrediteringsorgan, hvori det godtgøres, at organet opfylder kravene i artikel 46. Akkrediteringscertifikatet må kun vedrøre det præcise retlige organ, der ansøger om notifikation, og det skal, udover relevante harmoniserede standarder, være baseret på de specifikke krav og opgaver, der er fastlagt i denne forordning.

3. Hvis det pågældende organ ikke kan forelægge et akkrediteringscertifikat, forelægger det den bemyndigende myndighed al den dokumentation, der er nødvendig for at kontrollere, anerkende og regelmæssigt overvåge, at det opfylder kravene i artikel 46.

Artikel 51

Notifikationsprocedure

1. De bemyndigende myndigheder må kun bemyndige organer, som opfylder kravene i artikel 46.

2. De bemyndigende myndigheder underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater ved hjælp af det elektroniske notifikationsværktøj, der er udviklet og forvaltes af Kommissionen.

Undtagelsesvis accepteres en notifikation i anden elektronisk form i de tilfælde vedrørende grupper af væsentlige egenskaber, der er omhandlet i bilag X, og for hvilke der ikke findes et hensigtsmæssigt elektronisk værktøj.

3. Notifikationen skal indeholde alle enkeltheder med hensyn til, hvilke funktioner der skal udføres, reference til den relevante harmoniserede tekniske specifikation eller til det relevante europæiske vurderingsdokument og, for så vidt angår det system, der er omhandlet i bilag IX, de væsentlige egenskaber, med hensyn til hvilke organet er kompetent, og den relevante dokumentation for denne kompetence.

En reference til den relevante harmoniserede tekniske specifikation eller til det relevante europæiske vurderingsdokument kræves dog ikke i de tilfælde vedrørende grupper af væsentlige egenskaber, der er nævnt i bilag X.

4. Hvis en notifikation ikke er baseret på et akkrediteringscertifikat som omhandlet i artikel 50, stk. 2, skal den bemyndigende myndighed forelægge Kommissionen og de øvrige medlemsstater enhver dokumentation, der attesterer organets kompetence, og oplysninger om de ordninger, der er indført for at sikre, at organet regelmæssigt kontrolleres og også fremover vil opfylde de i artikel 46 fastsatte krav.

5. Det pågældende organ kan udføre et bemyndiget organs aktiviteter, hvis Kommissionen eller de øvrige medlemsstater ikke gør indsigelse senest to uger efter en notifikation, hvis der anvendes et akkrediteringscertifikat, eller senest to måneder efter en notifikation, hvis der ikke anvendes et akkrediteringscertifikat.

Kun et sådant organ anses for at være et bemyndiget organ i denne forordnings forstand.

6. Gyldige notifikationer optages af Kommissionen på den liste over bemyndigede organer, der er omhandlet i artikel 52, stk. 2.

7. Kommissionen og de øvrige medlemsstater skal underrettes om eventuelle efterfølgende relevante ændringer af notifikationen.

Artikel 52

Identifikationsnumre for og lister over bemyndigede organer

1. Kommissionen tildeler et bemyndiget organ et identifikationsnummer.

Hvert bemyndiget organ tildeles kun ét sådant nummer, også selv om organet er notificeret i henhold til flere EU-retsakter.

2. Kommissionen offentliggør listen over organer, der er bemyndiget i henhold til denne forordning, med angivelse af de identifikationsnumre, de er blevet tildelt, og de aktiviteter, for hvilke de er bemyndiget.

Kommissionen sikrer, at denne liste holdes ajour.

Artikel 53

Ændringer af notifikationen

1. Hvis en bemyndigende myndighed har konstateret eller er blevet underrettet om, at et bemyndiget organ ikke længere opfylder kravene i artikel 46, eller at det ikke opfylder sine forpligtelser, begrænser, suspenderer eller inddrager den bemyndigende myndighed notifikationen, alt efter hvad der er mest hensigtsmæssigt, og afhængigt af i hvor høj grad kravene eller forpligtelserne ikke er blevet opfyldt. Den underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.

2. Hvis en notifikation begrænses, suspenderes eller inddrages, eller hvis det bemyndigede organ har indstillet sine aktiviteter, træffer den bemyndigende medlemsstat de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at dette organs sager enten behandles af et andet bemyndiget organ eller står til rådighed for de ansvarlige bemyndigende myndigheder og kompetente nationale myndigheder efter disses anmodning.

Artikel 54

Anfægtelse af de bemyndigede organers kompetence

1. Kommissionen skal undersøge alle sager, hvor den tvivler på et bemyndiget organs kompetence eller på, at et bemyndiget organ fortsat opfylder de krav og forpligtelser, der påhviler det, og tilfælde, hvor den bliver gjort opmærksom på en sådan tvivl.

2. Den bemyndigende medlemsstat forelægger efter anmodning Kommissionen alle oplysninger om grundlaget for notifikationen eller fastholdelsen af det bemyndigede organs kompetence.

3. Kommissionen sikrer, at alle følsomme oplysninger, den indhenter som led i sine undersøgelser, behandles fortroligt.

4. Hvis Kommissionen konstaterer, at et bemyndiget organ ikke eller ikke længere opfylder kravene vedrørende dets notifikation, skal den underrette den bemyndigende medlemsstat herom og anmode den om at træffe de nødvendige foranstaltninger, herunder om nødvendigt inddragelse af notifikationen.

Artikel 55

Bemyndigede organers proceduremæssige forpligtelser

1. Bemyndigede organer foretager i overensstemmelse med bilag IX følgende vurderinger og kontroller:

a) vurdere varernes ydeevne og overensstemmelse

b) kontrollere varernes overensstemmelse

c) kontrollere ydeevnens konstans for varer

d) validere fabrikantens beregninger af den miljømæssige bæredygtighed

e) kontrollere fabrikantens overholdelse af forpligtelserne i denne forordning.

Disse opgaver benævnes i det følgende »vurderinger og kontroller«.

2. Vurderinger og kontroller skal udføres på gennemsigtig vis, hvad angår fabrikanten, og på en passende måde, idet unødige byrder for erhvervsdrivende skal undgås. De bemyndigede organer skal udføre deres aktiviteter under behørig hensyntagen til virksomhedens størrelse, den sektor, som virksomheden opererer inden for, dens struktur, den pågældende vareteknologis kompleksitet, og om der er tale om en fremstillingsproces med masse- eller serieproduktion.

De bemyndigede organer skal dog i denne forbindelse overholde den grad af stringens, der kræves med hensyn til varen i henhold til denne forordning og varens rolle i opfyldelsen af alle grundlæggende krav til bygværker.

3. Hvis et bemyndiget organ under den indledende inspektion af produktionsanlægget og fabrikkens produktionskontrol finder, at fabrikanten ikke har sikret konstansen af den fremstillede vares ydeevne og overensstemmelse, kræver det, at fabrikanten træffer passende afhjælpende foranstaltninger, og udsteder ikke en attest eller en valideringsrapport.

4. Hvis et bemyndiget organ under den tilsynsaktivitet, der har til formål at kontrollere overensstemmelsen og konstansen af den fremstillede vares ydeevne, finder, at en vare ikke længere har samme ydeevne som varetypen, kræver det, at fabrikanten træffer passende afhjælpende foranstaltninger, og suspenderer eller inddrager om nødvendigt attesten eller valideringsrapporten.

5. Hvis der ikke træffes afhjælpende foranstaltninger, eller hvis disse ikke har den ønskede virkning, begrænser, suspenderer eller inddrager det bemyndigede organ eventuelle attester eller valideringsrapporter, alt efter hvad der er hensigtsmæssigt.

6. Når de bemyndigede organer træffer vurderingsafgørelser, herunder når de træffer afgørelse om behovet for at suspendere eller inddrage en attest eller valideringsrapporter i lyset af eventuelle tilfælde af manglende overensstemmelse, skal de anvende klare og forud fastsatte kriterier.

7. Når en fabrikant eller udbyder anmoder herom, skal bemyndigede organer samarbejde og udveksle alle relevante oplysninger med de bemyndigede organer, der har anerkendt fabrikantens eller udbyderens vurderinger og kontroller i overensstemmelse med artikel 62. Bemyndigede organer skal indgå en aftale herom.

Artikel 56

Bemyndigede organers oplysningsforpligtelser

1. De bemyndigede organer skal oplyse den bemyndigende myndighed om følgende:

a) tilfælde, hvor udstedelse af en attest er blevet nægtet, samt om begrænsninger, suspenderinger eller inddragelser af attester, valideringsrapporter eller prøvningsrapporter

b) forhold, der har indflydelse på omfanget af og betingelserne for notifikationen

c) enhver anmodning om oplysninger om udførte vurderings- eller kontrolaktiviteter, som de har modtaget fra de kompetente nationale myndigheder, og

d) efter anmodning tredjepartsopgaver i overensstemmelse med vurderings- og kontrolsystemerne udført inden for deres notifikations dækningsområde samt enhver anden udført aktivitet, herunder grænseoverskridende aktiviteter og underentrepriser.

2. De bemyndigede organer giver de andre organer, der er bemyndiget i henhold til denne forordning og udfører lignende tredjepartsopgaver i overensstemmelse med vurderings- og kontrolsystemerne og for varer, som er omfattet af den samme harmoniserede tekniske specifikation, relevante oplysninger om spørgsmål vedrørende negative resultater af disse vurderinger og kontroller, navnlig tilfælde af afvisning, begrænsning, suspendering eller inddragelse af attester, valideringsrapporter eller prøvningsrapporter, og, efter anmodning, positive resultater af disse vurderinger.

Et bemyndiget organ underretter, hvis det modtager en anmodning fra et andet bemyndiget organ, en kompetent national myndighed eller Kommissionen, den anmodende part om, hvorvidt attester, valideringsrapporter eller prøvningsrapporter, som det har udstedt, er gyldige, begrænsede eller suspenderede eller er blevet inddraget.

3. Hvis Kommissionen eller en kompetent national myndighed i en medlemsstat indgiver en anmodning til et bemyndiget organ, der er etableret på en anden medlemsstats område, vedrørende en vurdering, som dette bemyndigede organ har udført, sender den en kopi af denne anmodning til den anden medlemsstats bemyndigende myndighed. Det pågældende bemyndigede organ skal straks og senest inden for 15 dage besvare anmodningen. Den bemyndigende myndighed skal sikre, at sådanne anmodninger håndteres af det bemyndigede organ, medmindre der er en legitim grund til ikke at gøre det.

4. Hvis bemyndigede organer har eller modtager dokumentation for, at:

a) et andet bemyndiget organ ikke opfylder kravene i artikel 46 eller dets forpligtelser

b) en vare, der bringes i omsætning, ikke er i overensstemmelse med denne forordning

c) en vare, der bringes i omsætning, kan forårsage en alvorlig risiko på grund af dens fysiske tilstand

advarer og deler de dokumentationen for dette med den relevante markedsovervågningsmyndighed eller den bemyndigende myndighed, hvis relevant.

Artikel 57

Gennemførelsesretsakter vedrørende bemyndigede organers forpligtelser

Hvis det er nødvendigt for at sikre en harmoniseret anvendelse af denne forordning, og hvis koordineringsgruppen af bemyndigende og udpegende myndigheder ikke har været i stand til at bilægge en tvist vedrørende deres divergerende praksis i overensstemmelse med artikel 45, og kun i det omfang det er nødvendigt for at forhindre divergerende praksis, der fragmenterer det indre marked for erhvervsdrivende, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter med nærmere bestemmelser om, hvordan de bemyndigede organers forpligtelser i henhold til artikel 55 og 56 skal opfyldes.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 90, stk. 3.

Artikel 58

Koordinering af bemyndigede organer

1. Kommissionen sikrer, at der etableres passende koordinering og samarbejde mellem organer, der er bemyndiget i henhold til denne forordning, og at denne koordinering og dette samarbejde fungerer efter hensigten i form af en gruppe af bemyndigede organer.

Bemyndigede organer deltager i arbejdet i denne gruppe enten direkte eller gennem udpegede repræsentanter. Bemyndigende organer sikrer, at bemyndigede organer deltager i arbejdet i denne gruppe.

2. Bemyndigede organer anvender eventuelle relevante dokumenter udarbejdet som følge af arbejdet i den gruppe, der er omhandlet i stk. 1, som generelle retningslinjer.

3. Koordinering og samarbejde i den gruppe, der er omhandlet i stk. 1, tager sigte på at sikre en harmoniseret anvendelse af denne forordning.

KAPITEL VII

FORENKLEDE PROCEDURER

Artikel 59

Erstatning af typeafprøvning og typeberegning

1. En fabrikant kan erstatte typeafprøvning eller typeberegning med et særligt afsnit i den tekniske dokumentation, der er omhandlet i artikel 22, stk. 3, og som påviser, at:

a) varen, for så vidt angår en eller flere væsentlige egenskaber af den vare, som fabrikanten bringer i omsætning, anses for at opfylde et bestemt ydeevneniveau eller en bestemt ydeevneklasse uden prøvning eller beregning, eller uden yderligere prøvning og beregning, i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 5, stk. 6, eller

b) den vare, der er omfattet af en harmoniseret teknisk specifikation eller af et europæisk vurderingsdokument, og som fabrikanten bringer i omsætning, er et system bestående af komponenter, som fabrikanten samler ved nøje at følge præcise anvisninger, herunder forenelighedskriterier i tilfælde af individuelle komponenter, fra leverandøren af et sådant system eller af en komponent heri, som allerede har ladet systemet eller komponenten prøve for en eller flere af dets/dens væsentlige egenskaber i overensstemmelse med den relevante harmoniserede tekniske specifikation eller det europæiske vurderingsdokument. Når disse betingelser er opfyldt, og når fabrikanten navnlig har kontrolleret, at leverandørens præcise forenelighedskriterier er opfyldt, har fabrikanten ret til at deklarere ydeevnen svarende til alle eller en del af prøvningsresultaterne, der leveres til fabrikanten, for systemet eller komponenten

c) den vare, der er omfattet af en harmoniseret teknisk specifikation eller af en europæisk teknisk vurdering, og som fabrikanten bringer i omsætning, svarer til en varetype af en vare, der er fremstillet af en anden fabrikant, og er allerede genstand for typeafprøvning eller typeberegning.

Når betingelserne i litra c) er opfyldt, kan fabrikanten deklarere ydeevnen svarende til alle eller en del af resultaterne for denne anden vare. Fabrikanten må først anvende denne forenkling efter at have fået tilladelse fra den anden fabrikant, som forbliver ansvarlig for prøvningsresultaternes nøjagtighed, pålidelighed og stabilitet.

2. Hvis det gældende vurderings- og kontrolsystem omfatter en ydeevnevurdering foretaget af et bemyndiget organ, jf. bilag IX, skal et bemyndiget organ eller et teknisk vurderingsorgan i stedet for den vurdering af varens ydeevne, der er fastsat i bilag IX, vurdere og certificere den korrekte opfyldelse af de forpligtelser, der er omhandlet i denne artikels stk. 1.

Artikel 60

Mikrovirksomheders anvendelse af forenklede procedurer

1. En mikrovirksomhed kan erstatte typeafprøvning eller typeberegning for en væsentlig egenskab i henhold til vurderings- og kontrolsystem 3, jf. punkt 5 i bilag IX, med et særligt afsnit i den tekniske dokumentation, der er omhandlet i artikel 22, stk. 3, og som indeholder oplysninger svarende til den vurdering, der kræves for denne væsentlige egenskab i overensstemmelse med de gældende harmoniserede tekniske specifikationer eller det europæiske vurderingsdokument.

2. Et bemyndiget organ eller et teknisk vurderingsorgan skal i stedet for den vurdering, der er fastlagt i bilag IX, vurdere og certificere den korrekte opfyldelse af de forpligtelser, der er omhandlet i denne artikels stk. 1.

Artikel 61

Ordrefremstillede produkter uden for serie

1. Som et alternativ til undtagelsen i artikel 14, litra a), kan en fabrikant af en vare, der opfylder betingelserne i artikel 14, litra a), erstatte ydeevnevurderingen af varen med et særligt afsnit i den tekniske dokumentation, der er omhandlet i artikel 22, stk. 3, og som viser, at varen opfylder de gældende krav, og indeholder oplysninger svarende til de oplysninger, der kræves i henhold til denne forordning og de gældende harmoniserede tekniske specifikationer eller det europæiske vurderingsdokument.

2. Hvis det gældende vurderings- og kontrolsystem omfatter en ydeevnevurdering foretaget af et bemyndiget organ, jf. bilag IX, skal et bemyndiget organ eller et teknisk vurderingsorgan i stedet for den vurdering af varens ydeevne, der er fastsat i bilag IX, vurdere og certificere den korrekte opfyldelse af de forpligtelser, der er omhandlet i denne artikels stk. 1.

Artikel 62

Anerkendelse af vurdering og kontrol foretaget af et andet bemyndiget organ

1. Hvis et bemyndiget organ skal vurdere og kontrollere en bestemt vare i overensstemmelse med bilag IX, kan det undlade at foretage en vurdering og kontrol og anerkende den vurdering og kontrol, der er foretaget af et andet bemyndiget organ for den samme erhvervsdrivende, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

a) varen er blevet korrekt vurderet og kontrolleret af det andet bemyndigede organ

b) den vurderede eller kontrollerede erhvervsdrivende indvilliger i at dele alle relevante oplysninger og dokumenter med det anerkendende bemyndigede organ, og

c) attestens gyldighed er begrænset til gyldigheden af den attest, der er udstedt af det andet bemyndigede organ.

Dette stykke finder også anvendelse på valideringsrapporter og på vurderinger af beregningen af den miljømæssige bæredygtighed, der foretages i henhold til forordning (EU) 2024/1781.

2. Når et bemyndiget organ skal vurdere og kontrollere en bestemt vare i overensstemmelse med bilag IX, kan det undlade at vurdere og kontrollere dens dele eller materialer og anerkende resultaterne af den vurdering og kontrol, som et andet bemyndiget organ har foretaget, hvis leverandøren af disse dele eller materialer har anvendt det system, der kræves, til at vurdere og kontrollere dem, og der er en aftale mellem varens fabrikant og leverandøren, der sikrer fri udveksling af alle oplysninger mellem dem og de bemyndigede organer med henblik på at sikre overensstemmelse med denne forordning.

Dette stykke finder også anvendelse på vurderinger af beregningen af den miljømæssige bæredygtighed, der foretages i henhold til forordning (EU) 2024/1781.

KAPITEL VIII

MARKEDSOVERVÅGNING OG BESKYTTELSESPROCEDURER

Artikel 63

Klageportal

1. Uden at det berører de erhvervsdrivendes forpligtelser i henhold til denne forordning og markedsovervågningsmyndighedernes aktiviteter i henhold til forordning (EU) 2019/1020, indfører Kommissionen et system, som giver fysiske og juridiske personer mulighed for at dele klager eller rapporter vedrørende mulige overtrædelser af nærværende forordning.

2. Hvis Kommissionen ud fra klart definerede kriterier anser en klage eller rapport for at være relevant og underbygget, sender den uden unødig forsinkelse klagen eller rapporten til det centrale forbindelsespunkt i den berørte medlemsstat, således at det centrale forbindelsespunkt kan følge op herpå sammen med den relevante fysiske eller juridiske person i overensstemmelse med artikel 11, stk. 7, litra a), i forordning (EU) 2019/1020.

Artikel 64

Markedsovervågningsmyndigheder og det centrale forbindelsespunkt

1. Medlemsstaterne udpeger blandt deres markedsovervågningsmyndigheder en eller flere myndigheder, der råder over den særlige viden, der er nødvendig for at vurdere varer både teknisk og juridisk.

2. Medlemsstaterne udpeger et centralt forbindelsespunkt, der skal fungere som kontaktpunkt for Kommissionen og centrale forbindelsespunkter i andre medlemsstater, som er kompetente i henhold til denne forordning, herunder for anmodninger i henhold til artikel 22, 23 og 24 i forordning (EU) 2019/1020.

3. De markedsovervågningsmyndigheder, som er udpeget i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, har alle de beføjelser, der er omhandlet i artikel 14 i forordning (EU) 2019/1020. Med henblik på nærværende forordning gælder disse beføjelser også for alle erhvervsdrivende, der er omfattet af nærværende forordning.

4. Med henblik på markedsovervågning, -undersøgelse og -håndhævelse har markedsovervågningsmyndighederne beføjelse til at anmode andre myndigheder eller organer om relevante oplysninger, som de er i besiddelse af.

Artikel 65

Procedure for håndtering af manglende overensstemmelse

1. Hvis en markedsovervågningsmyndighed i en medlemsstat har tilstrækkelig grund til at antage, at visse varer, der er omfattet af en harmoniseret teknisk specifikation, eller for hvilke der er udstedt en europæisk teknisk vurdering, eller deres fabrikant ikke opfylder kravene, skal den foretage en evaluering af de pågældende varer og den pågældende fabrikant, som omfatter de krav, der er fastsat i denne forordning. De relevante erhvervsdrivende samarbejder i nødvendigt omfang med markedsovervågningsmyndighederne.

Hvis markedsovervågningsmyndigheden i forbindelse med denne evaluering konstaterer, at varerne eller fabrikanterne heraf ikke opfylder kravene og forpligtelserne i denne forordning, pålægger den straks den pågældende erhvervsdrivende at træffe passende og forholdsmæssige korrigerende tiltag som fastlagt i artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) 2019/1020, for at bringe den manglende overensstemmelse til ophør, og hvis dette ikke er muligt, at trække varerne tilbage fra markedet eller kalde dem tilbage, alt sammen inden for en rimelig tidsfrist, som står i forhold til arten af manglende overensstemmelse.

Markedsovervågningsmyndigheden underretter det bemyndigede organ herom, hvis bemyndigede organer er involveret.

2. Hvis markedsovervågningsmyndigheden finder, at den manglende overensstemmelse ikke er begrænset til dens nationale område, underretter den via det centrale forbindelsespunkt Kommissionen og de øvrige medlemsstater om resultaterne af evalueringen og om de tiltag, den har pålagt den erhvervsdrivende at træffe.

3. Den erhvervsdrivende sikre, at der træffes alle fornødne korrigerende tiltag med hensyn til alle de pågældende varer, som denne har gjort tilgængelige på markedet i hele Unionen.

4. Hvis den pågældende erhvervsdrivende inden for fristen, jf. stk. 1, andet afsnit, ikke træffer de korrigerende tiltag, der er omhandlet i stk. 1, andet afsnit, eller hvis den manglende overensstemmelse varer ved, sikrer markedsovervågningsmyndigheden, at den pågældende vare trækkes tilbage eller kaldes tilbage, eller at varens tilgængeliggørelse på markedet forbydes eller begrænses.

Markedsovervågningsmyndigheden underretter straks offentligheden og via det centrale forbindelsespunkt Kommissionen og de øvrige medlemsstater om disse tiltag.

5. Den underretning, der er omhandlet i stk. 4, andet afsnit, omfatter alle tilgængelige oplysninger, særlig hvad angår de nødvendige data til identifikation af de varer, der ikke opfylder kravene, disse varers oprindelse, arten af den påståede manglende opfyldelse af kravene og af den pågældende risiko, arten og varigheden af de trufne nationale foranstaltninger samt de anbringender, som den relevante erhvervsdrivende har fremsat. Markedsovervågningsmyndighederne skal navnlig oplyse, om den manglende overensstemmelse med kravene skyldes et eller flere af følgende:

a) at varerne ikke har den deklarerede ydeevne

b) at varerne ikke opfylder de produktkrav, der er fastsat ved de delegerede retsakter, som er omhandlet i artikel 7, stk. 1

c) at fabrikanten ikke har opfyldt sine forpligtelser

d) at der er mangler i de harmoniserede tekniske specifikationer, i et europæisk vurderingsdokument, i de frivillige harmoniserede standarder for produktkrav, hvis referencer er blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* i overensstemmelse med artikel 7, stk. 5 eller 6, eller i de fælles specifikationer, der er fastsat ved delegerede retsakter som omhandlet i artikel 8, stk. 1.

6. Andre medlemsstater end den medlemsstat, der har indledt proceduren, skal straks underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de trufne foranstaltninger og om yderligere oplysninger, som de måtte råde over, om de pågældende varers manglende overensstemmelse med kravene, og om deres indsigelser, hvis de ikke er indforstået med den meddelte nationale foranstaltning.

7. Hvis der inden for to måneder efter modtagelsen af de i stk. 4 omhandlede oplysninger ikke er blevet gjort indsigelse af en medlemsstat eller Kommissionen mod en foreløbig foranstaltning truffet af en medlemsstat for den pågældende vare, anses foranstaltningen for at være berettiget.

8. Medlemsstaterne sørger for, at der straks træffes passende begrænsende foranstaltninger for den pågældende vare eller fabrikant, f.eks. tilbagetrækning af varen fra deres marked.

Artikel 66

Beskyttelsesprocedure på EU-plan

1. Hvis der efter afslutningen af proceduren i artikel 65, stk. 4, 6 og 7, gøres indsigelse mod en medlemsstats foranstaltning, eller hvis Kommissionen finder, at en national foranstaltning er i strid med EU-lovgivningen, drøfter Kommissionen straks spørgsmålet med medlemsstaterne og den pågældende erhvervsdrivende og evaluerer den nationale foranstaltning. Høringsperioden må ikke overstige to måneder. På grundlag af resultaterne af denne evaluering bestræber Kommissionen sig på inden for yderligere to måneder efter udløbet af høringsperioden at vedtage gennemførelsesretsakter, der indeholder dens afgørelse om, hvorvidt den foranstaltning er berettiget eller ej.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 90, stk. 2.

Kommissionen retter sin afgørelse til alle medlemsstaterne og meddeler den straks til den relevante erhvervsdrivende.

2. Hvis den nationale foranstaltning anses for at være berettiget, skal samtlige medlemsstater straks sikre, at der træffes passende restriktive foranstaltninger, f.eks. tilbagetrækning, for så vidt angår den vare, som ikke er i overensstemmelse med kravene, og underrette Kommissionen herom. Hvis den nationale foranstaltning anses for ikke at være berettiget, trækker den pågældende medlemsstat foranstaltningen tilbage.

3. Hvis den nationale foranstaltning anses for at være berettiget, og hvis varens eller fabrikantens manglende opfyldelse af kravene tilskrives mangler ved de harmoniserede tekniske specifikationer, de europæiske vurderingsdokumenter, de frivillige harmoniserede standarder eller de fælles specifikationer, der er fastlagt ved gennemførelsesretsakter som omhandlet i artikel 65, stk. 5, litra d), anvender Kommissionen proceduren i artikel 5, stk. 9, artikel 6, stk. 5, artikel 7, stk. 6, eller artikel 36 i denne forordning eller i artikel 11 i forordning (EU) nr. 1025/2012, alt efter hvad der er relevant.

Artikel 67

Varer, der opfylder kravene, men som udgør en risiko

1. Hvis en markedsovervågningsmyndighed efter at have foretaget en vurdering i henhold til artikel 65, stk. 1, finder, at en vare, selv om den opfylder kravene i denne forordning, udgør en risiko for menneskers sundhed eller sikkerhed eller, hvis det er relevant, for miljøet eller for andre almene samfundsbeskyttelseshensyn, pålægger markedsovervågningsmyndigheden den pågældende erhvervsdrivende at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de pågældende varer, når de bringes i omsætning, ikke længere udgør denne risiko, at de trækkes tilbage fra markedet, eller at de kaldes tilbage inden for en rimelig tidsfrist, som den fastsætter i forhold til risikoens art.

2. Den erhvervsdrivende skal sikre, at der træffes korrigerende tiltag for alle de pågældende varer, som den pågældende erhvervsdrivende har gjort tilgængelige på EU-markedet.

3. Markedsovervågningsmyndigheden underretter via det centrale forbindelsespunkt straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater. Denne underretning skal omfatte alle tilgængelige oplysninger, særlig hvad angår de nødvendige data til identifikation af den pågældende vare, varens oprindelse og forsyningskæde, arten af den pågældende risiko og arten og varigheden af de trufne nationale foranstaltninger.

4. Kommissionen hører straks medlemsstaterne og de pågældende erhvervsdrivende og vurderer de trufne nationale foranstaltninger. På grundlag af resultaterne af denne vurdering træffer Kommissionen ved hjælp af en gennemførelsesretsakt afgørelse om, hvorvidt foranstaltningen er berettiget eller ej, og påbyder om nødvendigt passende foranstaltninger.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 90, stk. 2.

5. Kommissionen retter sin afgørelse til alle medlemsstaterne og meddeler den straks til den relevante erhvervsdrivende.

Artikel 68

Koordinering og støtte af markedsovervågning

1. Med henblik på denne forordning mødes den administrative samarbejdsgruppe (»ADCO«), der er nedsat i henhold til artikel 30, stk. 2, i forordning (EU) 2019/1020, regelmæssigt og om nødvendigt efter begrundet anmodning fra Kommissionen eller fra to eller flere deltagende markedsovervågningsmyndigheder.

I forbindelse med udførelsen af dens opgaver i henhold til artikel 32 i forordning (EU) 2019/1020 støtter den administrative samarbejdsgruppe gennemførelsen af nærværende forordning, navnlig ved at fastlægge fælles prioriteter for markedsovervågning.

2. På grundlag af de prioriteter, der er fastlagt i samråd med den administrative samarbejdsgruppe, skal Kommissionen:

a) tilrettelægge fælles markedsovervågnings- og afprøvningsprojekter på områder af fælles interesse

b) tilrettelægge fælles investeringer i markedsovervågningskapaciteter, herunder udstyr og IT-værktøjer

c) tilrettelægge fælles uddannelse af markedsovervågningsmyndighedernes, de bemyndigende myndigheders og de bemyndigede organers personale, herunder i korrekt fortolkning og anvendelse af denne forordning og i metoder og teknikker, der er relevante for anvendelsen eller kontrollen af dens overholdelse

d) udarbejde retningslinjer for anvendelsen og håndhævelsen af denne forordning, herunder de krav og forpligtelser, som er fastsat i de harmoniserede tekniske specifikationer vedtaget i henhold til denne forordning, og fælles praksis og metoder for effektiv markedsovervågning.

Unionen finansierer, hvor det er relevant, de foranstaltninger, der er omhandlet i litra a), b) og c).

3. Kommissionen yder teknisk og logistisk støtte for at sikre, at den administrative samarbejdsgruppe udfører sine opgaver som fastsat i denne artikel og artikel 32 i forordning (EU) 2019/1020.

Artikel 69

Dækning af udgifter

Hvis det er konstateret, at en vare ikke opfylder kravene, har markedsovervågningsmyndighederne ret til at få dækket udgifterne til dokumentkontrol og fysisk vareprøvning af de erhvervsdrivende, der har bragt varen i omsætning eller gjort den tilgængelig på markedet, forudsat at disse udgifter er ledsaget af en begrundelse.

Artikel 70

Rapportering og benchmarking

1. Markedsovervågningsmyndighederne indfører i det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i artikel 34 i forordning (EU) 2019/1020, oplysninger om arten og alvoren af enhver sanktion, der pålægges i forbindelse med manglende overensstemmelse med nærværende forordning.

2. Kommissionen udarbejder hvert fjerde år senest den 30. juni en rapport på grundlag af de oplysninger, som markedsovervågningsmyndighederne indfører i det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i artikel 34 i forordning (EU) 2019/1020. Den første af disse rapporter offentliggøres senest den 9. januar 2030.

Rapporten skal indeholde:

a) oplysninger om arten og antallet af de kontroller, som markedsovervågningsmyndighederne har gennemført i de fire foregående kalenderår i henhold til artikel 34, stk. 4 og 5, i forordning (EU) 2019/1020

b) oplysninger om omfanget af de konstaterede tilfælde af manglende overensstemmelse og om arten og alvoren af de sanktioner, der er pålagt i de fire foregående kalenderår i forbindelse med varer, der er omfattet af harmoniserede tekniske specifikationer eller er CE-mærket på grundlag af en europæisk teknisk vurdering

c) vejledende benchmarks for markedsovervågningsmyndighederne med hensyn til kontrolhyppigheden og arten og alvoren af de pålagte sanktioner.

3. Kommissionen offentliggør den rapport, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, i det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i artikel 34 i forordning (EU) 2019/1020, og offentliggør et sammendrag af rapporten.

KAPITEL IX

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER OG ADMINISTRATIVT SAMARBEJDE

Artikel 71

Informationssystemer med henblik på harmoniseret beslutningstagning

1. Kommissionen opretter og vedligeholder et informations- og kommunikationssystem til indsamling, behandling og lagring af oplysninger i struktureret form om spørgsmål vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af de regler, der er fastsat i eller i medfør af denne forordning, med henblik på at sikre en harmoniseret anvendelse af disse regler.

Ud over Kommissionen og medlemsstaterne skal markedsovervågningsmyndighederne, de centrale forbindelseskontorer, der er udpeget i henhold til artikel 10, stk. 3, i forordning (EU) 2019/1020, de myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 25, stk. 1, i forordning (EU) 2019/1020, bemyndigende myndigheder, repræsentanter for gruppen af bemyndigede organer og for organisationen af tekniske vurderingsorganer og produktkontaktpunkter for byggeri og anlæg have adgang til informations- og kommunikationssystemet.

2. De organer, der er anført i stk. 1, kan anvende informations- og kommunikationssystemet til at rejse spørgsmål eller problemer vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af de regler, der er fastsat i eller i medfør af denne forordning, herunder deres forhold til andre bestemmelser i EU-retten.

3. Ved anvendelsen af stk. 2 kan organerne anført i stk. 1 fremføre spørgsmål eller problemer vedrørende følgende emner:

a) et andet organs anvendelse eller fortolkning af de regler, der er fastsat i eller i medfør af denne forordning, der afviger fra deres egen praksis

b) spørgsmål eller problemer, der rejses via informations- og kommunikationssystemet i forbindelse med den situation, de står over for, eller med deres egen praksis

c) situationer, der ikke er omfattet af reglerne i eller i medfør af denne forordning, da den første gang blev offentliggjort eller henvist til i *Den Europæiske Unions Tidende*, herunder bl.a. situationer, der opstår som følge af fremkomsten af nye varer eller forretningsmodeller

d) hvorvidt de regler, der er fastsat i eller i medfør af denne forordning, finder anvendelse på en situation, hvor andre bestemmelser i EU-retten også finder anvendelse, og det deraf følgende spørgsmål om, hvilke regler der har forrang.

4. Når det relevante organ rejser et spørgsmål eller problem, indfører det i informations- og kommunikationssystemet oplysninger om:

a) enhver afgørelse, der er truffet i forbindelse med det rejste spørgsmål eller problem

b) begrundelsen for den valgte fremgangsmåde

c) en alternativ tilgang, som det eventuelt har identificeret, og begrundelsen herfor.

5. Medlemsstaterne opretter et nationalt informationssystem eller en mailinglistetjeneste for at informere deres kompetente nationale myndigheder, de erhvervsdrivende, der er aktive på deres område, tekniske vurderingsorganer og bemyndigede organer med forretningssted på deres område og, efter anmodning, også andre tekniske vurderingsorganer og bemyndigede organer om alle spørgsmål, der er relevante for den korrekte fortolkning eller anvendelse af de regler, der er fastsat i eller i medfør af denne forordning. I den forbindelse tager de hensyn til de oplysninger, der er tilgængelige i det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i stk. 1.

6. De kompetente nationale myndigheder, tekniske vurderingsorganer og bemyndigede organer med et forretningssted i den pågældende medlemsstat registrerer sig i systemet eller tilmelder sig mailinglistetjenesten og tager hensyn til alle de oplysninger, der fremsendes via dem. De erhvervsdrivende kan lade sig registrere i systemet eller tilmelde sig mailinglistetjenesten. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at gøre de erhvervsdrivende opmærksom på systemet eller mailinglistetjenesten.

7. Det nationale informationssystem eller den nationale mailinglistetjeneste skal kunne modtage klager fra enhver fysisk eller juridisk person, herunder tekniske vurderingsorganer og bemyndigede organer, om uensartet anvendelse af de regler, der er fastsat i eller i medfør af denne forordning. Hvis det skønnes hensigtsmæssigt, videresender det centrale forbindelsespunkt sådanne klager til deres kolleger i andre medlemsstater og til Kommissionen.

Artikel 72

Produktkontaktpunkter for byggeri og anlæg

1. Medlemsstaterne støtter erhvervsdrivende gennem produktkontaktpunkter for byggeri og anlæg. Medlemsstaterne udpeger og opretholder mindst ét produktkontaktpunkt for byggeri og anlæg på deres område og sikrer, at disse produktkontaktpunkter har tilstrækkelige beføjelser og ressourcer til, at de kan udføre deres opgaver korrekt. De sikrer, at produktkontaktpunkterne for byggeri og anlæg leverer deres tjenesteydelser i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1724, og at de koordinerer med de produktkontaktpunkter for gensidig anerkendelse, der er oprettet i medfør af artikel 9, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/515 ([29]).

2. Produktkontaktpunkter for byggeri og anlæg skal på anmodning af en erhvervsdrivende eller en anden medlemsstats kompetente nationale myndighed levere alle nyttige varerelaterede oplysninger, f.eks.:

a) elektroniske kopier af eller onlineadgang til de nationale tekniske forskrifter og nationale administrative procedurer, der gælder for varer på det område, hvor produktkontaktpunkterne for byggeri og anlæg er etableret

b) oplysninger om, hvorvidt disse varer er underlagt krav om forudgående tilladelse i henhold til national ret

c) regler for indbygning, samling eller installation af varer.

Produktkontaktpunkterne for byggeri og anlæg skal også levere oplysninger om varerelaterede bestemmelser i denne forordning og i retsakter, der er vedtaget i overensstemmelse hermed.

3. Produktkontaktpunkterne for byggeri og anlæg skal senest 15 arbejdsdage efter modtagelsen af en anmodning i henhold til stk. 2 levere oplysninger vederlagsfrit.

4. Produktkontaktpunkterne for byggeri og anlæg skal være i stand til at udføre deres opgaver, uden at der opstår interessekonflikter, navnlig i forbindelse med proceduren for opnåelse af CE-mærkning.

5. Stk. 1-4 finder også anvendelse på varer, der endnu ikke er omfattet af harmoniserede tekniske specifikationer.

6. Kommissionen offentliggør og ajourfører en liste over de nationale produktkontaktpunkter for byggeri og anlæg.

Artikel 73

Uddannelse og udveksling af personale

1. Markedsovervågningsmyndighederne, produktkontaktpunkterne for byggeri og anlæg, udpegende myndigheder, tekniske vurderingsorganer, bemyndigende myndigheder og bemyndigede organer sikrer, at deres personale:

a) holder sig løbende orienteret på dets kompetenceområde og efteruddannes i fornødent omfang, og

b) regelmæssigt modtager uddannelse i harmoniseret fortolkning og anvendelse af de regler, der er fastsat i eller i medfør af denne forordning.

2. Kommissionen tilrettelægger regelmæssigt og mindst en gang om året uddannelsesarrangementer i fællesskab for det personale, der arbejder hos markedsovervågningsmyndighederne, produktkontaktpunkterne for byggeri og anlæg, de udpegende myndigheder, de bemyndigende myndigheder og de bemyndigede organer. Kommissionen tilrettelægger disse uddannelsesarrangementer i samarbejde med medlemsstaterne.

([29]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/515 af 19. marts 2019 om gensidig anerkendelse af varer, der lovligt markedsføres i en anden medlemsstat, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 764/2008 (EUT L 91 af 29.3.2019, s. 1).

Uddannelsesarrangementerne er åbne for deltagelse af personale fra de myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 25, stk. 1, i forordning (EU) 2019/1020, de centrale forbindelseskontorer, der er udpeget i henhold til artikel 10, stk. 3, i forordning (EU) 2019/1020, og, hvor det er relevant, andre myndigheder i medlemsstaterne, der er involveret i gennemførelsen eller håndhævelsen af nærværende forordning.

3. Kommissionen kan i samarbejde med medlemsstaterne tilrettelægge programmer for udveksling af personale mellem markedsovervågningsmyndigheder, bemyndigende myndigheder og bemyndigede organer i to eller flere medlemsstater.

Artikel 74

Delte roller og fælles beslutningstagning

1. For at opfylde deres forpligtelser i henhold til denne forordning med hensyn til markedsovervågning, udpegelse af og tilsyn med tekniske vurderingsorganer, bemyndigede organer og produktkontaktpunkter for byggeri og anlæg, kan medlemsstaterne udpege:

a) et organ eller en myndighed, der er oprettet i samarbejde med en anden medlemsstat eller andre medlemsstater med henblik på fælles udpegelse

b) et organ eller en myndighed, der allerede er udpeget af en anden medlemsstat til samme formål, i samarbejde med den pågældende medlemsstat.

De pågældende medlemsstater sikrer i fællesskab, at de delte organer eller myndigheder opfylder alle relevante krav. De er i fællesskab ansvarlige for dem, mens afgørelser, der træffes over for fysiske eller juridiske personer i en bestemt medlemsstat, kun retligt kan tilskrives den pågældende medlemsstat.

2. Myndighederne i forskellige medlemsstater kan, uden at dette berører deres individuelle forpligtelser i henhold til denne forordning eller andre retsakter, dele ressourcer og ansvarsområder for at sikre en harmoniseret anvendelse eller effektiv håndhævelse af denne forordning.

Med henblik herpå kan de også:

a) træffe fælles afgørelser, navnlig vedrørende fælles grænseoverskridende aktiviteter eller vedrørende erhvervsdrivende, der er aktive på de relevante medlemsstaters område

b) etablere fælles projekter, såsom fælles markedsovervågnings- eller afprøvningsprojekter

c) samle ressourcer til specifikke formål, såsom opbygning af prøvningskapacitet eller internetovervågning

d) uddelegere udførelsen af opgaver til en tilsvarende myndighed i en anden medlemsstat, samtidig med at den formelt forbliver ansvarlig for de afgørelser, der træffes af denne myndighed

e) overføre en opgave fra en medlemsstat til en anden, forudsat at denne overførsel klart meddeles alle berørte parter.

De relevante medlemsstater er i fællesskab ansvarlige for de foranstaltninger, der træffes i overensstemmelse med dette stykke.

KAPITEL X

DIGITALT PRODUKTPAS

Artikel 75

System for digitale produktpas for byggevarer

1. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på at supplere denne forordning ved at indføre et system for digitale produktpas for byggevarer i overensstemmelse med betingelserne i dette kapitel.

2. Systemet for digitale produktpas for byggevarer skal:

a) være kompatibelt og interoperabelt med og baseret på det digitale produktpas, der er indført ved forordning (EU) 2024/1781, uden at det går ud over interoperabiliteten med bygningsinformationsmodellering (Building Information Modelling — BIM) og under hensyntagen til de særlige karakteristika og krav forbundet med byggevarer

b) have de funktioner, der er nødvendige for at gennemføre og forvalte de digitale produktpas, som er omhandlet i artikel 76

c) fastslå, hvilke aktører, herunder erhvervsdrivende, kunder, montører, brugere og kompetente nationale myndigheder, der skal have adgang til oplysninger i det digitale produktpas og til hvilke oplysninger, som de skal have adgang til, under hensyntagen til behovet for at beskytte intellektuelle ejendomsrettigheder og følsomme kommercielle oplysninger og for at sikre bygværkers sikkerhed

d) fastslå, hvilke aktører, herunder fabrikanter, bemyndigede repræsentanter, importører, distributører og udbydere af digitale produktpas, der har tilladelse til at indføre eller ajourføre oplysningerne i det digitale produktpas, herunder om nødvendigt oprette et nyt digitalt produktpas, og hvilke oplysninger de kan indføre eller ajourføre

e) fastsætte detaljerede ordninger for ajourføring af oplysningerne i det digitale produktpas for en eksisterende vare

f) indføre procedurer for at sikre tilgængeligheden af digitale produktpas efter insolvens, likvidation eller aktivitetsophør i Unionen for den erhvervsdrivende, der har oprettet det digitale produktpas, eller, hvis det er nødvendigt, efter at fabrikanternes forpligtelser til at sikre produktpassets tilgængelighed er udløbet, herunder oprette et backupsystem for udbydere af digitale produktpas

g) fastsætte krav til udbydere af digitale produktpas, herunder om nødvendigt en certificeringsordning til kontrol af sådanne krav, som skal baseres på udviklingen i henhold til forordning (EU) 2024/1781 til samme formål, så vidt det er muligt

h) når det er nødvendigt, fastsætte mere detaljerede eller alternative regler og procedurer vedrørende livscyklussen for identifikatorer, databærere, digitale adgangsrettigheder og registret for digitale produktpas end dem, der er oprettet ved forordning (EU) 2024/1781 til samme formål

i) sikre, at systemet er tilgængeligt i en periode på 25 år, efter at den sidste vare, der svarer til dets varetype, er blevet bragt i omsætning, og at den erhvervsdrivende stiller det digitale produktpas til rådighed i mindst ti år, uden at det i tilfælde af en længere periode skaber uforholdsmæssigt store omkostninger og byrder for de erhvervsdrivende

j) tage højde for nødvendigheden af at sikre tilgængeligheden af oplysninger om genbrug og genfremstilling af varer.

Artikel 76

Digitalt produktpas

1. Oplysningerne i det digitale produktpas skal være præcise, fuldstændige og ajour.

2. Et digitalt produktpas for en vare i henhold til denne forordning skal:

a) indeholde følgende oplysninger:

i) ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen, jf. artikel 15, herunder de oplysninger, der er omhandlet i artikel 15, stk. 6, som kan medtages gennem en forbindelse med andre EU-databaser, hvis en sådan findes, og den dokumentation, der fremlægges sammen i overensstemmelse med bilag V

ii) de generelle produktoplysninger, brugsanvisningerne og sikkerhedsoplysningerne, der er omhandlet i artikel 22, stk. 6

iii) den tekniske dokumentation, der er omhandlet i artikel 22, stk. 3, herunder de specifikke afsnit, som kræves i henhold til artikel 59-61

iv) mærket i overensstemmelse med artikel 22, stk. 9

v) entydige identifikatorer udstedt i henhold til artikel 79, stk. 1

vi) dokumentation, der kræves i henhold til anden EU-ret, som finder anvendelse på varen

vii) databærere for centrale dele, for hvilke der findes et digitalt produktpas

b) være forbundet med en eller flere databærere

c) være tilgængeligt elektronisk via den viste databærer i overensstemmelse med artikel 18, stk. 2, litra g)

d) svare til varetypen og dens unikke identifikationskode som omhandlet i artikel 22, stk. 5

e) være gratis tilgængeligt for alle erhvervsdrivende, kunder, brugere og myndigheder via databæreren

f) give forskellige niveauer af adgang til systemet for digitale produktpas for byggevarer

g) give aktører, der er angivet i systemet for digitale produktpas for byggevarer, mulighed for at indføre eller ajourføre oplysningerne i det digitale produktpas

h) være tilgængeligt i en fastsat periode, efter at den sidste vare, der svarer til dens varetype, er blevet bragt i omsætning.

3. De krav, der er omhandlet i stk. 2, skal:

a) sikre, at aktører i værdikæden let kan få adgang til og forstå produktinformation, der er relevant for dem

b) lette de kompetente nationale myndigheders kontrol af produktoverensstemmelse, og

c) forbedre sporbarheden af varer i hele værdikæden.

4. Varer, for hvilke undtagelsen i artikel 14 finder anvendelse, er også fritaget fra forpligtelsen til at fremlægge et digitalt produktpas.

Artikel 77

Generelle krav til det digitale produktpas

1. Et digitalt produktpas skal opfylde følgende betingelser:

a) det skal via en eller flere databærere være forbundet med en fast unik identifikationskode for varetypen

b) databæreren skal være anbragt i overensstemmelse med artikel 18, stk. 2, litra g)

c) databæreren skal være i overensstemmelse med artikel 79, stk. 1

d) alle oplysninger i det digitale produktpas skal være baseret på åbne standarder, der er udviklet i et interoperabelt format, og skal alt efter tilfældet være maskinlæsbare, strukturerede, søgbare og kunne overføres gennem et åbent interoperabelt dataudvekslingsnet uden leverandørfastlåsning i overensstemmelse med de væsentlige krav i artikel 78; dokumenter, der fremlægges sammen med ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen, jf. artikel 76, stk. 2, litra a), nr. i), og den tekniske dokumentation, som er omhandlet i artikel 76, stk. 2, litra a), nr. iii), undtages fra denne forpligtelse, når det er berettiget af tekniske årsager

e) personoplysninger vedrørende slutbrugeren af varen må ikke lagres i det digitale produktpas uden slutbrugerens udtrykkelige samtykke i overensstemmelse med artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ([30])

f) oplysningerne i det digitale produktpas skal omfatte en henvisning til den varetype, der er omhandlet i artikel 76, stk. 2, litra d)

([30]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (den generelle forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

g) adgangen til oplysninger i det digitale produktpas reguleres i overensstemmelse med de væsentlige krav i artikel 78, og de specifikke adgangsrettigheder fastlægges i overensstemmelse med de forskellige niveauer af adgang til systemet for digitale produktpas for byggevarer

h) ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen, jf. artikel 76, stk. 2, litra a), nr. i), skal følge de retningslinjer, som er udstedt i overensstemmelse med artikel 16, stk. 3.

2. Hvis anden EU-lovgivning kræver eller tillader medtagelse af specifikke oplysninger i det digitale produktpas, kan disse oplysninger medtages i det digitale produktpas i overensstemmelse med den delegerede retsakt, som er omhandlet i artikel 75, stk. 1.

3. Den fabrikant, der bringer varen i omsætning, skal give de aktører, der gør varerne tilgængelige på markedet online eller gennem andre former for fjernsalg, en digital kopi af databæreren og produktidentifikatoren, således at de kan gøre den tilgængelig for kunder, hvis de ikke fysisk kan få adgang til varen. Den erhvervsdrivende stiller denne digitale kopi eller et link til en webside til rådighed gratis og senest fem arbejdsdage efter modtagelse af anmodningen.

Artikel 78

Teknisk udformning og anvendelse af det digitale produktpas

Den tekniske udformning og anvendelsen af det digitale produktpas skal opfylde følgende væsentlige krav:

a) digitale produktpas skal være fuldt ud interoperable med andre digitale produktpas for så vidt angår de tekniske, semantiske og organisatoriske aspekter af end-to-end-kommunikation og dataoverførsel

b) en modtager af det digitale produktpas skal have nem og gratis adgang til det på grundlag af modtagerens respektive ret til adgang til systemet for digitale produktpas for byggevarer

c) dataene i det digitale produktpas lagres som angivet i det system for digitale produktpas for byggevarer, der er omhandlet i artikel 75

d) hvis dataene i det digitale produktpas lagres eller på anden måde behandles af godkendte operatører eller udbydere af digitale produktpas, må de ikke helt eller delvist sælge, genbruge eller behandle sådanne data ud over, hvad der er nødvendigt for at levere de relevante lagrings- eller behandlingstjenester, medmindre det specifikt er aftalt med den erhvervsdrivende, der bringer varen i omsætning

e) det digitale produktpas forbliver tilgængeligt i den periode, der er fastsat i artikel 76, stk. 2, litra h), herunder efter insolvens, likvidation eller aktivitetsophør i Unionen for den erhvervsdrivende, der har oprettet det digitale produktpas, og skal opfylde de betingelser, som er fastsat i overensstemmelse med artikel 75, stk. 2, litra f), for så vidt angår forpligtelsen til at oprette et backupsystem

f) retten til adgang til og til at indføre, ændre eller ajourføre oplysninger i det digitale produktpas begrænses til de adgangsrettigheder, der er fastsat i systemet for digitale produktpas for byggevarer

g) der sikres beskyttelse af oplysninger, der udgør forretningshemmeligheder som omhandlet i artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/943 ([31]) eller intellektuelle ejendomsrettigheder

h) dataautentificering, -pålidelighed og -integritet sikres

i) digitale produktpas udformes og anvendes på en sådan måde, at der sikres et højt niveau af sikkerhed og privatlivets fred, og at svig undgås.

([31]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/943 af 8. juni 2016 om beskyttelse af fortrolig knowhow og fortrolige forretningsoplysninger (forretningshemmeligheder) mod ulovlig erhvervelse, brug og videregivelse (EUT L 157 af 15.6.2016, s. 1).

Artikel 79

Entydige identifikatorer og registre for digitale produktpas

1. Artikel 12 i forordning (EU) 2024/1781finder anvendelse med henblik på gennemførelsen af nærværende forordning for så vidt angår entydige identifikatorer og databærere, medmindre den delegerede retsakt, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 75, stk. 1, fastsætter mere detaljerede eller alternative regler vedrørende disse entydige identifikatorer, jf. artikel 75, stk. 2, litra h), i nærværende forordning.

2. Artikel 13 i forordning (EU) 2024/1781finder anvendelse med henblik på gennemførelsen af nærværende forordning for så vidt angår registre for digitale produktpas, medmindre den delegerede retsakt, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 75, stk. 1, fastsætter mere detaljerede eller alternative regler vedrørende disse registre, jf. artikel 75, stk. 2, litra h), i nærværende forordning.

3. Artikel 14 i forordning (EU) 2024/1781 finder anvendelse med henblik på gennemførelsen af nærværende forordning for så vidt angår webportalen for oplysninger i det digitale produktpas.

Artikel 80

Obligatorisk anvendelse og teknisk tilpasning

1. Seks måneder efter ikrafttrædelsen af den delegerede retsakt, der er omhandlet i artikel 75, stk. 1, skal systemet være fuldt operationelt og opfylde sine tilsigtede mål, herunder de funktioner, der er omhandlet i artikel 76. 18 måneder efter ikrafttrædelsen af den delegerede retsakt, der er omhandlet i artikel 75, stk. 1, finder de forpligtelser, der er fastsat i henhold til artikel 22, stk. 7, anvendelse. Systemet kan anvendes frivilligt af fabrikanterne i overgangsperioden.

2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 for at ændre denne forordning med henblik på:

a) yderligere at præcisere, tilføje og fjerne de funktioner, der er omhandlet i artikel 75, stk. 2, med henblik på at tilpasse den til den tekniske udvikling eller tilpasse den til engangsprincippet i forbindelse med oplysningskrav i anden EU-ret

b) at revidere artikel 77, stk. 1, og artikel 78 i denne forordning for at sikre kompatibilitet og interoperabilitet med forordning (EU) 2024/1781.

KAPITEL XI

INTERNATIONALT SAMARBEJDE

Artikel 81

Internationalt samarbejde

1. Med henblik på beskyttelse af menneskers sundhed og sikkerhed eller af miljøet kan Kommissionen samarbejde med myndigheder i tredjelande eller internationale organisationer inden for denne forordnings anvendelsesområde. Samarbejdet kan omfatte:

a) udveksling af oplysninger om håndhævelsesaktiviteter og foranstaltninger vedrørende sikkerhed og beskyttelse af miljøet, herunder markedsovervågning

b) udveksling af oplysninger om erhvervsdrivende

c) udveksling af oplysninger om risikovurderingsmetoder og produktprøvning

d) udveksling af oplysninger om varetilbagekaldelser, anmodninger om korrigerende tiltag og andre lignende foranstaltninger

e) videnskabelige, tekniske og lovgivningsmæssige spørgsmål med sigte på at forbedre produktsikkerheden eller beskyttelsen af miljøet og forbrugerne

f) udveksling af oplysninger om nye spørgsmål af væsentlig miljø-, sundheds- og sikkerhedsmæssig relevans

g) udveksling af oplysninger om standardiseringsrelaterede aktiviteter

h) udveksling af embedsmænd.

Udvekslingen af oplysninger i henhold til dette stykke skal overholde fortrolighedsreglerne og gældende EU-ret.

2. Den i stk. 1 omhandlede udveksling af oplysninger kan ske ved:

a) en ikkesystematisk udveksling i behørigt begrundede og særlige tilfælde, eller

b) en systematisk udveksling på grundlag af en administrativ ordning, der fastsætter den type oplysninger, der skal udveksles og reglerne herfor.

Kommissionen underretter regelmæssigt medlemsstaterne om de samarbejdsaktiviteter med tredjelande eller internationale organisationer, som den iværksætter i henhold til første afsnit.

3. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der giver myndigheder i udvalgte tredjelande, der frivilligt anvender denne forordning, eller som har reguleringssystemer for byggevarer svarende til denne forordning, adgang til eller ret til fuldt ud at deltage i et eller flere af følgende:

a) det informations- og kommunikationssystem, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 71, stk. 1

b) det system for digitale produktpas for byggevarer, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 75

c) de uddannelsesarrangementer, der er tilrettelagt i overensstemmelse med artikel 73, stk. 2.

Adgang til de systemer og arrangementer, der er omhandlet i første afsnit, gives på betingelse af, at det pågældende tredjeland forpligter sig til at gribe ind over for erhvervsdrivende, der overtræder denne forordning fra deres område, og til at sikre fortrolighed.

Fuld deltagelse i de systemer, der er omhandlet i artikel 71 og 75, kan kun indrømmes, hvis det er fastsat i aftaler mellem Den Europæiske Union og tredjelande. En sådan deltagelse kan tilbydes tredjelande, forudsat at tredjelandets lovgivning er i overensstemmelse med denne forordning, og at tredjelandes kompetente nationale myndigheder anerkender attester udstedt af bemyndigede organer eller europæiske tekniske vurderinger i overensstemmelse med denne forordning. En sådan deltagelse kræver, at de opfylder de samme forpligtelser som dem, der gælder for medlemsstaterne i henhold til denne forordning, herunder notifikations- og opfølgningsforpligtelserne.

De gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 90, stk. 2.

4. Enhver udveksling af oplysninger i medfør af denne artikel i det omfang, den omfatter personoplysninger, sker i overensstemmelse med EU's regler for databeskyttelse. Hvis Kommissionen ikke har vedtaget en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet i henhold til artikel 45 i forordning (EU) 2016/679 med hensyn til det pågældende tredjeland eller den pågældende internationale organisation, omfatter udvekslingen af oplysninger ikke personoplysninger. Hvis der er vedtaget en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet for tredjelandet eller den internationale organisation, kan udvekslingen af oplysninger med det pågældende tredjeland eller den pågældende internationale organisation indeholde personoplysninger, der falder ind under anvendelsesområdet for afgørelsen om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet, og kun i det omfang, en sådan udveksling er nødvendig med det ene formål at beskytte menneskers sundhed og sikkerhed eller miljøet.

KAPITEL XII

INCITAMENTER OG OFFENTLIGE UDBUD

Artikel 82

Medlemsstaternes incitamenter for byggevarer

Hvis medlemsstaterne indfører incitamenter for en varekategori, for hvilken ydeevnen udtrykkes som en ydeevneklasse som omhandlet i artikel 5, stk. 5, eller som en klasse, der er omfattet af miljøbæredygtighedsmærkning som omhandlet i artikel 22, stk. 9, skal disse incitamenter målrettes mod de to bedste ydeevneklasser.

Hvis der defineres ydeevneklasser i forhold til mere end ét bæredygtighedsparameter, skal det parameter, som denne artikel bør gennemføres for, angives.

Kommissionen tager i denne forbindelse hensyn til følgende kriterier:

a) antallet af varer i hver ydeevneklasse, samt

b) behovet for at sikre prisoverkommelighed for de varer, der overholder disse krav, for at undgå en væsentlig negativ indvirkning på forbrugerne.

Artikel 83

Grønne offentlige udbud

1. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere obligatoriske minimumskrav til miljømæssig bæredygtighed for byggevarer.

2. I forbindelse med udbudsprocedurer, der er omfattet af anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU ([32]) eller 2014/25/EU ([33]), hvor kontrakter kræver mindstekrav til ydeevne med hensyn til miljømæssig bæredygtighed for byggevarer for så vidt angår deres væsentlige egenskaber, der er omfattet af harmoniserede tekniske specifikationer, anvender de ordregivende myndigheder og ordregivende enheder de obligatoriske minimumskrav til miljømæssig bæredygtighed, der er fastsat i de delegerede retsakter, der er omhandlet i stk. 1.

Dette forhindrer ikke de ordregivende myndigheder og ordregivende enheder i at:

a) fastsætte mere ambitiøse krav til miljømæssig bæredygtighed i forbindelse med de væsentlige egenskaber, der er omhandlet i første afsnit, eller

b) fastsætte yderligere krav til miljømæssig bæredygtighed i forbindelse med andre væsentlige egenskaber end dem, der er omhandlet i første afsnit.

3. Medlemsstaterne og Kommissionen yder teknisk bistand og rådgivning til ordregivende myndigheder og ordregivende enheder med ansvar for offentlige udbud om, hvordan de obligatoriske minimumskrav til miljømæssig bæredygtighed, der er fastsat i de delegerede retsakter, der er omhandlet i stk. 1, skal overholdes.

4. Obligatoriske minimumskrav til miljømæssig bæredygtighed, der er fastsat i de delegerede retsakter, der er omhandlet i stk. 1, for offentlige kontrakter, der tildeles af ordregivende myndigheder eller ordregivende enheder, kan, alt efter hvad der er relevant for den pågældende varefamilie eller -kategori, have form af:

a) »tekniske specifikationer« som omhandlet i artikel 42 i direktiv 2014/24/EU og artikel 60 i direktiv 2014/25/EU

b) »udvælgelseskriterier« som omhandlet i artikel 58 i direktiv 2014/24/EU og artikel 80 i direktiv 2014/25/EU

c) »betingelser vedrørende kontraktens gennemførelse« som omhandlet i artikel 70 i direktiv 2014/24/EU og artikel 87 i direktiv 2014/25/EU

d) »kriterier for tildeling af kontrakter« som omhandlet i artikel 67 i direktiv 2014/24/EU og artikel 82 i direktiv 2014/25/EU.

5. Ved fastsættelsen af obligatoriske minimumskrav til miljømæssig bæredygtighed i henhold til stk. 1 for offentlige kontrakter hører Kommissionen i overensstemmelse med stk. 13 og 28 i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, og relevante interessenter, gennemfører en konsekvensanalyse og tager som minimum hensyn til følgende kriterier:

a) værdien og mængden af offentlige kontrakter, der er tildelt for den pågældende varefamilie eller -kategori

([32]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).

([33]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 243).

b) de miljømæssige fordele, der følger af udbredelsen af varer i de to højeste ydeevneklasser

c) behovet for at sikre tilstrækkelig efterspørgsel efter mere miljømæssigt bæredygtige varer

d) de ordregivende myndigheders eller ordregivende enheders økonomiske muligheder for at købe mere miljømæssigt bæredygtige varer, uden at det medfører uforholdsmæssigt store omkostninger, og under hensyntagen til tilgængeligheden af disse varer på markedet

e) markedssituationen på EU-plan for den relevante varefamilie eller -kategori

f) kravenes indvirkning på konkurrence

g) indvirkningen på SMV'er og deres behov

h) medlemsstaternes lovgivningsmæssige behov og forskellige klimaforhold.

Den første konsekvensanalyse iværksættes af Kommissionen senest den 31. december 2026.

6. Ordregivende myndigheder og ordregivende enheder kan undtagelsesvis beslutte ikke at anvende denne artikels stk. 2, hvis det efter en indledende markedsundersøgelse i overensstemmelse med artikel 40 i direktiv 2014/24/EU og artikel 58 i direktiv 2014/25/EU blev konstateret, at:

a) den krævede byggevare kun kan leveres af en bestemt erhvervsdrivende, og der findes ikke noget rimeligt alternativ eller en rimelig erstatning

b) der ikke er indgivet egnede tilbud eller egnede anmodninger om deltagelse som svar på en tidligere offentlig udbudsprocedure, eller

c) anvendelsen af stk. 1 eller indbygningen af den krævede byggevare i bygværker ville forpligte den ordregivende myndighed eller ordregivende enhed til at afholde uforholdsmæssigt store omkostninger eller medføre uforenelighed eller tekniske vanskeligheder.

Ordregivende myndigheder og ordregivende enheder kan antage, at anslåede forskelle i kontraktværdien på over 10 % baseret på objektive og gennemsigtige data er uforholdsmæssige.

Når ordregivende myndigheder og ordregivende enheder anvender undtagelsen i dette stykke, kan udbudsproceduren ikke anses for at være miljømæssigt bæredygtig i forbindelse med de byggevarer, der er omfattet af undtagelserne.

Hvert tredje år aflægger medlemsstaterne rapport til Kommissionen om anvendelsen af dette stykke i overensstemmelse med artikel 83 i direktiv 2014/24/EU.

Dette stykke berører ikke muligheden for at udelukke unormalt lave tilbud i henhold til artikel 69 i direktiv 2014/24/EU og artikel 84 i direktiv 2014/25/EU.

7. EU-miljømærket og andre nationale eller regionale EN ISO 14024 type I-miljømærkeordninger, der er officielt anerkendt i henhold til artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 66/2010 ([34]), kan anvendes til at påvise overensstemmelse med minimumskravene til miljømæssig bæredygtighed, hvis et sådant mærke opfylder kravene i nærværende forordnings artikel 19.

KAPITEL XIII

VARERS LOVGIVNINGSMÆSSIGE STATUS

Artikel 84

Varers lovgivningsmæssige status

Efter en behørigt begrundet anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ kan Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter afgøre, om et specifikt element eller en specifik kategori af elementer er en vare som omhandlet i nærværende forordning.

([34]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 66/2010 af 25. november 2009 om EU-miljømærket (EUT L 27 af 30.1.2010, s. 1).

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 90, stk. 3.

KAPITEL XIV

HASTEPROCEDURER

Artikel 85

Anvendelse af hasteprocedurer

1. Artikel 86-88 i nærværende forordning finder kun anvendelse, hvis Kommissionen har vedtaget en gennemførelsesretsakt i henhold til artikel 28 i forordning (EU) 2024/2747 i forbindelse med byggevarer omfattet af nærværende forordning.

2. Denne forordnings artikel 86-88 finder anvendelse på byggevarer, der er udpeget som kriserelevante varer i henhold til artikel 18, stk. 4, i forordning (EU) 2024/2747.

3. Dette kapitel finder kun anvendelse i nødsituationstilstanden for det indre marked, der er blevet aktiveret i overensstemmelse med artikel 18 i forordning (EU) 2024/2747, undtagen for så vidt angår Kommissionens beføjelser, jf. artikel 87, stk. 7, i nærværende forordning.

4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter vedrørende de korrigerende eller restriktive foranstaltninger, der skal træffes, de procedurer, der skal følges, og de specifikke mærknings- og sporbarhedskrav for byggevarer, der bringes i omsætning i overensstemmelse med artikel 86 og 87. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 90, stk. 3.

Artikel 86

Prioritering af vurderingen og kontrollen af kriserelevante byggevarer

1. Denne artikel finder anvendelse på byggevarer, der er anført i den i artikel 85, stk. 1, omhandlede gennemførelsesretsakt, og som er genstand for bemyndigede organers tredjepartsopgaver vedrørende vurdering og kontrol af byggevarer i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1.

2. De bemyndigede organer skal gøre deres bedste for som en prioritet at behandle anmodninger om tredjepartsopgaver i forbindelse med vurdering og kontrol af byggevarer omhandlet i stk. 1, uanset om disse anmodninger er indgivet før eller efter aktiveringen af hasteprocedurerne i henhold til artikel 85.

3. Prioriteringen af anmodninger om tredjepartsopgaver i relation til vurdering og kontrol af byggevarer i henhold til stk. 2 må ikke medføre uforholdsmæssige ekstraomkostninger for de fabrikanter, der har indgivet anmodningerne.

4. De bemyndigede organer gør en rimelig indsats for at øge deres respektive vurderings- og kontrolkapacitet for så vidt angår byggevarer, der er omhandlet i stk. 1, og som de er notificeret for.

Artikel 87

Vurdering af ydeevne og ydeevnedeklaration baseret på standarder og fælles specifikationer

1. Hvor byggevarer er udpeget som kriserelevante varer, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter med angivelse af passende standarder eller fastlæggelse af fælles specifikationer, der omfatter metoderne til og kriterierne for at vurdere de pågældende varers ydeevne med hensyn til deres væsentlige egenskaber, i følgende situationer:

a) hvis der ingen harmoniserede ydeevnestandarder og ingen gennemførelsesretsakter er vedtaget i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, som omfatter de relevante metoder og kriterier for vurdering af disse varers ydeevne med hensyn til deres væsentlige egenskaber, og der ikke forventes sådanne standarder eller retsakter vedtaget inden for en rimelig frist, eller

b) hvis alvorlige forstyrrelser af det indre markeds funktion, som førte til aktivering af nødsituationstilstanden for det indre marked i overensstemmelse med artikel 18 i forordning (EU) 2024/2747, i væsentlig grad begrænser fabrikanternes muligheder for at gøre brug af harmoniserede ydeevnestandarder eller gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i nærværende forordning, og som fastsætter de relevante metoder og kriterier til vurdering af disse varers ydeevne i forhold til deres væsentlige egenskaber.

2. De gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i stk. 1, skal fastsætte den mest hensigtsmæssige alternative tekniske løsning med henblik på at levere en vurdering af ydeevne og en ydeevnedeklaration i overensstemmelse med stk. 5. Med henblik herpå kan der offentliggøres referencer for europæiske standarder eller referencer for relevante gældende internationale eller nationale standarder i disse gennemførelsesretsakter eller, hvis der ikke findes nogen europæisk standard eller nogen relevant gældende international eller national standard, kan der fastsættes fælles specifikationer ved disse gennemførelsesretsakter.

3. De i denne artikels stk. 1 omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 90, stk. 3, og finder anvendelse indtil den sidste dag i det tidsrum, hvor nødsituationstilstanden for det indre marked er aktiveret, medmindre disse gennemførelsesretsakter ændres eller ophæves i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 7.

4. Inden Kommissionen udarbejder et udkast til gennemførelsesretsakt omhandlet i denne artikels stk. 1, underretter den det udvalg, der er omhandlet i artikel 22 i forordning (EU) nr. 1025/2012, om, at den anser betingelserne i nærværende artikels stk. 1 for opfyldt. Når Kommissionen udarbejder et udkast til gennemførelsesretsakt, tager den synspunkter fra ekspertgruppen vedrørende regelværket om byggevareforordningen i betragtning og hører alle relevante interessenter behørigt.

5. Metoderne og kriterierne i standarderne eller de fælles specifikationer, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, eller dele heraf kan anvendes til at vurdere og deklarere ydeevnen for byggevarer, der er omfattet af de pågældende standarder eller fælles specifikationer, med hensyn til deres væsentlige egenskaber, jf. dog artikel 13 og 15. Fra dagen efter udløbet eller deaktiveringen af nødsituationstilstanden for det indre marked er det ikke længere muligt at udarbejde ydeevnedeklarationer og overensstemmelseserklæringer baseret på de standarder eller fælles specifikationer, der er omhandlet i den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1.

6. Uanset artikel 85, stk. 3, og medmindre der er tilstrækkelig grund til at antage, at byggevarer, der er omfattet af de standarder eller fælles specifikationer, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, udgør en risiko for menneskers sundhed eller sikkerhed eller ikke opfylder den deklarerede ydeevne, forbliver ydeevnedeklarationerne og overensstemmelseserklæringerne for byggevarer, der er bragt i omsætning i overensstemmelse med disse standarder eller fælles specifikationer, gyldige efter udløbet eller ophævelsen af en gennemførelsesretsakt vedtaget i henhold til nærværende artikels stk. 3 og efter udløbet eller deaktiveringen af nødsituationstilstanden for det indre marked.

7. Hvis en medlemsstat mener, at en standard eller fælles specifikation som omhandlet i stk. 1 er ukorrekt med hensyn til metoder og kriterier til vurdering af ydeevne med hensyn til væsentlige egenskaber, underretter den Kommissionen herom ved at forelægge en detaljeret redegørelse. Kommissionen vurderer den detaljerede redegørelse og kan, hvis det er hensigtsmæssigt, ændre eller ophæve den gennemførelsesretsakt, der angiver standarderne, eller i medfør af hvilken den pågældende fælles specifikation er fastlagt.

Artikel 88

Prioritering af markedsovervågningsaktiviteter og gensidig bistand mellem myndigheder

1. Medlemsstaterne prioriterer i deres markedsovervågningsaktiviteter byggevarer, der er anført i den i denne forordnings artikel 85, stk. 1, omhandlede gennemførelsesretsakt. Kommissionen letter koordineringen af sådanne bestræbelser på at prioritere gennem EU-netværket for produktoverensstemmelse, der er oprettet i henhold til artikel 29 i forordning (EU) 2019/1020.

2. Medlemsstaternes markedsovervågningsmyndigheder sikrer, at der gøres den bedste indsats for at bistå andre markedsovervågningsmyndigheder i en nødsituationtilstand for det indre marked, herunder ved at mobilisere og udsende hold af eksperter til midlertidig forstærkning af personalet hos markedsovervågningsmyndigheder, der anmoder om bistand, eller ved at yde logistisk støtte, f.eks. i form af styrkelse af testkapaciteten for byggevarer, der er anført i den i artikel 85, stk. 1, omhandlede gennemførelsesretsakt.

KAPITEL XV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 89

Delegerede retsakter

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 4, stk. 7, artikel 5, stk. 5, 6 og 10, artikel 7, stk. 1 og 8, artikel 9, stk. 3 og 4, artikel 10, stk. 2 og 4, artikel 12, artikel 15, stk. 5, artikel 22, stk. 8 og 9, artikel 32, stk. 5, artikel 75, stk. 1, artikel 80, stk. 2, og artikel 83, stk. 1, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 7. januar 2025. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 4, stk. 7, artikel 5, stk. 5, 6 og 10, artikel 7, stk. 1 og 8, artikel 9, stk. 3 og 4, artikel 10, stk. 2 og 4, artikel 12, artikel 15, stk. 5, artikel 22, stk. 8 og 9, artikel 32, stk. 5, artikel 75, stk. 1, artikel 80, stk. 2, og artikel 83, stk. 1, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 7, artikel 5, stk. 5, 6 eller 10, artikel 7, stk. 1 eller 8, artikel 9, stk. 3 eller 4, artikel 10, stk. 2 eller 4, artikel 12, artikel 15, stk. 5, artikel 22, stk. 8 eller 9, artikel 32, stk. 5, artikel 75, stk. 1, artikel 80, stk. 2, eller artikel 83, stk. 1, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 90

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Det Stående Byggeudvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

4. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med dennes artikel 5 anvendelse.

Artikel 91

Elektroniske ansøgninger, afgørelser og oplysninger og elektronisk dokumentation

1. Alle ansøgninger fra eller til bemyndigede organer eller tekniske vurderingsorganer og afgørelser truffet af disse organer i overensstemmelse med denne forordning kan indgives på papir eller i et almindeligt anvendt elektronisk format, såfremt signaturen er i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 910/2014, og den underskrivende person er blevet bemyndiget til at repræsentere organet eller den erhvervsdrivende i henhold til henholdsvis medlemsstaternes lovgivning eller EU-retten.

2. Alle oplysningsforpligtelser i henhold til denne forordning kan, medmindre andet er angivet, opfyldes elektronisk. Hvis oplysningerne gives elektronisk, udstedes oplysningerne i et almindeligt læsbart elektronisk format, der gør det muligt for modtageren at downloade og udskrive disse oplysninger.

Når forpligtelsen er fastsat i overensstemmelse med artikel 22, stk. 7, skal de erhvervsdrivende opfylde oplysningsforpligtelserne vedrørende de dokumenter, der er omhandlet i artikel 76, stk. 2, ved at stille det digitale produktpas til rådighed.

Ydeevnedeklaration og overensstemmelseserklæring samt generelle produktoplysninger, brugsanvisning og sikkerhedsoplysninger skal stilles gratis til rådighed i papirformat, hvis slutbrugeren anmoder herom på købstidspunktet.

Artikel 92

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af manglende overensstemmelse med denne forordning, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at disse regler gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver senest den 8. december 2026 Kommissionen meddelelse om disse regler og foranstaltninger og underretter den uden unødig forsinkelse om alle senere ændringer, der berører dem.

Artikel 93

Evaluering

Senest den 9. januar 2033 og derefter mindst hver sjette år foretager Kommissionen en evaluering af denne forordning og af dens bidrag til det indre markeds funktion og til forbedringen af varers, bygge- og anlægsarbejders og det bebyggede miljøs miljømæssige bæredygtighed. Denne evaluering skal bl.a. vurdere den indbyrdes overensstemmelse mellem denne forordning og forordning (EU) 2024/1781og de potentielle miljømæssige og økonomiske fordele og virkningerne af udvidet producentansvar for fabrikanter af visse byggevarer og af tilbagetagelse af ejerskab af overskydende og usolgte varer på EU-plan. Kommissionen evaluerer også virkningen af anvendelsen af nærværende forordning på markedssituationen for forskellige kategorier af brugte varer. Kommissionen vurderer, om de sanktioner, som medlemsstaterne anvender, er effektive, og om de skaber fragmentering af det indre marked. Kommissionen foreslår om nødvendigt, hvordan disse sanktioner kan harmoniseres.

Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget en rapport om de vigtigste resultater af denne evaluering. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af denne rapport.

Rapporten ledsages om nødvendigt af et forslag til ændring af relevante bestemmelser i denne forordning.

Artikel 94

Ophævede retsakter

Forordning (EU) nr. 305/2011 ophæves med virkning fra 8. januar 2026 med undtagelse af artikel 2, artikel 4-9, artikel 11-18, artikel 27 og 28, artikel 36-40, artikel 47-49, artikel 52 og 53, artikel 55 og artikel 60-64 i nævnte forordning samt bilag III og V til den, som ophæves med virkning fra 8. januar 2040.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag XI til nærværende forordning.

Artikel 95

Ophævelse og overgangsbestemmelser

1. Produktkontaktpunkter for byggeri og anlæg, der er udpeget i henhold til forordning (EU) nr. 305/2011, anses også for at være udpeget i henhold til nærværende forordning.

2. Tekniske vurderingsorganer og bemyndigede organer, der er udpeget eller bemyndiget i henhold til forordning (EU) nr. 305/2011, anses også for at være udpeget eller bemyndiget i henhold til nærværende forordning. De skal dog vurderes og udpeges på ny af de udpegende medlemsstater i overensstemmelse med deres periodiske revurderingscyklus og senest den 8. januar 2030. Indsigelsesproceduren i artikel 51, stk. 5, i nærværende forordning finder anvendelse.

3. Harmoniserede standarder, hvis referencer er opført på den liste, der offentliggøres i overensstemmelse med artikel 17, stk. 5, i forordning (EU) nr. 305/2011, og som er i kraft den 8. januar 2026, forbliver gyldige i henhold til forordning (EU) nr. 305/2011, indtil de trækkes tilbage af Kommissionen eller på anden måde ophæves.

4. Europæiske vurderingsdokumenter, hvis referencer er opført på den liste, der offentliggøres i overensstemmelse med artikel 22 i forordning (EU) nr. 305/2011 senest den 8. januar 2026, forbliver gyldige indtil den 9. januar 2031, medmindre de er udløbet af andre årsager. Varer må ikke bringes i omsætning på grundlag af europæiske tekniske vurderinger, der er udstedt i overensstemmelse med disse europæiske vurderingsdokumenter efter den 9. januar 2036.

5. Når en harmoniseret teknisk specifikation, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 5, stk. 8, eller artikel 6, stk. 1, i denne forordning, omfatter samme vare og samme tilsigtede anvendelse som et europæisk vurderingsdokument, hvis reference er opført på den liste, der offentliggøres i overensstemmelse med artikel 22 i forordning (EU) nr. 305/2011, må det europæiske vurderingsdokument ikke længere anvendes med henblik på nærværende forordning, og varer må ikke bringes i omsætning på grundlag af europæiske tekniske vurderinger udstedt i overensstemmelse med dette europæiske vurderingsdokument.

6. Europæiske tekniske vurderinger, der er udstedt i henhold til europæiske vurderingsdokumenter, hvis referencer ikke er opført på den liste, der offentliggøres i overensstemmelse med artikel 22 i forordning (EU) nr. 305/2011 senest den 8. januar 2026, behandles som anmodninger om europæisk teknisk vurdering i henhold til nærværende forordning. Den administrative overførsel skal ske uden omkostninger for fabrikanten.

7. Attester, prøvningsrapporter og europæiske tekniske vurderinger udstedt i henhold til forordning (EU) nr. 305/2011 kan anvendes som det tekniske grundlag for at påvise en vares overensstemmelse med nærværende forordning i tilfælde, hvor varetypen svarer til en varetype i henhold til nærværende forordning, og kravene og vurderingsmetoderne er gyldige i lyset af den gældende harmoniserede tekniske specifikation eller det gældende europæiske vurderingsdokument. Anerkendelse af sådanne dokumenter er mulig på de betingelser, der er fastsat i artikel 62 i nærværende forordning, der finder tilsvarende anvendelse.

8. Artikel 2, artikel 4-9, artikel 11-18, artikel 27 og 28, artikel 36-40, artikel 47-49, artikel 52 og 53, artikel 55 og artikel 60-64 i forordning (EU) nr. 305/2011 finder kun anvendelse på varer, der er omfattet af de standarder, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3, eller på varer, der er omfattet af europæiske vurderingsdokumenter som omhandlet i nærværende artikels stk. 4.

Med henblik på denne forordnings artikel 5, stk. 7, artikel 6, stk. 1, og artikel 31, stk. 2, behandles harmoniserede standarder, hvis referencer er opført på den liste, der er offentliggjort i overensstemmelse med artikel 17, stk. 5, i forordning (EU) nr. 305/2011, og som ikke er blevet trukket tilbage, som harmoniserede ydeevnestandarder.

9. De krav og forpligtelser for erhvervsdrivende, der er fastsat i kapitel I, II og III, finder først anvendelse på en bestemt varefamilie eller varekategori inden for en sådan familie fra og med et år efter datoen for vedtagelsen af en gennemførelsesretsakt som omhandlet i artikel 5, stk. 8, som gør en harmoniseret standard obligatorisk eller en gennemførelsesretsakt som omhandlet i artikel 6, stk. 1, som dækker den pågældende varefamilie eller varekategori, medmindre der er fastsat en senere anvendelsesdato i gennemførelsesretsakten. Erhvervsdrivende kan imidlertid vælge at anvende disse harmoniserede tekniske specifikationer fra deres ikrafttræden, hvis de gennemfører den procedure, der fører til en ydeevnedeklaration og en overensstemmelseserklæring.

10. Senest et år efter anvendelsesdatoen for krav og forpligtelser i forbindelse med en bestemt varefamilie eller -kategori, jf. denne artikels stk. 9, trækker Kommissionen referencerne for harmoniserede standarder og europæiske vurderingsdokumenter eller dele deraf, der er offentliggjort i overensstemmelse med artikel 17, stk. 5, og artikel 22 i forordning (EU) nr. 305/2011, tilbage fra *Den Europæiske Unions Tidende*, når de dækker samme varefamilie eller -kategori.

Artikel 96

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 8. januar 2026 med undtagelse af artikel 1-4, artikel 5, stk. 1-7, artikel 7, stk. 1, artikel 9, artikel 10, artikel 12, stk. 1, første afsnit, artikel 16, stk. 3, artikel 37, stk. 4, artikel 63, artikel 89 og artikel 90 og bilag I, II, III, IV, VII, IX og X, der finder anvendelse fra den 7. januar 2025 og artikel 92, der finder anvendelse fra den 8. januar 2027.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 27. november 2024.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
R. METSOLA	BÓKA J.
Formand	*Formand*

BILAG I

Grundlæggende krav til bygværker

Følgende liste over grundlæggende krav til bygværker benyttes som grundlag ved fastlæggelsen af varers væsentlige egenskaber og udarbejdelsen af standardiseringsanmodninger, harmoniserede tekniske specifikationer og europæiske vurderingsdokumenter.

Disse grundlæggende krav til bygværker udgør ikke forpligtelser for erhvervsdrivende eller medlemsstaterne.

Den tilsigtede levetid i forbindelse med de grundlæggende krav til bygværker fastsættes under hensyn til de sandsynlige virkninger af klimaændringerne.

1. Bygværkers strukturelle integritet

Bygværkerne og relevante dele heraf skal udformes, konstrueres, anvendes, vedligeholdes og skilles ad på en sådan måde, at alle relevante belastninger og eventuelle kombinationer heraf opretholdes og overføres sikkert til jorden, og uden at der forårsages nedbøjninger eller deformationer af dele af bygværkerne eller bevægelse af jorden, hvorved bygværkernes holdbarhed, strukturelle modstandsdygtighed, funktionsdygtighed og robusthed forringes.

Bygværkernes konstruktion og konstruktionsdele skal udformes, fremstilles, konstrueres, vedligeholdes og skilles ad på en sådan måde, at de opfylder følgende krav:

a) de er holdbare i deres tilsigtede levetid (holdbarhedskrav)

b) de kan modstå alle handlinger og påvirkninger, der kan forventes at forekomme under opførelse, anvendelse og adskillelse, med en passende grad af pålidelighed og på en omkostningseffektiv måde (krav om strukturel modstandsdygtighed) og må ikke:

i) styrte sammen

ii) deformeres i uacceptabelt omfang

iii) beskadige andre af bygværkets dele eller af installationer eller fast udstyr som følge af en større deformation af de bærende dele

c) de vedbliver at opfylde de angivne funktionskrav i hele den tilsigtede levetid med en passende grad af pålidelighed og på en økonomisk måde (krav om funktionsdygtighed)

d) de opretholder på passende vis deres integritet under uønskede hændelser, herunder jordskælv, eksplosion, brand, påvirkning eller konsekvenser af menneskelige fejl, i et omfang, som ikke står i et rimeligt forhold til den oprindelige årsag (krav om robusthed).

2. Brandsikring af bygværker

Bygværkerne og de relevante dele heraf skal udformes, konstrueres, anvendes, vedligeholdes og skilles ad eller nedrives på en sådan måde, at brand er forebygget på passende vis, herunder gennem passende brug af detektorer og alarmer. Brand og røg skal indesluttes og kontrolleres, og personer i bygværket skal være beskyttet mod brand og røg. Der skal være passende foranstaltninger til at sikre sikker flugt og evakuering for alle personer i bygværkerne.

Bygværkerne og alle dele heraf skal udformes, konstrueres, anvendes og vedligeholdes på en sådan måde, at de opfylder følgende krav i tilfælde af brand:

a) bygværkets bæreevne skal opretholdes i et bestemt tidsrum for at give alle personer i bygværket tid til at forlade bygningen

b) rednings- og beredskabstjenesterne er sikret adgang, og der er passende midler til at lette deres arbejde

c) udvikling og spredning af ild og røg skal være kontrolleret og begrænset

d) spredningen af ild og røg til nabobygværker skal være begrænset

e) rednings- og beredskabstjenesternes sikkerhed skal være taget i betragtning.

3. Beskyttelse mod skadelige hygiejne- og sundhedsmæssige påvirkninger i forbindelse med bygværker

Bygværkerne og alle dele heraf skal udformes, konstrueres, anvendes, vedligeholdes og skilles ad eller nedrives på en sådan måde, at de i hele deres livscyklus ikke er til skade for hygiejnen eller sundheden og sikkerheden for byggearbejdere, de personer, der opholder sig i bygværkerne, besøgende eller naboer som følge af:

a) emissioner af farlige stoffer, flygtige organiske forbindelser eller farlige partikler, herunder mikroplast, til luften indendørs

b) emission af farlig stråling til miljøet indendørs

c) afgivelse af farlige stoffer til drikkevandet eller af stoffer, som på anden måde indvirker negativt på drikkevand

d) fugtindtrængning i bygningen

e) mangelfuld udledning af spildevand, emission af røggasser eller mangelfuld bortskaffelse af fast eller flydende affald i miljøet indendørs.

4. Sikkerhed og adgangsforhold ved bygværker

Bygværkerne og alle dele heraf skal udformes, konstrueres, anvendes, vedligeholdes og skilles ad eller nedrives på en sådan måde, at de i hele deres livscyklus ikke indebærer en uacceptabel risiko for drifts- eller arbejdsulykker eller -skader såsom glidning, fald, sammenstød, forbrændinger, elektriske stød og skader fra nedstyrtende eller ødelagte dele forårsaget af eksterne faktorer som f.eks. ekstreme vejrforhold eller eksplosioner.

Bygværker skal navnlig være konstrueret og opført under hensyntagen til adgang og anvendelse for personer med handicap og personer med begrænset mobilitet eller begrænset orienteringssans.

5. Bygværkers lydisolering og akustiske egenskaber

Bygværkerne og alle dele heraf skal udformes, konstrueres, anvendes, vedligeholdes og skilles ad eller nedrives på en sådan måde, at de i hele deres livscyklus giver rimelig beskyttelse mod ugunstig støjbelastning gennem luft eller materialer fra andre dele af samme bygværk eller kilder uden for konstruktionen. Denne beskyttelse skal med hensyn til støjbelastningen sikre, at

a) der ikke forårsages akutte eller kroniske risici for menneskers sundhed

b) personer i bygningen eller i nærheden kan sove, hvile sig og udføre almindelige aktiviteter under tilfredsstillende forhold.

Bygværkerne og alle dele heraf skal udformes, konstrueres, anvendes og vedligeholdes på en sådan måde, at de sikrer tilstrækkelig lydabsorption og -refleksion, når disse akustiske egenskaber kræves.

6. Bygværkers energieffektivitet og termiske ydeevne

Bygværker, herunder automatiserede processer i dem, og deres varme-, køle-, belysnings- og ventilationsanlæg skal konstrueres, udføres og vedligeholdes på en sådan måde, at energiforbruget i anvendelsesfasen er lavt, under hensyntagen til:

a) målet om næsten energineutrale bygninger og nulemissionsbygninger i Unionen

b) udeklimaet

c) indeklimaet.

7. Bygværkers emissioner til det ydre miljø

Bygværkerne og alle dele heraf skal udformes, konstrueres, anvendes, vedligeholdes og skilles ad eller nedrives på en sådan måde, at de i hele deres livscyklus ikke udgør trussel mod det ydre miljø som følge af:

a) afgivelse af farlige stoffer, mikroplast eller stråling til luft, grundvand, marine vande, overfladevand eller jord

b) mangelfuld udledning af spildevand, emission af røggasser eller mangelfuld bortskaffelse af fast eller flydende affald i det ydre miljø

c) skader på bygningen, herunder skader som følge af transport af vandbårne forurenende stoffer til bygningens fundamenter

d) udledning af drivhusgasemissioner til atmosfæren.

8. Bæredygtig udnyttelse af naturressourcer i bygværker

Bygværkerne og alle dele heraf skal udformes, konstrueres, anvendes, vedligeholdes og skilles ad eller nedrives på en sådan måde, at de i hele deres livscyklus understøtter bæredygtig anvendelse af naturressourcer og sikrer følgende:

a) maksimering af ressourceeffektiv anvendelse af råstoffer og sekundære materialer med høj miljømæssig bæredygtighed

b) minimering af den samlede mængde anvendte råvarer

c) minimering af den samlede mængde indlejret energi

d) minimering af det producerede affald

e) minimering af det samlede forbrug af drikkevand og servicevand

f) maksimering af genbrug eller genanvendelighed af bygværker, helt eller delvist, og deres materialer efter adskillelse eller nedrivning

g) let demontering.

BILAG II

Forudbestemte væsentlige miljømæssige egenskaber

Harmoniserede tekniske specifikationer og europæiske vurderingsdokumenter skal omfatte følgende liste over forudbestemte væsentlige miljømæssige egenskaber med tilknytning til livscyklusvurderingen af en vare:

a) klimaændringernes virkninger — samlet

b) klimaændringernes virkninger — fossile brændstoffer

c) klimaændringernes virkninger — biogene

d) klimaændringernes virkninger — arealanvendelse og ændringer i arealanvendelsen

e) nedbrydning af ozonlaget

f) forsuringspotentiale

g) eutrofiering (akvatisk ferskvand)

h) eutrofiering (akvatisk havvand)

i) eutrofiering (terrestrisk)

j) fotokemisk ozon

k) abiotisk udtømning — mineraler og metaller

l) abiotisk udtømning — fossile brændstoffer

m) vandforbrug

n) partikler

o) ioniserende stråling, menneskers sundhed

p) økotoksicitet, ferskvand

q) human toksicitet, kræftvirkninger

r) human toksicitet, ikke-kræftvirkninger

s) virkninger i forbindelse med arealanvendelse.

De harmoniserede tekniske specifikationer skal også så vidt muligt omfatte de forudbestemte væsentlige miljømæssige egenskaber ved kapaciteten til midlertidigt at binde kulstof og andre former for kulstoffjernelse.

BILAG III

Produktkrav

1. Produktkrav, der sikrer varers funktion og ydeevne

1.1. Harmoniserede tekniske specifikationer, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, kan, alt efter hvad der er relevant for de varer, de dækker, præcisere, at varer skal udformes, fremstilles og emballeres på en sådan måde, at et eller flere af følgende funktionelle krav og ydeevnekrav i hele varens livscyklus behandles i overensstemmelse med det nyeste tekniske niveau og i det omfang, de ikke er omfattet af andre EU-retsakter:

a) det tilsigtede formål opfyldes effektivt og pålideligt

b) opfyldelsen af den deklarerede ydeevne forringes ikke

c) opfyldelsen af de sikkerheds- og miljøkrav, der er fastsat i overensstemmelse med punkt 2.1 og 3.1, forringes ikke

d) varens funktionalitet er opretholdt.

1.2. Frivillige harmoniserede standarder for produktkrav som omhandlet i artikel 7, stk. 3, og fælles specifikationer, der danner grundlag for en overensstemmelsesformodning, skal fastsætte, hvordan eventuelle krav i overensstemmelse med punkt 1.1 kan opfyldes, f.eks. ved hjælp af følgende:

a) anvendelse af specifikke materialer, der også kan angives med hensyn til deres kemiske sammensætning

b) de specifikke dimensioner og former af varer eller komponenter heraf

c) anvendelsen af visse komponenter, der også kan angives med hensyn til materialer, dimensioner og former

d) anvendelsen af visse typer tilbehør og krav hertil

e) nem installation og afinstallation

f) nem vedligeholdelse eller manglende behov for vedligeholdelse i den forventede levetid

g) varens egenskaber, herunder dens renselighed, ridsefasthed og brudstyrke, under normale driftsforhold.

1.3. Når kravene til varens funktionalitet og ydeevne angives, kan der i de harmoniserede tekniske specifikationer skelnes mellem disse i overensstemmelse med deres ydeevneklasser.

2. Produktsikkerhedskrav

Sikkerheden vedrører erhvervsudøvere (arbejdstagere) og ikke-erhvervsudøvere (forbrugere og personer, der opholder sig i bygværkerne), når de transporterer, installerer, vedligeholder, anvender eller demonterer varen, og når de behandler varen, når den er udtjent, eller med henblik på dens genbrug eller genanvendelse.

2.1. Harmoniserede tekniske specifikationer, der er fastsat ved delegerede retsakter som omhandlet i artikel 7, stk. 1, kan, alt efter hvad der er relevant for de varer, de dækker, præcisere, at varer skal udformes, fremstilles og emballeres på en sådan måde, at en eller flere af følgende produktsikkerhedsrisici i løbet af varens livscyklus håndteres i overensstemmelse med det nyeste tekniske niveau og i det omfang, de ikke er omfattet af andre EU-retsakter:

a) kemiske risici som følge af lækage eller udvaskning

b) risiko for ubalanceret stofsammensætning, der medfører uhensigtsmæssige, sikkerhedsrelevante funktioner for varerne

c) mekaniske risici

d) mekanisk svigt

e) fysisk svigt

f) risici for elektrisk svigt

g) risici i forbindelse med afbrydelse af elforsyningen

h) risici i forbindelse med utilsigtet opladning eller afladning af elektricitet

i) risici i forbindelse med softwarefejl

j) risici for manipulation af software

k) risici for stoffers eller materialers uforenelighed

l) risici i forbindelse med forskellige elementers uforenelighed, hvoraf mindst ét er en vare

m) risiko for, at varen ikke fungerer efter hensigten, hvor ydeevnen er relevant for sikkerheden

n) risiko for misforståelser af brugsanvisninger på et område, der påvirker sundhed og sikkerhed

o) risiko for utilsigtet uhensigtsmæssig installation eller anvendelse

p) risiko for tilsigtet uhensigtsmæssig anvendelse.

2.2. Frivillige harmoniserede standarder og fælles specifikationer, der danner grundlag for en overensstemmelsesformodning, skal fastsætte, hvordan eventuelle krav i henhold til punkt 2.1 kan opfyldes, f.eks. ved hjælp af følgende:

a) definition af det nyeste tekniske niveau for en mulig risikoreduktion med hensyn til den pågældende varekategori, herunder risikoen for uforenelighed mellem forskellige elementer, hvoraf mindst ét er en vare

b) angivelse af tekniske løsninger, der forhindrer sikkerhedsrelaterede risici, eller

c) hvis risiciene ikke kan undgås, reduktion, afbødning og imødegåelse heraf ved at anbringe advarsler på varen, på dens emballage og i brugsanvisningen.

2.3. Når de produktsikkerhedskrav angives, kan der i de harmoniserede tekniske specifikationer skelnes mellem disse på grundlag af deres ydeevneklasser.

3. Miljøkrav til varer

Miljøet vedrører udvinding og fremstilling af materialerne, fremstillingen af varen, transport af materialer og varen, dens vedligeholdelse, dens potentiale til at forblive så længe som muligt i en cirkulær økonomi og dens slutfase.

3.1. Harmoniserede tekniske specifikationer, der er fastsat ved delegerede retsakter som omhandlet i artikel 7, stk. 1, kan, alt efter hvad der er relevant for de varer, de dækker, præcisere, at varen skal udformes, fremstilles og emballeres på en sådan måde, at et eller flere af følgende iboende miljøforhold for varen i hele varens livscyklus så vidt muligt håndteres uden sikkerhedstab eller ved at opveje negative miljøvirkninger, og i det omfang de ikke er omfattet af andre EU-retsakter:

a) maksimering af varens eller dens komponenters holdbarhed og pålidelighed udtrykt gennem varens tekniske levetid med angivelse af oplysninger om den faktiske anvendelse af varen, modstandsdygtighed over for spændinger eller ældningsmekanismer og, hvad angår den forventede gennemsnitlige levetid, minimumslevetiden under værst tænkelige, men stadig realistiske betingelser, og med hensyn til kravene til minimumslevetid og hindring af for tidlig forældelse af varer

b) minimering af emissioner af drivhusgasser i hele livscyklussen

c) maksimering af genbrugt indhold, genanvendt indhold og biproduktindhold

d) valg af sikre stoffer, stoffer med bæredygtigt design og miljøvenlige stoffer

e) energiforbrug og energieffektivitet

f) ressourceeffektivitet

g) modularitet

h) angivelse af, hvilken vare eller hvilke dele heraf der kan genanvendes efter afinstallation (genbrugelighed), og i hvilken mængde

i) mulighed for opgradering

j) let reparation i den forventede levetid, herunder kompatibilitet med almindeligt tilgængelige reservedele

k) let vedligeholdelse og renovering i den forventede levetid

l) genanvendelighed og mulighed for genfremstilling

m) forskellige materialers eller stoffers evne til at blive separeret og nyttiggjort under demonterings- eller genanvendelsesprocedurer

n) bæredygtige indkøb

o) minimering af forholdet mellem emballage og vare

p) mængden af produceret affald, navnlig farligt affald.

3.2. Frivillige harmoniserede standarder og fælles specifikationer, der danner grundlag for en overensstemmelsesformodning, skal fastsætte, hvordan eventuelle krav i henhold til punkt 3.1 kan opfyldes, f.eks. ved hjælp af følgende:

a) angivelse af det nyeste tekniske niveau for håndtering af miljøaspekterne med hensyn til den pågældende varekategori, herunder minimumsindholdet af genanvendt materiale, drivhusgasemissioner i hele livscyklussen, ressourceeffektivitet og genbrugelighed

b) tilvejebringelse af tekniske løsninger, der forhindrer negative miljøvirkninger og -risici, herunder produktion af affaldsmaterialer, eller, hvis undgåelse ikke er mulig, reduktion og afbødning af negative virkninger og risici ved at håndtere dem gennem advarsler på varen, dens emballage og i brugsanvisningen.

3.3. Når de miljøkrav til varer angives, kan der i de harmoniserede tekniske specifikationer skelnes mellem disse på grundlag af deres ydeevneklasser.

BILAG IV

Generelle produktoplysninger, brugsanvisninger og sikkerhedsoplysninger

1. Generelle produktoplysninger

1.1. Vareidentifikation: Varetypens unikke identifikationskode

1.2. Varebeskrivelse:

a) deklarerede anvendelser

b) tilsigtede brugere

c) anvendelsesbetingelser

d) estimeret gennemsnitlig levetid og minimumslevetid ved den deklarerede anvendelse (holdbarhed)

e) de primære anvendte materialer.

1.3. Kontaktoplysninger på fabrikanten eller den bemyndigede repræsentant:

a) navn

b) postadresse

c) telefon

d) e-mailadresse

e) websted, hvis et sådant haves.

1.4. Hvis forskellig fra punkt 1.3, kontaktoplysninger på fabrikanten eller den bemyndigede repræsentant, der beskæftiger sig med:

a) oplysninger om installation, vedligeholdelse, anvendelse, adskillelse og nedrivning

b) oplysninger om risici

c) oplysninger i tilfælde af produktsvigt.

1.5. Kontaktoplysninger for produktkontaktpunktet for byggeri og anlæg i den medlemsstat, hvor varen gøres tilgængelig.

2. Brugsanvisning og sikkerhedsoplysninger

2.1. Sikkerhed under transport, installation, afinstallation, vedligeholdelse, demontering og nedrivning:

a) potentielle risici ved varen og enhver forkert brug heraf, som med rimelighed kan forudses

b) anvisninger i montering, installation og tilslutning, herunder tegninger, diagrammer og, hvis det er relevant, etablering af forbindelse til varer og dele af bygværker

c) anvisninger i drift og vedligeholdelse, der skal udføres på en sikker måde, herunder de beskyttelsesforanstaltninger, der skal træffes under disse aktiviteter

d) om nødvendigt anvisninger i uddannelse af installatører eller operatører

e) oplysninger om, hvad der skal gøres i tilfælde af svigt eller ulykker.

2.2. Forenelighed og integration i systemer eller kits:

a) forenelighed med andre materialer eller varer, uanset om de er omfattet af denne forordning eller ej

b) elektrisk og elektromagnetisk kompatibilitet

c) softwarekompatibilitet

d) integration i systemer eller kits.

2.3. Vedligeholdelsesbehov med henblik på at opretholde varens ydeevne i dens levetid:

a) angivelse af, hvilke justerings- og vedligeholdelsesaktiviteter der skal udføres af brugerne, samt hvilke forebyggende vedligeholdelsesforanstaltninger der skal overholdes

b) typen og hyppigheden af kontroller og vedligeholdelse, der kræves af sikkerheds- og holdbarhedshensyn, og, hvis det er relevant, de dele, der er udsat for slid, og kriterierne for udskiftning

c) oplysninger om, hvad der skal gøres i tilfælde af svigt eller ulykker.

2.4. Sikkerhed ved anvendelsen:

a) instruktioner om de beskyttelsesforanstaltninger, brugeren skal træffe, herunder, hvor det er relevant, de personlige værnemidler, der skal stilles til rådighed

b) anvisninger i sikker anvendelse af varen, herunder de beskyttelsesforanstaltninger, der skal træffes under dens anvendelse

c) oplysninger om, hvad der skal gøres i tilfælde af svigt eller ulykker under anvendelsen.

2.5. Uddannelse og andre krav, der nødvendigvis skal opfyldes for sikker anvendelse.

2.6. Muligheder for risikoreduktion ud over punkt 2.1-2.5.

2.7. Anbefalinger vedrørende en vares:

a) reparation

b) afinstallation

c) genbrug

d) genfremstilling

e) genanvendelse

f) sikre deponering.

2.8. Hvis det er relevant, oplysninger om varens ydeevne målt i henhold til klimaændringernes virkninger — samlet, jf. bilag II, litra a), og human toksicitet, kræftvirkninger, jf. bilag II, litra q).

3. Oplysninger om de elementer, der er anført i punkt 2, skal være tilstrækkelige, både med hensyn til mængde og kvalitet, til at give potentielle købere mulighed for at træffe informerede beslutninger, inden de foretager deres indkøb, herunder oplysninger om den nødvendige mængde, installation, anvendelse, vedligeholdelse, demontering, genbrug og genanvendelse af den pågældende vare. De kan omfatte alle tegninger, diagrammer, beskrivelser og forklaringer, der er nødvendige for at forstå den.

Oplysningerne skal i givet fald i så høj grad som muligt tage hensyn til behovene hos konstruktører, bygningsmyndigheder, fagfolk, bygningskontrolmyndigheder, forbrugere og andre brugere, personer, der opholder sig i bygværket, forvaltere og vedligeholdelsesfagfolk.

4. I retningslinjer og tekniske detaljer, der udstedes i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, anbefales det også, hvor de respektive oplysninger skal fremlægges. Dette sted skal være et sted, hvor der er mindst sandsynlighed for, at oplysningerne vil blive overset.

BILAG V

Ydeevnedeklaration og overensstemmelseserklæring omhandlet i artikel 15 [1]

Fabrikantens navn

Deklarationskode … [2]

Version nr. … [3]

Dato for denne version …

1. Varebeskrivelse

   a) den entydige identifikationskode for varetypen og, hvis et sådant findes, parti- eller serienummeret

   b) varekategori som defineret ved harmoniserede tekniske specifikationer eller europæiske vurderingsdokumenter

   c) deklarerede anvendelser af varen inden for anvendelsesområdet for den gældende harmoniserede tekniske specifikation eller det europæiske vurderingsdokument

   d) varens nominelle dimensioner eller gradering

   e) centrale dele af varen, hvis det er relevant

   f) anslået gennemsnitlig levetid og mindste levetid for den deklarerede anvendelse (holdbarhed)

   g) eventuelle varianter og beskrivelser heraf

   h) i tilfælde, hvor varen tidligere er blevet installeret i et bygværk, dato og sted for den seneste afinstallation.

2. Permalinks eller databærere med hensyn til følgende, medmindre oplysningerne er tilgængelige i det digitale produktpas, jf. artikel 76:

   a) fabrikantens vareregistreringer i EU-databaser, hvis det er relevant

   b) oplysninger, der skal gives i henhold til forordning (EF) nr. 1907/2006, hvis det er relevant

   c) generelle produktoplysninger, brugsanvisning og sikkerhedsoplysninger i overensstemmelse med bilag IV.

3. Fabrikant:

   a) navn

   b) registreret firmabetegnelse

   c) registreret forretningssted

   d) postadresse

   e) telefon

   f) e-mailadresse

   g) websted.

[1] Hvis en ydeevnedeklaration og overensstemmelseserklæring er udstedt for en vare, der ikke er underlagt de produktkrav, der fastsættes ved en delegeret retsakt, jf. artikel 7, stk. 1, udelades punkt 10 og 11c.

[2] Der anvendes én unik, utvetydig deklarationskode pr. varetype, selv om der er varianter, idet varianter er varianter af varetypen, som ikke påvirker varens ydeevne eller overensstemmelse.

[3] Der kan udstedes forskellige versioner, f.eks. for at korrigere fejl eller tilføje supplerende oplysninger.

4. Bemyndiget repræsentant, hvis det er relevant:

   a) navn

   b) registreret firmabetegnelse

   c) registreret forretningssted

   d) postadresse

   e) telefon

   f) e-mailadresse

   g) websted.

5. Bemyndiget organ eller bemyndigede organer, hvis det er relevant:

   a) navn

   b) identifikationsnummer

   c) registreret firmabetegnelse, hvis et sådant findes

   d) registreret forretningssted

   e) postadresse

   f) telefon

   g) e-mailadresse

   h) websted.

6. Teknisk vurderingsorgan, hvis det er relevant:

   a) navn

   b) identifikationsnummer

   c) registreret firmabetegnelse, hvis et sådant findes

   d) forretningssted

   e) postadresse

   f) telefon

   g) e-mailadresse

   h) websted.

7. Henvisning til attester eller valideringsrapporter udstedt af bemyndigede organer og tekniske vurderingsorganer.

8. Teknisk referencedokumentation:

   a) anvendte harmoniserede tekniske specifikationer der fastlægger væsentlige egenskaber (referencenummer og udstedelsesdato), eller

   b) anvendt europæisk vurderingsdokument (referencenummer og udstedelsesdato) og udstedt europæisk teknisk vurdering (teknisk vurderingsorgan, referencenummer og udstedelsesdato).

9. Deklareret ydeevne og deklarerede bæredygtighedsegenskaber:

   a) den fuldstændige liste over væsentlige egenskaber som fastlagt i den harmoniserede tekniske specifikation eller det europæiske vurderingsdokument for den pågældende varekategori, for hvilken der deklareres en ydeevne, og det gældende vurderings- og kontrolsystem, der finder anvendelse på dem

   b) varens ydeevne som beregnede værdier, niveauer eller klasser eller i en beskrivelse. De respektive værdier, niveauer eller klasser skal gengives i selve ydeevnedeklarationen og kan dermed ikke udtrykkes udelukkende ved at indsætte referencer til disse andre dokumenter. For væsentlige egenskaber, hvor der ikke deklareres nogen ydeevne, indsættes ordet »NULL« på stedet for deklaration af værdien. Ydeevnen for en vares strukturelle

adfærd kan imidlertid udtrykkes ved henvisning til den vedlagte produktionsdokumentation eller strukturelle konstruktionsberegninger

c) den miljømæssige bæredygtighed udtrykt for de relevante væsentlige egenskaber ved de relevante livscyklusmoduler i overensstemmelse med artikel 15, stk. 2

d) henvisning til den version af softwaren, som Kommissionen har fremlagt.

10. Gældende produktkrav, der er specificeret i harmoniserede tekniske specifikationer, det gældende vurderings- og kontrolsystem, der finder anvendelse på dem, og referencen til den frivillige harmoniserede standard eller de fælles specifikationer eller dele deraf, der er anvendt, herunder datoen.

Hvis det er relevant, oplysninger om varens ydeevne som målt i forhold til dens produktkrav.

11. Deklarationer:

a) ydeevnen for den vare, der er anført ovenfor, er i overensstemmelse med den deklarerede ydeevne i punkt 9

b) ovennævnte vares bæredygtighedsdata er blevet beregnet korrekt på grundlag af de varekategoriregler, der gælder for den

c) ovennævnte vare er i overensstemmelse med kravene i punkt 10.

Underskrevet for fabrikanten og på dennes vegne af:

[navn, stilling ([4])]

[Sted]

den [udstedelsesdato]

[Underskrift]

([4]) Underskriveren skal i henhold til national ret være bemyndiget til at repræsentere fabrikanten på grundlag af en fuldmagt eller i medfør af vedkommendes rolle som juridisk repræsentant.

BILAG VI

Procedure for anmodning om europæiske tekniske vurderinger og vedtagelse af et europæisk vurderingsdokument

1. Anmodning om en europæisk teknisk vurdering

1.1. Når en fabrikant anmoder et teknisk vurderingsorgan om en europæisk teknisk vurdering for en vare, og når fabrikanten og det tekniske vurderingsorgan (»det ansvarlige tekniske vurderingsorgan«) har underskrevet en aftale om tavshedspligt og fortrolighed, medmindre fabrikanten træffer anden afgørelse, forelægger fabrikanten det ansvarlige tekniske vurderingsorgan et teknisk dossier med en beskrivelse af varen, den af fabrikanten påtænkte anvendelse og oplysninger om den produktionskontrol, som fabrikanten agter at foretage.

1.2. Når en gruppe af fabrikanter eller en sammenslutning af fabrikanter (»gruppen«) anmoder om en europæisk teknisk vurdering, indgiver den anmodningen til organisationen af tekniske vurderingsorganer, som vil foreslå gruppen et teknisk vurderingsorgan, der skal fungere som det ansvarlige tekniske vurderingsorgan. Gruppen kan acceptere det foreslåede tekniske vurderingsorgan eller anmode organisationen af tekniske vurderingsorganer om at foreslå et andet vurderingsorgan. Når gruppen har accepteret det ansvarlige tekniske vurderingsorgan, som organisationen af tekniske vurderingsorganer har foreslået, underskriver medlemmerne af gruppen en aftale om tavshedspligt og fortrolighed med dette tekniske vurderingsorgan, medmindre gruppen træffer anden afgørelse, og gruppen forelægger det ansvarlige tekniske vurderingsorgan et teknisk dossier med en beskrivelse af varen, den af gruppen påtænkte anvendelse og oplysninger om den produktionskontrol, som gruppen agter at foretage.

1.3. Hvis der ikke foreligger en anmodning om en europæisk teknisk vurdering, når Kommissionen indleder udarbejdelsen af et europæisk vurderingsdokument, forelægger den organisationen af tekniske vurderingsorganer et teknisk dossier, der beskriver varen, dens anvendelse og oplysninger, som vil finde anvendelse. Organisationen af tekniske vurderingsorganer skal sammen med Kommissionen nå til enighed om et teknisk vurderingsorgan, der skal fungere som det ansvarlige tekniske vurderingsorgan.

2. Kontrakt

For de varer, der er omhandlet i artikel 33, stk. 1, litra c), indgås der inden en måned efter modtagelsen af det tekniske dossier i de tilfælde, der er omhandlet i punkt 1.1 og 1.2, en kontrakt mellem fabrikanten eller gruppen og det ansvarlige tekniske vurderingsorgan om gennemførelsen af den europæiske tekniske vurdering, der indeholder arbejdsprogrammet for udarbejdelse af det europæiske vurderingsdokument, herunder

a) tilrettelæggelsen af arbejdet i organisationen af tekniske vurderingsorganer

b) sammensætningen af den arbejdsgruppe, der skal nedsættes i organisationen af tekniske vurderingsorganer for den pågældende varefamilie, og

c) koordineringen af tekniske vurderingsorganer.

I det tilfælde, der er omhandlet i punkt 1.3, forelægger det ansvarlige tekniske vurderingsorgan Kommissionen arbejdsprogrammet for udarbejdelse af det europæiske vurderingsdokument med samme indhold og inden for samme frist. Derefter har Kommissionen 30 arbejdsdage til at meddele det ansvarlige tekniske vurderingsorgan sine bemærkninger til arbejdsprogrammet, og det ansvarlige tekniske vurderingsorgan ændrer arbejdsprogrammet i overensstemmelse hermed.

3. Kommunikation om arbejdsprogrammet

I de tilfælde, der er omhandlet i punkt 1.1 og 1.2, skal organisationen af tekniske vurderingsorganer efter aftale med henholdsvis fabrikanten og gruppen meddele Kommissionen arbejdsprogrammet for udarbejdelsen af det europæiske vurderingsdokument og tidsplanen for dets gennemførelse samt vurderingsprogrammet. Denne meddelelse skal gives senest tre måneder efter modtagelsen af anmodningen om en europæisk teknisk vurdering hos et teknisk vurderingsorgan, hvorefter det tekniske vurderingsorgan indleder proceduren i punkt 1.1 og 1.2.

I det tilfælde, der er omhandlet i punkt 1.3, skal organisationen af tekniske vurderingsorganer forelægge Kommissionen arbejdsprogrammet for udarbejdelse af det europæiske vurderingsdokument med samme indhold og samme frist som angivet i det foregående afsnit. Kommissionen meddeler derefter inden for 30 arbejdsdage organisationen af tekniske vurderingsorganer sine bemærkninger til arbejdsprogrammet. Efter at det ansvarlige tekniske vurderingsorgan og organisationen af tekniske vurderingsorganer har haft mulighed for at fremsætte bemærkninger, ændrer det ansvarlige tekniske vurderingsorgan arbejdsprogrammet i overensstemmelse hermed.

4. Udkastet til europæisk vurderingsdokument

Organisationen af tekniske vurderingsorganer lader arbejdsgruppen, der koordineres af det ansvarlige tekniske vurderingsorgan, udarbejde et udkast til europæisk vurderingsdokument og sender dette udkast til de berørte parter inden seks måneder fra den dato, hvor Kommissionen er blevet orienteret om arbejdsprogrammet, i de tilfælde, der er omhandlet i punkt 1.1 og 1.2, eller den dato, hvor Kommissionen har meddelt det ansvarlige tekniske vurderingsorgan sine bemærkninger til arbejdsprogrammet, i det tilfælde, der er omhandlet i punkt 1.3.

5. Kommissionens deltagelse

En repræsentant for Kommissionen må deltage som observatør i alle dele af arbejdsprogrammets gennemførelse. Kommissionen kan til enhver tid anmode organisationen af tekniske vurderingsorganer om at opgive eller ændre udarbejdelsen af et bestemt europæisk vurderingsdokument, hvis udviklingen ikke er i overensstemmelse med denne forordning, eller hvis tilgangen ikke er effektiv med hensyn til ressourcer og endelig anvendelse. Kommissionen kan på et hvilket som helst tidspunkt anmode organisationen af tekniske vurderingsorganer om at sammenlægge parallelle processer til udvikling af europæiske vurderingsdokumenter eller opdele en enkelt proces i to for at øge klarheden af eller sikre effektivitet i udviklingsprocessen eller i den fremtidige anvendelse af det pågældende vurderingsdokument.

Hvis de involverede tekniske vurderingsorganer ikke er nået til enighed om et europæisk vurderingsdokument inden for de fastsatte tidsfrister, fremsender organisationen af tekniske vurderingsorganer sagen til Kommissionen, der finder en passende løsning, herunder gennem instrukser til organisationen af tekniske vurderingsorganer om, hvordan den skal afslutte sit arbejde.

6. Høringer af medlemsstaterne

I det tilfælde, der er omhandlet i punkt 1.3, underretter Kommissionen medlemsstaterne om udarbejdelsen af det europæiske vurderingsdokument efter færdiggørelsen af arbejdsprogrammet for det. Medlemsstaterne kan efter anmodning deltage i gennemførelsen, hvis det er relevant. Medlemsstaternes bemærkninger fremsendes til og behandles af Kommissionen. Organisationen af tekniske vurderingsorganer underrettes af Kommissionen om enhver ændring i arbejdsprogrammet, som er krævet og godkendt af Kommissionen, inden for den frist, som Kommissionen har fået til at fremsætte bemærkninger til arbejdsprogrammet, inden udarbejdelsen af det europæiske vurderingsdokument påbegyndes.

7. Forlængelse og forsinkelse

Arbejdsgruppen meddeler organisationen af tekniske vurderingsorganer og Kommissionen eventuelle forsinkelser i forhold til tidsfristerne i punkt 1-4 i dette bilag.

Hvis en forlængelse af tidsfristen for udvikling af det europæiske vurderingsdokument er berettiget, navnlig fordi Kommissionen ikke har truffet afgørelse om det vurderings- og kontrolsystem, der skal anvendes på varen, eller fordi der skal udvikles en ny prøvningsmetode, fastsætter Kommissionen en forlænget tidsfrist.

8. Ændringer og vedtagelse af et udkast til europæisk vurderingsdokument

8.1. I de tilfælde, der er omhandlet i punkt 1.1 og 1.2, sender det ansvarlige tekniske vurderingsorgan udkastet til europæisk vurderingsdokument til fabrikanten eller gruppen, som skal have 20 arbejdsdage til at reagere herpå. Derefter skal organisationen af tekniske vurderingsorganer:

a) i givet fald meddele fabrikanten eller gruppen, hvordan der er taget hensyn til deres reaktion

b) vedtage udkastet til europæisk vurderingsdokument

c) sende en kopi til Kommissionen.

8.2. I det tilfælde, der er omhandlet i punkt 1.3, skal det ansvarlige tekniske vurderingsorgan:

a) vedtage udkastet til europæisk vurderingsdokument

b) sende en kopi til Kommissionen.

9. Kommissionens vurdering af udkast til europæiske vurderingsdokumenter

Kommissionen vurderer det forelagte udkast til europæisk vurderingsdokument og sender inden 30 arbejdsdage efter modtagelsen sine bemærkninger til organisationen af tekniske vurderingsorganer. Efter at have haft mulighed for at fremsætte bemærkninger ændrer organisationen af tekniske vurderingsorganer udkastet i overensstemmelse hermed og sender på ny kopier af det ændrede udkast til europæisk vurderingsdokument i overensstemmelse med punkt 8.1, litra c), og punkt 8.2, litra b).

10. Vedtagelse af det endelige europæisk vurderingsdokument og offentliggørelse

Organisationen af tekniske vurderingsorganer vedtager det endelige europæiske vurderingsdokument og sender straks en kopi heraf til Kommissionen sammen med en oversættelse af dets titel til alle Unionens officielle sprog med henblik på offentliggørelse af en reference i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Organisationen af tekniske vurderingsorganer offentliggør det europæiske vurderingsdokument senest 90 dage efter vedtagelsesdatoen på et eller flere af Unionens sprog og sikrer som minimum, at det forbliver tilgængeligt, indtil alle europæiske tekniske vurderinger baseret på det ophører med at være gyldige.

BILAG VII

Liste af varefamilier

KODE	VAREFAMILIE
1	FÆRDIGSTØBTE VARER AF NORMAL-, LET- ELLER POREBETON
2	DØRE, VINDUER, SKODDER, porte OG tilhørende beslag
3	MEMBRANER, HERUNDER FLYDENDE PÅFØRTE OG KITS (TIL VAND- OG/ELLER VANDDAMPKONTROL)
4	VARMEISOLERINGSMATERIALER KOMPOSIT-KIT/-SYSTEMER TIL ISOLERING
5	BÆRELEJER STIFTER TIL KONSTRUKTIONSSAMLINGER
6	SKORSTENE, RØGRØR OG SÆRLIGE BYGGEVARER
7	GIPSPRODUKTER
8	GEOTEKSTILER, GEOMEMBRANER OG RELATEREDE VARER
9	GLASFACADER, BEKLÆDNING, KRAFTOVERFØRENDE KLÆBNING AF GLASSYSTEMER
10	FAST BRANDSLUKNINGSUDSTYR (BRANDALARM/BRANDDETEKTOR, FAST BRANDSLUKNING, BYGGEVARER TIL BRAND- OG RØGKONTROL OG EKSPLOSIONSUNDERTRYKKENDE BYGGEVARER)
11	SANITETSVARER
12	FAST VEJUDSTYR
13	BÆRENDE KONSTRUKTIONSDELE/-ELEMENTER AF TRÆ OG TILBEHØR
14	TRÆBASEREDE PLADER OG ELEMENTER
15	CEMENT, MURKALK OG ANDRE HYDRAULISKE BINDEMIDLER
16	ARMERINGS- OG FORSPÆNDINGSSTÅL TIL BETON (OG TILBEHØR), EFTERSPÆNDINGSKITS
17	MURPRODUKTER OG DERTIL KNYTTEDE VARER MURENHEDER, MØRTEL OG TILBEHØR
18	SPILDEVANDSTEKNISKE BYGGEVARER
19	GULVBELÆGNING
20	BÆRENDE KONSTRUKTIONSDELE AF METAL OG TILBEHØR
21	INDENDØRS OG UDENDØRS VÆG- OG LOFTSBEKLÆDNING — KITS TIL INDERVÆGGE
22	TAGDÆKNINGER, OVENLYSKUPLER, OVENLYSVINDUER OG TILHØRENDE VARER. TAG KITS

KODE	VAREFAMILIE
23	VEJBYGGEVARER
24	TILSLAGSMATERIALER
25	LIM TIL BYGGERI
26	VARER TIL BETON, MØRTEL OG INJEKTIONSMØRTEL
27	VARMEAPPARATER
28	RØR, TANKE OG HJÆLPEUDSTYR, DER IKKE ER I KONTAKT MED DRIKKEVAND
29	BYGGEVARER I KONTAKT MED DRIKKEVAND
30	PLANGLAS, PROFILGLAS OG VARER STØBT I GLAS
31	TRANSMISSIONSTOVE, STYREKABLER OG KOMMUNIKATIONSKABLER
32	TÆTNINGSMIDLER TIL SAMLINGER
33	BESLAG
34	BYGGEKITS, -ENHEDER, PRÆFABRIKEREDE ELEMENTER
35	BRANDTÆTNENDE, BRANDISOLERENDE OG BRANDBESKYTTENDE VARER, BRANDHÆMMENDE VARER
36	FASTGJORTE STIGER

BILAG VIII

Krav til tekniske vurderingsorganer

De tekniske vurderingsorganer skal kunne varetage følgende opgaver og opfylde følgende krav:

Kompetence	Opgavebeskrivelse	Krav
1. Risikoanalyse	Identifikation af mulige risici og fordele ved brug af innovative varer, når der ikke findes etableret/konsolideret teknisk information om deres ydeevne, når de installeres i bygværker.	Et teknisk vurderingsorgan skal oprettes i henhold til national lovgivning og være en juridisk person. Det skal være uafhængigt af interessenterne og af særinteresser. Et teknisk vurderingsorgan skal have et personale, der besidder: a) objektivitet og sund teknisk dømmekraft b) et detaljeret kendskab til bestemmelser og andre krav, der er gældende i den medlemsstat, hvor det er udpeget, inden for de varefamilier, som det udpeges for c) en generel forståelse for byggepraksis og detaljeret teknisk viden inden for de varefamilier, som det udpeges for d) et detaljeret kendskab til særlige risici i byggeprocessen og tekniske aspekter i forbindelse hermed e) et detaljeret kendskab til eksisterende harmoniserede standarder og prøvningsmetoder inden for de varefamilier, som det udpeges for f) et detaljeret kendskab til denne forordning g) tilstrækkelige sprogkundskaber. Aflønningen af det tekniske vurderingsorgans personale må ikke være afhængig af antallet af foretagne vurderinger eller af resultatet af disse vurderinger.
2. Fastsættelse af tekniske kriterier	Omsætning af resultaterne af risikoanalysen i tekniske kriterier til vurdering af varers opførsel og ydeevne med hensyn til opfyldelse af gældende nationale krav; levering af den tekniske information, der er nødvendig for dem, der indgår i byggeprocessen som potentielle brugere af varerne (fabrikanter, konstruktører, entreprenører, montører).	
3. Fastsættelse af vurderingsmetoder	Udarbejdelse og validering af passende metoder (prøvninger eller beregninger) til vurdering af ydeevnen for byggevarers væsentlige egenskaber, under hensyntagen til det nyeste teknologiske niveau.	
4. Fastsættelse af fabrikkens produktionskontrol	Forståelse og vurdering af fremstillingsprocessen for den specifikke vare for at identificere passende foranstaltninger til at sikre varens konstans gennem den givne fremstillingsproces.	Et teknisk vurderingsorgan skal råde over personale med passende kendskab til forholdet mellem fremstillingsprocessen og varens egenskaber i relation til fabrikkens produktionskontrol.
5. Vurdering af byggevaren	Vurdering af ydeevnen for byggevarers væsentlige egenskaber på grundlag af harmoniserede metoder og i forhold til harmoniserede kriterier.	Ud over kravene i punkt 1, 2 og 3 skal et teknisk vurderingsorgan have adgang til de nødvendige midler og udstyr til vurdering af ydeevnen for varers væsentlige egenskaber inden for de varefamilier, som det skal udpeges for.

Kompetence	Opgavebeskrivelse	Krav
6. Generel ledelse	Sikring af konsekvens, pålidelighed, objektivitet og sporbarhed gennem konstant anvendelse af passende ledelsesmetoder.	Et teknisk vurderingsorgan skal være i besiddelse af: a) dokumenteret erfaring med overholdelse af god administrativ adfærd b) en politik og understøttende procedurer til sikring af fortrolighed og beskyttelse af følsomme oplysninger inden for det tekniske vurderingsorgan og i samarbejdet med dets partnere c) et dokumentkontrolsystem, der sikrer registrering, sporbarhed, vedligeholdelse, beskyttelse og arkivering af alle relevante dokumenter d) en mekanisme for intern revision og gennemgang af ledelsesforhold for at sikre regelmæssig kontrol af overensstemmelse med passende ledelsesmetoder e) en procedure til objektiv håndtering af indsigelser og klager.

BILAG IX

Systemer til vurdering og kontrol

Fabrikanten skal i overensstemmelse med artikel 22, stk. 1, korrekt bestemme varetypen og anvende den tilsvarende varekategori på grundlag af den gældende harmoniserede tekniske specifikation eller det europæiske vurderingsdokument. Når et bemyndiget organ deltager i vurdering og kontrol, skal det bemyndigede organ i overensstemmelse med artikel 55, stk. 1, kontrollere, at varetypen er korrekt fastlagt, og at den tilsvarende varekategori er blevet anvendt korrekt.

1. System 1+

   Fuld kontrol udført af bemyndiget organ, herunder stikprøvekontrol

   a) Fabrikanten gennemfører:

      i) fabrikkens produktionskontrol

      ii) yderligere prøvning af stikprøver udtaget på produktionsanlægget i henhold til den fastlagte afprøvningsplan

      iii) udarbejdelsen af den tekniske dokumentation, der indeholder dokumentation for korrekt anvendelse af denne forordning med hensyn til vurdering af ydeevne

      iv) udarbejdelsen af den tekniske dokumentation, der indeholder dokumentation for overensstemmelse med de gældende produktkrav i henhold til denne forordning.

   b) Det bemyndigede organ træffer afgørelse om udstedelse, begrænsning, suspendering eller inddragelse af attesten for ydeevnens konstans og varens overensstemmelse på grundlag af:

      i) en bekræftelse af, at varetypen og varekategorien er fastlagt korrekt

      ii) en vurdering af varens ydeevne udført på grundlag af typeprøvning (herunder af stikprøver, der er repræsentative for typen), typeberegning eller tabelværdier eller dokumentation, der beskriver varen

      iii) indledende inspektion af produktionsanlægget og fabrikkens produktionskontrol

      iv) løbende overvågning, vurdering og evaluering af fabrikkens produktionskontrol, herunder periodiske inspektioner af produktionsanlægget

      v) kontrolafprøvning af stikprøver udtaget, før varen bringes i omsætning på EU-markedet

      vi) kontrol af opgaverne i litra a), nr. iii) og iv).

2. System 1

   Fuld kontrol udført af bemyndiget organ uden stikprøvekontrol

   a) Fabrikanten gennemfører:

      i) fabrikkens produktionskontrol

      ii) yderligere prøvning af stikprøver udtaget på produktionsanlægget af fabrikanten i henhold til den fastlagte afprøvningsplan

      iii) udarbejdelsen af den tekniske dokumentation, der indeholder dokumentation for korrekt anvendelse af denne forordning med hensyn til vurdering af ydeevne

      iv) udarbejdelsen af den tekniske dokumentation, der indeholder dokumentation for overensstemmelse med de gældende produktkrav i henhold til denne forordning.

   b) Det bemyndigede organ træffer afgørelse om udstedelse, begrænsning, suspendering eller inddragelse af attesten for ydeevnens konstans og varens overensstemmelse på grundlag af:

      i) en bekræftelse af, at varetypen og varekategorien er fastlagt korrekt

ii) en vurdering af varens ydeevne udført på grundlag af typeprøvning (herunder af stikprøver, der er repræsentative for typen), typeberegning eller tabelværdier eller dokumentation, der beskriver varen

iii) indledende inspektion af produktionsanlægget og fabrikkens produktionskontrol

iv) løbende overvågning, vurdering og evaluering af fabrikkens produktionskontrol, herunder periodiske inspektioner af produktionsanlægget

v) kontrol af opgaverne i litra a), nr. iii) og iv).

3. System 2+

Bemyndiget organ fokuserer på fabrikkens produktionskontrol

a) Fabrikanten gennemfører:

i) en vurdering af varens ydeevne udført på grundlag af typeprøvning (herunder af stikprøver, der er repræsentative for typen), typeberegning eller tabelværdier eller dokumentation med beskrivelse af varen

ii) fabrikkens produktionskontrol

iii) prøvning af stikprøver udtaget på fabrikken i henhold til den fastlagte prøvningsplan

iv) udarbejdelsen af den tekniske dokumentation, der indeholder dokumentation for korrekt anvendelse af denne forordning med hensyn til vurdering af ydeevne

v) udarbejdelsen af den tekniske dokumentation, der indeholder dokumentation for overensstemmelse med de gældende produktkrav i henhold til denne forordning.

b) Det bemyndigede organ træffer afgørelse om udstedelse, begrænsning, suspendering eller inddragelse af attesten for overensstemmelsen af fabrikkens produktionskontrol på grundlag af:

i) en bekræftelse af, at varetypen og varekategorien er fastlagt korrekt, og af, at varens ydeevne er vurderet korrekt, på grundlag af en gennemgang af dokumentationen for varen

ii) indledende inspektion af produktionsanlægget og fabrikkens produktionskontrol

iii) løbende overvågning, vurdering og evaluering af fabrikkens produktionskontrol, herunder periodiske inspektioner af produktionsanlægget

iv) kontrol af opgaverne i litra a), nr. iv) og v).

4. System 3+

Bemyndiget organs kontrol af vurderingen af miljømæssig bæredygtighed

a) Fabrikanten gennemfører:

i) vurderingen af varens ydeevne på grundlag af dataindsamling vedrørende inputværdier, antagelser og modellering

ii) fabrikkens produktionskontrol.

b) Det bemyndigede organ træffer afgørelse om udstedelse, begrænsning, suspendering eller inddragelse af valideringsrapporten på grundlag af:

i) validering af inputværdier, forudsætninger og overensstemmelse med gældende generiske eller varekategorispecifikke regler

ii) validering af fabrikantens vurdering

iii) validering af den proces, der er anvendt til at generere denne vurdering

iv) validering af den korrekte brug af software, der er egnet til vurderingen

v) indledende inspektion af produktionsanlægget for at validere eventuelle virksomhedsspecifikke data.

5. System 3

Bemyndiget organ fokuserer på bestemmelsen af varetypen

a) Fabrikanten gennemfører:

i) yderligere vurdering af varens ydeevne udført på grundlag af typeprøvning (herunder af stikprøver, der er repræsentative for typen), typeberegning eller tabelværdier eller dokumentation med beskrivelse af varen

ii) fabrikkens produktionskontrol

iii) udarbejdelsen af den tekniske dokumentation, der indeholder dokumentation for korrekt anvendelse af denne forordning med hensyn til vurdering af ydeevne

iv) udarbejdelsen af den tekniske dokumentation, der indeholder dokumentation for overensstemmelse med de gældende produktkrav i henhold til denne forordning.

b) Det bemyndigede organ træffer afgørelse om udstedelse, begrænsning, suspendering eller inddragelse af attesten for ydeevne og varens overensstemmelse på grundlag af:

i) en vurdering af ydeevnen på grundlag af prøvning udført af et bemyndiget prøvningslaboratorium (på grundlag af stikprøveudtagning foretaget af fabrikanten), beregning, tabelværdier eller dokumentation med beskrivelse af varen

ii) en bekræftelse af, at varetypen og varekategorien er fastlagt korrekt.

6. System 4

Fabrikantens egenkontrol og selvcertificering

a) Fabrikanten gennemfører:

i) en vurdering af varens ydeevne udført på grundlag af typeprøvning (herunder udtagning af stikprøver, der er repræsentative for typen), typeberegning eller tabelværdier eller dokumentation med beskrivelse af varen

ii) en bestemmelse af varetype og varekategori på grundlag af typeafprøvning, typeberegning eller tabelværdier

iii) fabrikkens produktionskontrol

iv) udarbejdelsen af den tekniske dokumentation, der indeholder dokumentation for korrekt anvendelse af denne forordning med hensyn til vurdering af ydeevne

v) udarbejdelsen af den tekniske dokumentation, der indeholder dokumentation for overensstemmelse med de gældende produktkrav i henhold til denne forordning.

b) Der er ingen opgaver for det bemyndigede organ.

7. Følgende horisontale regler vedrørende nogle af eller alle ovennævnte systemer finder anvendelse:

a) Når et system omfatter en inspektion af produktionsanlægget foretaget af et bemyndiget organ, skal disse inspektioner omfatte alle steder, hvor der finder væsentlige fremstillingsprocesser sted, og skal som minimum omfatte kontrol af følgende elementer:

i) fabrikkens produktionskontrol med nærmere angivelse af de foranstaltninger og den hyppighed, der skal sikre ydeevnens konstans, herunder de kritiske parametre for ydeevnen

ii) oversigt over fabrikkens planlagte produktionskontrol.

b) Når et system omfatter fabrikkens produktionskontrol, skal denne kontrol omfatte produktionsprocessen fra modtagelsen af råvarerne og komponenterne til afsendelsen af varen (»gate to gate«-tilgang), når produktionen er påbegyndt, og skal som minimum omfatte følgende elementer:

i) sikring af, at varerne er i overensstemmelse med varetypen og dermed opnår den ydeevne, der er angivet i ydeevnedeklarationen og overensstemmelseserklæringen, og overholder kravene, der er fastsat i eller vedtaget i henhold til denne forordning

ii) anvendelse af de tekniske detaljer, der er nødvendige for gennemførelsen af vurderings- og kontrolsystemet eller -systemerne som defineret i harmoniserede tekniske specifikationer, europæiske vurderingsdokumenter og frivillige harmoniserede standarder, herunder som minimum de parametre, der er kritiske for ydeevnen.

c) Hvis et system omfatter yderligere prøvning af prøver, gælder følgende:

i) prøvninger skal omfatte prøvning af et passende antal varer som defineret i harmoniserede tekniske specifikationer, europæiske vurderingsdokumenter og frivillige harmoniserede standarder med hensyn til overensstemmelse med varetypen

ii) hvis prøvninger ikke er egnede til varen, kan varetypen defineres ved hjælp af de gældende regler for udvidet anvendelse, som der henvises til i harmoniserede tekniske specifikationer, europæiske vurderingsdokumenter og frivillige harmoniserede standarder, hvis sådanne foreligger, og bemyndigede organer, der bekræfter, at varetypen er korrekt fastlagt, skal også bekræfte, at de relevante udvidede anvendelsesregler blev anvendt korrekt

iii) resultaterne af prøvninger udført af en anden fabrikant eller et andet bemyndiget organ kan anvendes i overensstemmelse med artikel 59 og 62.

d) I tilfælde af systemer, der vedrører miljømæssig bæredygtighed, skal valideringen bestå i validering af beregninger og inputdata, i hvilken forbindelse det bemyndigede organ skal validere, om den modellering og de inputdata, der finder anvendelse i overensstemmelse med den harmoniserede tekniske specifikation eller det europæiske vurderingsdokument, afspejler varens ydeevne, samt anvendelsen af den software, som Kommissionen stiller til rådighed, sammen med alle anvendte data og navnlig validere pålideligheden af de eventuelle anvendte virksomhedsspecifikke data.

e) Bemyndigede organer og fabrikanter skal betragte den europæiske tekniske vurdering som vurderingen af den pågældende vares ydeevne. Fabrikanter, der finder dokumentation for eller underrettes af det bemyndigede organ om, at varens ydeevne ikke er i overensstemmelse med den europæiske tekniske vurdering, skal bringe varen i overensstemmelse med denne vurdering, herunder, hvis det er relevant, ved at opfylde de forpligtelser, der er fastsat i artikel 22, stk. 11.

BILAG X

Væsentlige egenskaber af horisontal karakter

Følgende er grupper af væsentlige egenskaber af horisontal karakter, der er udarbejdet på grundlag af bilag I og II med henblik på anvendelsen af denne forordning.

1. Reaktion ved brand
2. Brandmodstandsevne
3. Udvendige brandmæssige egenskaber
4. Støjabsorption
5. Frigivelse og indhold af farlige stoffer
6. Miljømæssig bæredygtighed.

BILAG XI

Sammenligningstabeller

Tabel 1: Forordning (EU) nr. 305/2011 > nærværende forordning

Forordning (EU) nr. 305/2011	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 3	Artikel 4, stk. 4
Artikel 4	Artikel 13
Artikel 5	Artikel 14
Artikel 6	Artikel 15
Artikel 7	Artikel 16
Artikel 8	Artikel 17
Artikel 9	Artikel 18
Artikel 10	Artikel 72
Artikel 11	Artikel 20 og 22
Artikel 12	Artikel 20 og 23
Artikel 13	Artikel 20 og 24
Artikel 14	Artikel 20 og 25
Artikel 15	Artikel 20 og 26
Artikel 16	Artikel 20
Artikel 17	Artikel 5
Artikel 18	Artikel 5
Artikel 19	Artikel 31
Artikel 20	Artikel 32
Artikel 21	Artikel 33
Artikel 22	Artikel 34
Artikel 23	—
Artikel 24	Artikel 35
Artikel 25	Artikel 36
Artikel 26	Artikel 37
Artikel 27	Artikel 5, stk. 5 og 6
Artikel 28	Artikel 10
Artikel 29	Artikel 39
Artikel 30	Artikel 40
Artikel 31	Artikel 41
Artikel 32	Artikel 41
Artikel 33	Artikel 41
Artikel 34	Artikel 41

Forordning (EU) nr. 305/2011	Nærværende forordning
Artikel 35	—
Artikel 36	Artikel 59
Artikel 37	Artikel 60
Artikel 38	Artikel 61
Artikel 38a	Artikel 85
Artikel 38b	Artikel 86
Artikel 38c	Artikel 87
Artikel 38d	Artikel 88
Artikel 39	Artikel 42
Artikel 40	Artikel 43
Artikel 41	Artikel 44
Artikel 42	—
Artikel 43	Artikel 46
Artikel 44	Artikel 47
Artikel 45	Artikel 48
Artikel 46	Artikel 49
Artikel 47	Artikel 50
Artikel 48	Artikel 51
Artikel 49	Artikel 52
Artikel 50	Artikel 53
Artikel 51	Artikel 54
Artikel 52	Artikel 55
Artikel 53	Artikel 56
Artikel 54	Artikel 45
Artikel 55	Artikel 58
Artikel 56	Artikel 65
Artikel 57	Artikel 66
Artikel 58	Artikel 67
Artikel 59	Artikel 65
Artikel 60	Artikel 89
Artikel 61	Artikel 89
Artikel 62	Artikel 89
Artikel 63	Artikel 89
Artikel 64	Artikel 90
Artikel 65	Artikel 94
Artikel 66	Artikel 95
Artikel 67	Artikel 93
Artikel 68	Artikel 96

Tabel 2: Nærværende forordning > forordning (EU) nr. 305/2011

Nærværende forordning	Forordning (EU) nr. 305/2011
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	—
Artikel 3	Artikel 2
Artikel 4	Artikel 3
Artikel 5	Artikel 17, 18 og 27
Artikel 6	—
Artikel 7	—
Artikel 8	—
Artikel 9	—
Artikel 10	Artikel 28
Artikel 11	—
Artikel 12	—
Artikel 13	Artikel 4
Artikel 14	Artikel 5
Artikel 15	Artikel 6
Artikel 16	Artikel 7
Artikel 17	Artikel 8
Artikel 18	Artikel 9
Artikel 19	—
Artikel 20	Artikel 11, 12, 13, 14, 15 og 16
Artikel 21	—
Artikel 22	Artikel 11
Artikel 23	Artikel 12
Artikel 24	Artikel 13
Artikel 25	Artikel 14
Artikel 26	Artikel 15
Artikel 27	—
Artikel 28	—
Artikel 29	—
Artikel 30	—
Artikel 31	Artikel 19
Artikel 32	Artikel 20
Artikel 33	Artikel 21
Artikel 34	Artikel 22
Artikel 35	Artikel 24
Artikel 36	Artikel 25
Artikel 37	Artikel 26

Nærværende forordning	Forordning (EU) nr. 305/2011
Artikel 38	—
Artikel 39	Artikel 29
Artikel 40	Artikel 30
Artikel 41	Artikel 31 – 34
Artikel 42	Artikel 39
Artikel 43	Artikel 40
Artikel 44	Artikel 41
Artikel 45	Artikel 54
Artikel 46	Artikel 43
Artikel 47	Artikel 44
Artikel 48	Artikel 45
Artikel 49	Artikel 46
Artikel 50	Artikel 47
Artikel 51	Artikel 48
Artikel 52	Artikel 49
Artikel 53	Artikel 50
Artikel 54	Artikel 51
Artikel 55	Artikel 52
Artikel 56	Artikel 53
Artikel 57	—
Artikel 58	Artikel 55
Artikel 59	Artikel 36
Artikel 60	Artikel 37
Artikel 61	Artikel 38
Artikel 62	—
Artikel 63	—
Artikel 64	—
Artikel 65	Artikel 56 og 59
Artikel 66	Artikel 57
Artikel 67	Artikel 58
Artikel 68	—
Artikel 69	—
Artikel 70	—
Artikel 71	—
Artikel 72	Artikel 10
Artikel 73	—
Artikel 74	—
Artikel 75	—

Nærværende forordning	Forordning (EU) nr. 305/2011
Artikel 76	—
Artikel 77	—
Artikel 78	—
Artikel 79	—
Artikel 80	—
Artikel 81	—
Artikel 82	—
Artikel 83	—
Artikel 84	—
Artikel 85	Artikel 38a
Artikel 86	Artikel 38b
Artikel 87	Artikel 38c
Artikel 88	Artikel 38d
Artikel 89	Artikel 60 – 63
Artikel 90	Artikel 64
Artikel 91	—
Artikel 92	—
Artikel 93	Artikel 67
Artikel 94	Artikel 65
Artikel 95	Artikel 66
Artikel 96	Artikel 68